வெளியீடு— 29—2—1968]
Issued—29—2—1968]

தமிழகச் சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

சனிக்கிழமை, 1967 ஜூன் 24

Saturday, 24th June 1967

தொகுதி II எண் 6

Volume II—No. 6

©
தமிழக அரசு
1968

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1968

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9.

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

V211, 31 N67
N67.2.6
65004

V211,31 N67
N67.2.6

உள்ளடக்கம்

		பக்கங்கள்.
1	வினுக்கள்-விடைகள்	565–589
2	ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்—	
	மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் அடிக்கடி மின் விளக்குகள் அணைதல்	590
3	கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்—	
	நூல் விலை ஏற்றமும், கைத்தறித் தொழில் நிலையும் ..	590–592
4	ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—	
	(அ) அறிமுகம் செய்யப்படும் மசோதாக்களின் நகலை முன்னதாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குதல் ..	592, 659
	(இ) விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா ஆய்வை ஒத்திவைத்தல்	659
	(உ) வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நாட்களில் நிதி மசோதாக்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்	659–663
	(எ) மேலவையைப்பற்றிக் குறை கூறல்	663–665
5	1967–68-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி)	593–634 634–658
6	அறிவிப்புகள்—	
	(அ) வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்க கால வரம்பு	634
	(இ) மசோதாக்களுக்கு திருத்தங்கள் கொடுக்க கால வரம்பு	634
7	அரசினர் மசோதாக்கள்—	
	(அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/1967)	665–667
	(இ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1967)	667–696
8	அரசினர் தீர்மானம்—	
	தமிழக மின்சாரக் கழகம் வாங்கக்கூடிய அதிகக் கடன் அளவை வரையறுத்தல்	696–698
9	பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	698

65004

தமிழகச் சட்டப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1967 ஜூன் 24.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

674

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுகுறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பேரவைக் கூட்டத்தின் முதல் அலுவல், "வினாக்கள்-விடைகள்", உறுப்பினர் கேட்கின்ற கேள்விகளுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் விடை அளிப்பார்கள்.

சிறுபான்மை வகுப்பினருக்கு வேலை நியமனம்.

* 63 **வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :** மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) மைனாரிட்டி இன மக்களை உத்தியோகத்தில் நியமிப்பதில் ஏதாவது கட்டுப்பாடு உண்டா ?

(இ) எந்தெந்த விஷயங்களில் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) & (இ) அரசாங்கப் பணிகளுக்குப் பணியாளர்களை நியமிப்பது சம்பந்தமாக சிறுபான்மை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களை ஏனைய வகுப்பினர்களிலிருந்து எந்த வகையிலும் வேறுபடுத்துவது இல்லை. ஆயினும் அரிசன வகுப்பினர், ஆதிவாசி வகுப்பினர், பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகியோர்க்கென குறிப்பிட்ட சில பதவிகளில் குறித்த சதவீத இடங்களை அரசு ஒதுக்கியுள்ளதென்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ் தாய்மொழியாக இல்லாத ஒருவர் மொழிவழிச் சிறுபான்மையினராகக் கருதப்படுகிறார். அவரை முதலில் நியமிக்கும்போது இது குறித்து எவ்விதத் தடையும் இல்லையென்றாலும், அவரது நியமனத் தேதியிலிருந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் தமிழில் இரண்டாம் வகுப்பு மொழித் தேர்வு எனப்படும் தேர்வு ஒன்றில் அவர் தேர்ச்சி பெறவேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இதில் அரிசன மக்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ உத்தியோகச் சலுகை கம்யூனல் அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போன்று முஸ்லிம் மைனாரிட்டி மக்களுக்கு எத்தனை சதவிகிதம் உத்தியோகத்தில் சலுகைக் காட்டி நியமனம் செய்கின்ற அளவிற்கு திட்டம் ஏதாவது இருக்கின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இப்போது இந்தத் திட்டம் இல்லை.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு உத்தியோகத்தில் வாய்ப்புகள் தரப்படும் என்ற பெயரிலே முன்பு இருந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு உண்மையிலே வாய்ப்புக்கள் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் கொடுப்பதற்கு தற்போதுள்ள அரசாங்கம் ஏதாவது புதிய திட்டத்தை உருவாக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)

THIRU K. VINAYAKAM : After the partition of our country into Pakistan and the rest of India, there has been a common feeling among the Muslim community that the privileges enjoyed by them in the matter of appointments and recruitment to Government jobs were denied to them and they have been neglected or relegated to the background and whatever scope was available to them was denied by the State Government as well as the Central Government. Will the Hon. the Chief Minister allay their fears that whatever facilities and whatever percentage of posts were available to them in the past and which they used to get in the past will be continued, and the Government will not neglect their rights, especially in the matter of recruitment to the Police Forces, they have not been neglected and their claims have not been overlooked?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I can appreciate the anxiety of the hon. Member that we should alleviate the apprehension in the minds of Muslims about this. I myself have that feeling that muslims are not getting their due share (interruption) It is a problem which has got its bearing on other parts of India. My feelings or my impressions will have little influence on the general problem.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: சார், அரசாங்க உத்தியோகங்களில் பெண்களுக்குத் தனியாக ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பெண்கள் இப்பொழுது பெறுவது சிறப்பான ஸ்தானங்கள் என்று கருதப்படுகிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : பெரிய பெரிய உத்தியோகங்களில் மைனாரிட்டி இனத்தார் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரிய சமூகம் என்று சொல்லக்கூடிய முக்குலத்தோர் சமூகத்தினருக்கு உத்தியோகத்தில் சலுகைகள் இல்லை. ஏதோ பாக்வர்ட் ஜாதிகள் பட்டியலில் 150 ஜாதிகளில் இதுவும் ஒன்றாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய அவர்களுக்கு தனிச்சலுகை அளிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, முக்குலத்தோருக்கு உத்தியோகத்தில் தனியாகச் சலுகை அளிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

***மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை:** நம்முடைய சமூக அமைப்பிலே ஒரு விந்தையும் இருக்கிறது. சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சமூகமும் தான் தான் உயர்ந்த சமூகம் என்று

பாத்தியதை கொண்டாடுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பில் தான் ஒரு பின்தங்கிய சமூகம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறது. விரைவிலே தகுதியுள்ளவர்கள்தான் தகுதியுள்ள நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்படும் என்று நம்பு கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின்: தமிழக அரசு தங்களுடைய பணியாளர்களை நியமிக்கின்ற நேரத்தில் ஜாதி, மதம், மொழி போன்ற விவரங்களைக் கேட்கிறதா ? மேலும் புதிய அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இதுவரை நியமித்திருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களில் எத்தனை பேர்கள் முகமதியர்கள், எத்தனை பேர்கள் கிருஸ்தவர்கள், எத்தனை பேர்கள் மற்றவர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. சி. என் அண்ணாதுரை :** கனம் உறுப்பினர் கேட்ட இரண்டாவது கேள்விக்குத் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லலாம். முதலாவது பகுதியைப் பொறுத்தவரை மனு செய்கிறபோது ஜாதி, மதம், மொழி இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கேட்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அவற்றை சர்க்கார் கேட்கவில்லை. அவர்களாகவே தெரிவித்துவிடுகிறார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலுள்ள மீனவர்கள், சிகையலங்கரிப்பவர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் கிடைக்கவில்லையென்று புகார் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசை வலியுறுத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?

* **மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை :** கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட வகுப்பினர்களை இப்போது பிற்பட்ட இன பட்டியலிலே சேர்த்து இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்பட்டியலில் அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். உரிய காலத்தில் உரிய இடத்தில் வலியுறுத்தப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மைனாரிட்டி என்பது ஜாதி, மதம், பொருளாதாரம் இவைகளில் சம்பந்தப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

***மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை:** நான் முதல் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது சொல்லியிருக்கிறேன். மைனாரிட்டி சமூகத்திலே ஒரு பகுதியினர் பிற்படுத்தப்பட்டு இருப்பதனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்றும், வேறு மதத்தில் உள்ளவர்கள் இஸ்லாமியர்கள் என்றும், பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கியவர்கள் போஸ்ட் பாக்வர்ட் என்றும் பலவகையாக அதைப் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : பட்டியலிலே சிறுபான்மை வகுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை கிருஸ்தவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறதா? அப்படி அளிக்க திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா ?

[1967 ஜூன் 24

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு உத்தியோகத்தில் வாய்ப்புகள் தரப்படும் என்ற பெயரிலே முன்பு இருந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு உண்மையிலே வாய்ப்புக்கள் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் கொடுப்பதற்கு தற்போதுள்ள அரசாங்கம் ஏதாவது புதிய திட்டத்தை உருவாக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)

THIRU K. VINAYAKAM : After the partition of our country into Pakistan and the rest of India, there has been a common feeling among the Muslim community that the privileges enjoyed by them in the matter of appointments and recruitment to Government jobs were denied to them and they have been neglected or relegated to the background and whatever scope was available to them was denied by the State Government as well as the Central Government. Will the Hon. the Chief Minister allay their fears that whatever facilities and whatever percentage of posts were available to them in the past and which they used to get in the past will be continued, and the Government will not neglect their rights, especially in the matter of recruitment to the Police Forces, they have not been neglected and their claims have not been overlooked?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I can appreciate the anxiety of the hon. Member that we should alleviate the apprehension in the minds of Muslims about this. I myself have that feeling that muslims are not getting their due share (interruption) It is a problem which has got its bearing on other parts of India. My feelings or my impressions will have little influence on the general problem.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: சார், அரசாங்க உத்தியோகங்களில் பெண்களுக்குத் தனியாக ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பெண்கள் இப்பொழுது பெறுவது சிறப்பான ஸ்தானங்கள் என்று கருதப்படுகிறது.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : பெரிய பெரிய உத்தியோகங்களில் மைனாரிட்டி இனத்தார் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரிய சமூகம் என்று சொல்லக்கூடிய முக்குலத்தோர் சமூகத்தினருக்கு உத்தியோகத்தில் சலுகைகள் இல்லை. ஏதோ பாக்வர்ட் ஜாதிகள் பட்டியலில் 150 ஜாதிகளில் இதுவும் ஒன்றாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய அவர்களுக்கு தனிச்சலுகை அளிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, முக்குலத்தோருக்கு உத்தியோகத்தில் தனியாகச் சலுகை அளிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

***மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை:** நம்முடைய சமூக அமைப்பிலே ஒரு விந்தையும் இருக்கிறது. சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சமூகமும் தான் தான் உயர்ந்த சமூகம் என்று

1967 ஜூன் 24]

பாத்தியதை கொண்டாடுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பில் தான் ஒரு பின்தங்கிய சமூகம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறது. விரைவிலே தகுதியுள்ளவர்கள்தான் தகுதியுள்ள நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின்: தமிழக அரசு தங்களுடைய பணியாளர்களை நியமிக்கின்ற நேரத்தில் ஜாதி, மதம், மொழி போன்ற விவரங்களைக் கேட்கிறதா? மேலும் புதிய அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இதுவரை நியமித்திருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களில் எத்தனை பேர்கள் முகமதியர்கள், எத்தனை பேர்கள் கிருஸ்தவர்கள், எத்தனை பேர்கள் மற்றவர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. சி. என் அண்ணாதுரை :** கனம் உறுப்பினர் கேட்ட இரண்டாவது கேள்விக்குத் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லலாம். முதலாவது பகுதியைப் பொறுத்தவரை மனு செய்கிறபோது ஜாதி, மதம், மொழி இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கேட்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அவற்றை சர்க்கார் கேட்கவில்லை. அவர்களாகவே தெரிவித்துவிடுகிறார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலுள்ள மீனவர்கள், சிகையலங்கரிப்பவர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் கிடைக்கவில்லையென்று புகார் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசை வலியுறுத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?

* **மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை :** கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட வகுப்பினர்களை இப்போது பிற்பட்ட இன பட்டியலிலே சேர்த்து இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்பட்டியலில் அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். உரிய காலத்தில் உரிய இடத்தில் வலியுறுத்தப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மைனாரிட்டி என்பது ஜாதி, மதம், பொருளாதாரம் இவைகளில் சம்பந்தப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

***மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை:** நான் முதல் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது சொல்லியிருக்கிறேன். மைனாரிட்டி சமூகத்திலே ஒரு பகுதியினர் பிற்படுத்தப்பட்டு இருப்பதனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்றும், வேறு மதத்தில் உள்ளவர்கள் இஸ்லாமியர்கள் என்றும், பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கியவர்கள் ரோஸ்ட் பாக்வர்ட் என்றும் பலவகையாக அதைப் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : பட்டியலிலே சிறுபான்மை வகுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை கிருஸ்தவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறதா? அப்படி அளிக்க திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்த விஷயத்தில் என் பூரணமான அனுதாபம் உண்டு.

THIRU K. VINAYAKAM : Is the Hon. the Chief Minister aware of the fact that in the matter of recruitment to Government jobs, the 'Communal G.O.' was being followed by the Governments in the past? On the basis of that Government Order, in proportion to their respective population, some sort of quota for each community, that is, so many posts for Brahmins, so many for Non-Brahmins, so many for Christians, so many for Most Backward people and so on had been fixed. May I know whether this Government Order is being adhered to now or whether it has been given up? What is the policy of the Government so far as representation to these minorities are concerned?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The present system is a liberalisation of the old order.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், மைனாரிட்டி மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு உத்தியோகச் சலுகை கொடுக்க வேண்டிய தன்மை இல்லை. மற்ற இனங்களுக்கு இருப்பது போல் அவர்களுக்கும் இனிமேலாவது ஒதுக்குவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : கனம் குடியாத்தம் தொகுதி உறுப்பினருடைய இந்த ஆதரவான உணர்ச்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் கோருவது போலவே அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை. ஆனால் அது இந்தியா முழுவதற்குமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை.

DR. H. V. HANDE : Until last year. Latin Catholics and S.P.Gs. in Kanyakumari district were included in the list of backward communities. But, in the prospectus relating to the Medical Colleges, it is found that the names of these communities have been omitted in the list of backward communities. May I know whether this omission is accidental or intentional? If it is accidental, will the Hon. the Chief Minister consider the necessity for removing this anomaly?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I am glad that the hon. Member has pointed out the anomaly. I will look into it.

திரு. ப. மகாதேவன் : பெண்களின் பெயர்களுக்குப் பிறகு பிள்ளை என்றோ, செட்டியார் என்றோ, முதலியார் என்றோ இல்லாத மாதிரி ஆண்களும் ஜாதிப் பட்டங்களை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று சட்டம் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அந்தப் பட்டங்களை விட்டுவிட்டோமென்று சொல்லுகிறவர்களும் ஜூன்-ஜூலை மாதங்களில் மறவாமல் போடுகிறார்கள்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : இந்த ஆதித் திராவிடர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகைகள் கிருஸ்தவ ஆதித் திராவிடர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. இதைத் திருத்த மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லையெனில் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து அதைத் திருத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : தமிழ்நாடு பூராவும் இனம் இனமாகப் பிரிந்திருப்பதை ஒரே இனமாக மாற்றும் உத்தேசம் உண்டா?

***மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை**: நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னபடி சில ஜாதிகளின் பெயர்களைச் சொல்லிக் கொள்வதிலே லாபம் கிடைக்கிற நிலை இருக்கிறவரையில் ஜாதிபேதம் ஒழியாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. லாபமற்ற நோக்கத்தோடு ஜாதியைக் கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக ஜாதிப் பிடிப்புகள் இப்போது வெகுவாகக் குறைந்து வருகின்றன. கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டபடி அதைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஒரு சர்க்கார் கை வசம் எப்போதும் இருக்க முடியாது. பொதுமக்களிடத்தில் தொடர்பு கொண்டவர்கள்தான் அந்த ஜாதிப் பிடிப்பை நீக்குவதற்குப் பாடுபட வேண்டும்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்த ஆதித் திராவிடர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் மதம் மாறியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மத்திய சர்க்காரில் ஒரு நிலைமையும், மாகாண சர்க்காரில் ஒரு நிலைமையும் இருக்கிற நிலையில் இதை மாற்ற இந்த அரசாங்கம் முடிவு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இதே விதமான மற்றொரு அங்கத்தினரின் கேள்விக்கு அளித்த பதிலைக் கவனப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : மைனாரிட்டி வகுப்பினரான பிராமணர்களுக்கு இந்த மந்திரிசபையில் இடம் கொடுக்க உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த வினா அரசு ஊழியர்களை நியமிப்பது பற்றியது. உறுப்பினருடைய துணைவினா இதிலே எழவில்லை.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திற்குள்ளேயே பள்ளர்கள் பறையர்களுக்கிடையே யார் உயர்வு என்பதிலே சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதைத் தெரிந்து கொள்வதிலே அதிகமான அக்கறை இல்லை.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : ஜாதியைக் குறிக்கும் பெயர்களை நீக்க சட்டம் வருமா என்று கேட்ட உறுப்பினர் அவர்களே மகாதேவன் பிள்ளை என்று வைத்துக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

[1967 ஜூன் 24

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்தச் சுவையான செய்தியைக் கேட்டு வியப்படைகிறேன்.

திரு. ப. மகாதேவன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். என்னுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டதால் ஒரு விளக்கம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'தன்நிலை விளக்கம்' என்று சொல்ல வேண்டும். 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' அல்ல.

திரு. ப. மகாதேவன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் 'பிள்ளை' என்ற பட்டம் இருக்கக்கூடாது என்று முன்பே எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். தற்போது சட்டமன்ற ஏடுகளில் ப. மகாதேவன் என்றுதான் இருக்கிறது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : On a point of order, இந்தச் சபையில் பறையர், பள்ளர் என்ற ஜாதிப் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமையில் அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தச் சபையில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடிய நிலையில் பறையர்கள், பள்ளர்கள் என்ற பதங்களை உபயோகப்படுத்தி இந்தச் சபையில் பேசுவது இந்தச் சபையிலே அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்களைக் கேவலப்படுத்துவதாக ஆகாதா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாருடைய கேள்வியில் அந்தச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன?

ஒரு குரல் : திரு. நாகசுந்தரம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஜாதியைக் குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. கூடியவரையில் அத்தகைய சொற்களைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

ஆசிரியர்களுக்கு வீடு

* 64 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி : திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: } மதிப்பிற்குரிய கல்வி தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தொடக்கப்பள்ளி, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அரசு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தை வகுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்காக குடியிருப்பு வசதியளிக்க நான்காவது திட்ட வரைவு அனுமதிக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கோ அல்லது கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கோ குடியிருப்பு வசதி அளிக்க எந்தத் திட்டமுமில்லை.

1967 ஜூன் 24]

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியிலும் உயர் துவக்கப்பள்ளியிலும் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அந்தந்த ஊர்களிலேயே வீடுகள் கட்டித் தரப்படுமா? எப்போது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் அந்தத் திட்டம் இல்லையென்று சொன்னேன். ஆசிரியைகளுக்கு மட்டும் வீடு கட்டிக் கொடுப்பது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேற் கொள்ளப்பட்டது. அதுவும் 750 குடியிருப்பு வீடுகளுக்கு மட்டுந் தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இரண்டு வீடுகள் வீதம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டம் போட்டு 500 வீடுகள் நிறைவேறியிருக்கின்றன. இன்னும் 250 வீடுகள் கட்டப்பட்டுவருகின்றன.

திரு. ஆலடி அருணா : தொழில் இயல் கல்லூரியில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு கலைக் கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் போன்று யு.ஜி.சி. ஸ்கேல் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தக் கேள்விக்கு தொடர்பு இல்லை.

Thiru. K. VINAYAKAM : Whereas it has not been possible for the Government to construct houses for elementary school as well as college teachers, will the Government consider the possibility of giving at least house rent to elementary school teachers and college lecturers working in cities and towns?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : வீட்டு வாடகைப்படி என்று கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்படுமானால் அந்த வகையில் ஏராளமாகச் செலவாகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டால் படிப்படியாக நிதிவசதி ஏற்படும் போது செய்யலாம்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு வீடு இல்லாமல் நாலைந்து மைல் நடந்து போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்க்க ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள முன் வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தற்போது ஆசிரியைகளின் நிலைதான் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் பஞ்சாயத்து ஒன்றுக்கு இரண்டு வீடுகள் வீதம்தான் கட்ட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அது போதுமா என்றால் போதாது. பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கே நிதிவசதி இல்லாத நிலைமையில் இப்போது ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் கவனிக்கப்படுகிற நிலைமையில் இல்லை.

திரு. கே. சகாதேவ கண்டர்: மலைப்பாங்கான பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு வீடு இல்லாத காரணத்தால் எந்த ஆசிரியரும் அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போவதில்லை. அதனால்

[1967 ஜூன் 24

சில பாடசாலைகள் மூடப்படக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கோ வீட்டு அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கோ அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : வீட்டு அலவன்ஸ் கொடுப்பது என்றால் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆசிரியர்களின் பணி முக்கியமான பணி என்று கருதி ஆங்காங்கு இருக்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு வீடு தேடித் தரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால்தான் இந்தப் பிரச்சினை தீரும்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும், அரசாங்கப் பள்ளிகள், நகராட்சிப் பள்ளிகள் ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுப்பது, வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போல் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுத்தல், வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுத்தல் போன்றவற்றுக்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் தற்போதைக்கு இல்லை. வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் பற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : கிராமப் பிரதேசங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கிடைப்பதற்கு கஷ்டமாகயிருப்பதால் குறிப்பாக பின்தங்கிய கிராமங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஏதாவது ஆலோசனைகள் கூறப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு, அரிசன ஆசிரியர்களுக்கு கிராமங்களில் வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அரிசன ஆசிரியர்களுக்கு தனியாக இடம் ஒதுக்கித் தரும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது அந்த யோசனை இல்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, even though there is no proposal to construct houses for male teachers, I understand that there is a Fund called 'Teachers Benevolent Fund' and so will the Hon. Minister for Education be pleased to state whether loans will be granted from that Fund to the teachers to construct houses?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவும் இப்போது இல்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களை ஆண்டுக்கு ஒரு தரம் டிரான்ஸ்பர் செய்கிறார்கள், கால வரம்பின்றி. யூனியன் சேர்மனுக்கு

1967 ஜூன் 24]

வேண்டியவர்களாக இருந்தால் அவரவர்கள் ஊரில் போடுகிறார்கள். இல்லா விட்டால் எட்டு பத்து மைல்கள் தள்ளியுள்ள ஊர்களில் போட்டு அவர்களை பழி வாங்குகிறார்கள். ஆகவே யூனியன் ஆசிரியர்களுக்குள்ள அந்த காலவரம்பு நீடிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூலக்கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : எவ்வளவு வீட்டு வாடகை கொடுத்தாலும் மலைகளின் மீதும், மலையடிவாரங்களிலும், ரோடுகள் இல்லாத பிரதேசங்களிலும் உள்ள பாடசாலைகளுக்கு போய் வேலை செய்ய ஆசிரியர்கள் தயங்குகிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, மலைகளில் அல்லது மலையடிவாரங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது கவனத்தில் கொள்ளப்படும். நான்காவது திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வீடுகள் கட்டித் தருகிற திட்டத்தில் 1,875 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 2 கோடி 17 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் நிலை இருக்கிறது. அப்படி எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஐந்து வீடுகள்தான் வரமுடியும். நான்காவது திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு. அந்த வீடும் 5,800 ரூபாயில் முடிய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : முனிசிபல் நகரங்களில் குடியிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி கொடுக்கும் உத்தேச முண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

திரு. ஏ. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : ஏற்கனவே வீடு உள்ள ஆசிரியர்கள் அந்த ஊரில் இருக்கும்போது பல்வேறுபட்ட காரணங்களுக்காக அந்த ஊரை விட்டு மாற்றி இருக்கிற வீட்டையும் இல்லாமல் செய்யும் நிலையை அகற்றி ஒழுங்குபடுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

THIRU T. MARTIN : Sir, may I request the Hon. Minister to state whether any directive has been given to the State Housing Board regarding the future allotment of houses, giving preference to college lecturers and professors?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : உத்தரவு எதுவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

[1967 ஜூன் 24

ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்குதல்

*** 65 வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :** மதிப்பிற்குரிய கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஓய்வு பெறும் உபாத்தியாயர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகிற பென்ஷன் எந்த ஆண்டு முதல் கொடுக்கப்படுகிறது ?

(இ) அதற்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்ற உபாத்தியாயர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 1—4—1955 முதல் கொடுக்கப்படுகிறது.

(இ) இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : 1955-ம் ஆண்டு முதல் ஓய்வு பெறக் கூடிய எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா ? அல்லது குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமா? பஞ்சாயத்து போர்ட், தனிப்பட்ட மானேஜ்மெண்ட், கவர்ன்மெண்ட் ஸ்கூல்கள் என்றெல்லாம் இருக்கிறதே, எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசாங்கத்தில் பணியாற்றியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, will the Government be pleased to grant pension to the surrendered school teachers of the erstwhile Travancore-Cochin State?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: உதவிப் பணம் (Pension) வாங்குகிற ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்ட நகரத்திற்குச் சென்று வாங்க வேண்டிய நிலையைத் தளர்த்தி அந்த ஆசிரியர்கள் குடியிருக்கின்ற ஊர்களுக்கே பண விடைத்தாள் (M.O.) மூலம் அனுப்ப அரசாங்கம் முயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூலக்கேள்விக்கு இது தொடர்புடையதில்லை என்றாலும், அது கவனிக்கப்படும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : இப்போது ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வுப் பணம் எவ்வளவு தரப்படுகிறது? அது போதவில்லை, அதைக் கூட்ட வேண்டுமென்று அவர்கள் சார்பாக ஏதாவது மகஜர்கள் வந்துள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதற்கு தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

1967 ஜூன் 24]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, whereas teaching has been considered as the noblest of all professions even though it is the sorrowest of all trades, why should the Government make any distinction between teachers and teachers? The teachers working in the Government schools are paid pension whereas the teachers working in private or other schools are denied pension. So, will the Government consider the desirability of giving pensionary benefits to the teachers working in other institutions also?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மறுபடியும் ஆராயும்போது கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. முனு ஆதி : 1955-ல் இருந்து இந்தச் சட்டம் அமலாக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். மாவட்டக் கழகத்தில் வேலை செய்த ஆசிரியர்களுக்கு இதில் பலன் கிடைக்கிறதா ? அவர்கள் பென்ஷன் பெறுகிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாவட்டக் கழகத்தில் பணியாற்றியவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று கருதப்படுவதால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : அடிப்படைச் சம்பளம் 15 ரூபாய், பஞ்சப்படி 65 ரூபாய் என்று ஆக 80 ரூபாய் என்ற விசித்திர உலகத்தில் வாழ்கிற நேரத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்தபட்ச பென்ஷன் 30 ரூபாயாவது கொடுக்க அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது 20 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கத்தினர் அவர்களின் கருத்து ஆராயப்பட வேண்டியதொன்று.

திரு. கே. இர. ஞானசம்பந்தன் : ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும்போது பாதிச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் சேர்ந்து பென்ஷன் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இத்திட்டத்தில் சம்பளம்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமே தவிர பஞ்சப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : 1955-க்கு முன்னதாக ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் வழங்காமல் இருக்க காரணமுண்டா ? அவர்களுக்கும் பென்ஷன் வழங்க வேண்டுமென்ற மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அதில் ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1955-ம் ஆண்டுக்கு முன் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் பல அவ்வப்போது வந்திருக்கின்றன. அதில், 11 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் கணக்குகள், அவர்கள் வேலை பார்த்த விவரங்கள் இவற்றைக் கண்டுபிடிக்க பல கஷ்டங்கள்

[1967 ஜூன் 24

இருப்பதால் 1955-க்குப் பிறகு ஓய்வுபெற்றவர்கள் கணக்கு மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அதற்கு முன்னால் உள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை.

Retirement age of teachers

* 66 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether there is any proposal with the Government to raise the age of retirement of teachers to sixty years?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, in view of the paltry remuneration which the teacher gets while working as a teacher and also in view of the high cost of living that is now prevailing in the country, will the Government think of just raising the age of retirement of teachers to 58 years—they now retire at the age of 55 and this should be increased by three-years—so as to help that community at large?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 58 வரையில் அவர்கள் ஓய்வுபெறுகிற வயதுப் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கப் பள்ளிகள், மற்றவைகளில். தனியார் பள்ளிகளில் 58-க்குப் பிறகு 60 வயது வரை வேலை கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : கலப்பு மணம் செய்துகொண்டுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் கீழ் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட ஆசிரியர்களுக்கும் ஏதாவது உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா? கலப்புத் திருமணம் அலவன்ஸ், குடும்பக் கட்டுப்பாடு அலவன்ஸ் என்று ஏதாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க உத்தேசமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவும் இப்போது இல்லை.

திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன் : ஆசிரியர்கள் தினம் மணிக் கணக்கில் பேச வேண்டியிருப்பதால் வயதான காலத்தில் பலவித நோய்களுக்கு அவர்கள் ஆளாக வேண்டியிருப்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் விதத்தில் அவர்கள் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்தி அவர்கள் ஓய்வுபெறும் வயதை 52 ஆகக் குறைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படியில்லை. ஆசிரியர்கள் ஓய்வுபெறும் வயதை உயர்த்தவேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் பல பகுதிகளில் இருந்து வருகின்றனவே தவிர குறைக்க வேண்டுமென்று வரவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம், பஞ்சப்படி இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதற்கான உத்தேசம் உண்டா ?

1967 ஜூன் 24]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படி உத்தேசம் ஒன்றுமில்லை.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் மீண்டும் ஒரு வருஷம் வேலை பார்ப்பதற்கு எக்ஸெம்ப்ஷன் இருப்பதை அரசாங்கம் தொடர்ந்து நீடிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனியார் பள்ளிகளில் 55 வயதுக்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளலாம், அவர்கள் 60 வயது அடைகிற வரையில் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை 60 வயதுக்கு மேல் நீடிக்கும் எண்ணம் இல்லை.

THIRU T. MARTIN: May I request the Hon. Minister for Education to state why there is discrimination in the age of retirement between Government institutions and private aided institutions?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது நீண்டகாலமாகவே இருந்து வருகிற சட்டப்படி தனியார் பள்ளிகளுக்கு அனுமதி அளிக்கும்போது 60 வயது வரையில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கக் கூடிய மாறுபாட்டைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாமா என்பது யோசனையில் இருக்கிறது.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : ஆசிரியர்கள் பாதுகாப்பு நிதி செலுத்தி வருகிறார்கள். அதற்கு 4 சத விகிதம் வட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. தனியாரிடத்தில் கொடுத்தால் 9 சத விகிதம் வட்டி கிடைக்கும். வட்டி விகிதத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைக் கேள்வி, மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புடையது அல்ல.

Bridge across Kusasthali river

* 67 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal to construct a bridge or Causeway across Kusasthali river near Pallipet, Tiruthani taluk, Chingleput district?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அல்லது ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் முக்கியத்துவம் ஏற்படுத்தக்கூடிய சாலைகளை அமைத்தல், மேம்பாடு செய்தல் குறித்த வேலைத்திட்டத்தின்கீழ் நான்காம் திட்டக்கால அளவில் உதவி மானியம் வழங்கப் பெறுவதற்காக இம்மாநில அரசு இந்திய அரசுக்குப் பட்டியல் ஒன்றை அனுப்பியுள்ளது. இப்பட்டியலில் 10 சாலை வேலைகள் பற்றிய விவரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கேள்வியில் குறிப்பிடும் பள்ளிப்பட்டு அருகேயுள்ள குசஸ்தலி ஆற்றுப்பாலம் வேலை மேற்சொன்ன 10 வேலைகளில் மூன்றாவது வேலையாக அமைகிறது

திரு. கே. விநாயகம் : சார், அந்த குசஸ்தலி நதியின் மேல் கட்டப்படப் போகிற பாலத்தை டாம்-கம்-ஓவர்பிரிட்ஜ் மாதிரி

[1967 ஜுன் 24

அமைத்தால் நலமாக இருக்கும். மழைக் காலத்தில் வெள்ளத் தண்ணீர் ஓடுகிறது. வெள்ளம் வந்து சேதாரம் அடைந்து, வெள்ளத் தண்ணீர் ஆந்திர மாநிலத்திற்குப் போய், பிறகு தமிழகத்தைச் சேருகிறது. ஆகவே அந்தத் தண்ணீரை டாம் கட்டித் தடுத்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும் யோசனை உள்ளதா ? இல்லையென்றால் இனிமேலாவது யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாலம் கட்ட 20 லட்சம் ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கே மான்யம் கேட்டிருக்கிறோம். அதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று மத்திய அரசு கேட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதில் எழுதியிருக்கிறோம். உறுப்பினர் யோசனையைப் பின்னால் ஆராயலாம்.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் 10 வேலைகள் என்று தெரிவித்தார்கள். அவை, எவை எவை என்று அறிவிப்பாரா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (1) மணப்பாறை-துறையூர் சாலையில் முசிரியையும் குளித்தலையையும் இணைக்கும் வகையில் காவிரியின் குறுக்கே பாலம் ஒன்றைக் கட்டுதல்;

(2) மல்லையாபுரம் அருகேயுள்ள சமவெளிகளிலிருந்து பன்றிமலைக்கும் அங்கிருந்து பச்சலூருக்கும் சாலை ஒன்றை அமைத்தல்;

(3) இப்போது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இராமகிருஷ்ணராஜுப் பேட்டை-பள்ளிப்பேட்டை சாலையில் குசஸ்தலி ஆற்றுக்குக் குறுக்கே பாலம் கட்டுதல்;

(4) திருப்புனவாசல் முதல் உறையூர் வரை சாலை அமைத்தலும் சரளைக்கல் போடுதலும்;

(5) ரகுநாதபுரம் முதல் தஞ்சாவூர் வரையில் உள்ள சாலையை மேம்படுத்துதலும் சரளைக்கல் போடுதலும்.

(6) 49-ம் எண் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் சீர்திருத்தம்;

(7) முதுகுளத்தூர்-உத்திரகோசமங்கை சாலையில் சீர்திருத்தம்;

(8) நரிக்குடி-புல்வாய்க்கரை சாலையில் சீர்திருத்தம்;

(9) முதுகுளத்தூர்-சிக்கல் சாலையில் கருங்கல் சாளை பரப்புதல், மதகுகள் கட்டுதல்;

(10) சேலாஸ்-கோலக்கொம்பை சாலையில் மேம்பாடு செய்தல். சரளைக்கல் சாலையையும் தார் சாலையையும் அகலப்படுத்துதல்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, 10 வேலைகளை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியுள்ளதாக அமைச்சர் அவர்கள் படித்துக் காண்பித்தார்கள். இதற்கு எவ்வளவு மதிப்பீடுகள் போடப்பட்டுள்ளன ? மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளவில்லையானால், இந்த அரசே துரிதமாக எடுக்க துரிதமான அமைச்சர் முன்வருவாரா ?

1967 ஜுன் 24]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கிட்டத்தட்ட 2 கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே மத்திய அரசு இங்கிருந்து மொத்தமாக அனுப்பப்பட்ட வேலைகளில் இரண்டைப்பற்றித் தாற்காலிகமாக முடிவு எடுத்து அனுப்பியிருக்கிறது. ஒன்று, கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையில் மாமல்லபுரம்—மரக்காணம் பிரிவில் சாலை அமைக்கும் திட்டமும், பாலங்கள் அமைக்கும் திட்டமும், இரண்டாவதாக, நண்பர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் கேட்ட இராமகிருஷ்ணராஜுப்பேட்டை-பள்ளிப்பேட்டை சாலையில் குசஸ்தலி ஆற்றுக்குக் குறுக்கே பாலம் கட்டும் திட்டம். இந்த இரண்டு திட்டங்களுக்கும் அனுமதி அளித்து மேற்கொண்டு விவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவரங்கள் இப்போது அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. விநாயகம் : சார், இப்போது குறிப்பிட்ட, கட்ட வேண்டுமென்று உத்தேசித்திருக்கிற சாலைக்குத் தெற்கே இன்னொரு பாலத்தை ஆந்திர சர்க்கார் கட்ட வேண்டுமென்று முயற்சித்துக் கொண்டு, அந்தப் பாலத்தோடு அவர்கள் டாம் கட்டி அங்கு வரும் தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்ற யோசனையோடு செய்கிறார்கள் என்று எங்களுக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அதைப் பரிசீலித்து அப்படிச் செய்வது தெரிந்தால் அவர்களுக்கு தயவுசெய்து எழுதி, இப்படி எங்களுக்கு வருகிற நல்ல பயனைத் தடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி அதைத் தடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட தகவல் எதுவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட தகவல்கள் உண்மையாக இருக்குமானால், வேண்டிய முயற்சிகள் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, குளித்தலை-முசிரி காவிரிப் பாலம் எப்போது வேலை துவங்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாம் கோரிய 10 வேலைத் திட்டங்களில் உதவித் தொகை அளிக்க மத்திய சர்க்கார் இரண்டு திட்டங்களைத் தான் முதலில் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. இப்போது மேலும் நான்கு திட்டங்களைக் குறித்து வலியுறுத்தி எழுதியிருக்கிறோம். அதிலே, முசிரிப் பாலம் முதன்மை இடத்தைப் பெறுகிறது.

திரு. கே. இரெ. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை என்றால் சென்னையிலிருந்து கோடிக் கரைக்குப் போகும் சாலை என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு வேலை எப்போது துவங்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மறுபடியும் மத்திய அரசாங்கத்தில் இங்கிருந்து சில விவரங்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். விவரங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1967 ஜூன் 24

மையக் கிராம வளர்ச்சி நிலையங்கள்

* 68 வினா—**திரு. கரு. சீமைச்சாமி** : மதிப்பிற்குரிய விவசாய அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மதுரை, இராமநாதபுர மாவட்டங்களில் எத்தனை கேந்திர கிராம விஸ்தரிப்பு நிலையங்கள் உள்ளன ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மதுரை மாவட்டத்தில் 12 மையக் கிராமக் கால்நடை வளர்ச்சி நிலையங்களும் Key Village Extension Centres இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 7 நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த கேந்திர கிராம விஸ்தரிப்பு நிலையங்களின் வேலைத் திட்டங்கள் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 5,000 பசுக்கள் இருக்கிற இடத்தில், 50 காளைகளை தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் வழங்கி, கருத்தரிப்பதற்கு விவசாயிகள் கட்டணம் ஏதும் செலுத்தாத முறையில் செயலாக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மா. இராசாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் கேந்திர கிராம விஸ்தரிப்புகள் 12 என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவைகள் எந்தெந்த இடங்களில் இருக்கின்றன என்று அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உத்தமபாளையம், விராம்பட்டி, திருமங்கலம், சாணார்பட்டி, கோம்பை, சிலுவாத்தூர், கம்பம், ராசிங்கபுரம், சிபலக்கோட்டை, கல்லாந்திரி, வீரபாண்டி, நத்தம்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு கொடுத்த பொலிகாளைகளெல்லாம் நடப்பதற்கே திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றனவே, அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்குமா ? அதைப்பற்றி மறுபரிசீலினை செய்து நல்ல காளைகளைக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முன்னூறு பசுக்களுக்கு அது சர்வீஸாகி இருந்தால் யாரிடத்தில் வழங்கினோமோ அவருக்கே இலவசமாகக் கொடுத்து விடுகிறோம். நடக்க சக்தி யில்லாத மாடுகளை அவர்களுக்கே இலவசமாகக் கொடுத்து விடுகிறோம். அப்படி எந்த எந்த இடத்தில் இருக்கின்றன என்ற தகவல் கொடுத்தால் சர்க்கார் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, பிரசித்தி பெற்ற காங்கேயம் இனம் உற்பத்தியாகும் இடங்களில் இந்த செயற்கைக் கருத்தரிப்பு முறை மூலம் தர்பார்க்கார் இனத்தைக் கலப்பு செய்வதை விவசாயிகள் எதிர்ப்பதால் பழைய காங்கேய இனத்தையே செயற்கைக் கருத்தரிப்பு நிலையங்களில் புகுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1967 ஜூன் 24]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நேற்று முன் தினம் கேட்ட அங்கத்தினருக்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் சொன்னேன். மத்திய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து செயல்படுகிற இந்த செயற்கை கருத் தரிக்கும் திட்டத்தில் எதை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கேயத்தை அன்னியில் வேறு இனத்தை சர்வீசுக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது இராமநாதபுரத்தில் உள்ள கேந்திர கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்களே மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடியதைப் பற்றிய தகவல் அமைச்சரிடத்தில் இருந்தால் சொல்லுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி :

செங்கற்பட்டு	4
வடஆற்காடு	7
தென் ஆற்காடு	5
தஞ்சாவூர்	4
திருச்சிராப்பள்ளி	10
மதுரை	12
இராமநாதபுரம்	7
திருநெல்வேலி	9
கன்னியாகுமரி	1
சேலம்	13
கோயம்புத்தூர்	1
நீலகிரி	
சென்னை	

ஆக, 73 இடங்களில் நிலையங்கள் இருந்து வருகின்றன.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த கீ வில்லேஜ் சென்டர்களில் காங்கேயம் மட்டும் கலப்பதினாலே அவைகள் பார வண்டி இழுப்பதற்கு மட்டும்தான் பயன்படும். கீ வில்லேஜ் சென்டரின் அடிப்படை நோக்கம் அவைகள் பால் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் பயன்பட வேண்டும், வேலை செய்வதற்கும் பயன்பட வேண்டும், 'டுயல் பர்பஸுக்கு' பயன்படவேண்டும். இரு வேலைகளுக்கும் பயன்படவேண்டும். ஆகவே, எல்லா கீ வில்லேஜ் சென்டரும் இம் மாதிரி முறையில் விஸ்தரிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : காங்கேயம் கடுமையான வேலை செய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கும். சிந்து, முர்ரா, தர்பார்கார், ஹலிக்கார் இவை பால்வளம் பெருக உபயோகமாக இருக்கும். இரண்டு பர்பசுக்கும் உபயோகப்பட வேண்டுமென்றால், அது மாதிரியான யோசனையைக் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : காங்கேயம் காளையை சர்வீஸுக்காக நாம் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். ஆறு மாத காலம் ஆகவிட்டால், அந்தக் காளைகள் சரியான முறையில் சர்வீசுக்குப் பயன்படுவதில்லை. ஆகவே, இதை மாற்றி, முர்ரா போன்ற காளைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முர்ரா எருமை. (சிரிப்பு) காங்கேயம் காளை சரியாகப் பயன்படவில்லை என்றால், அதை யாரிடம் கொடுத்திருக்கிறோமோ அவர் அதற்குச் சரியான தீவனம் போடாமல் இருந்திருக்கலாம். அதனால் அது வேலை செய்யாமல் இருக்கலாம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : செயற்கை கருத்தரிக்கும் நிலையங்களில் சில சமயங்களில் காங்கேயம் மாடுகளுக்கும் சிந்துக் காளையின் விந்துகளை செலுத்துவதினால், பிறக்கும் மாடுகள் அநேகமாக ஜாதி மாறி பிறப்பதினால், ஒன்றுக்கும் லாயக்கில்லாமல் போய்விடுகிறது. காங்கேயம் மாட்டுக்கு சிந்துக் காளை போடுவதினால், மாடாகப் பிறந்தாலும் பரவாயில்லை, காளையாகப் பிறப்பதினால் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதைக் கவனித்து ஆவன செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒட்டுமொத்தமாகக் குற்றம் சாட்டுவதிலே பிரயோசனமில்லை. எந்த கேந்திர நிலையங்களில் அந்த முறை கையாளப்படுகிறது என்ற தகவல் கொடுத்தால், வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : கேந்திர கிராம விஸ்தரிப்பு நிலையங்களில் வெள்ளைப் பன்றி வளர்ப்பதற்கு ஏதேனும் அரசாங்கத்தினிடம் திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வெள்ளைப்பன்றி பற்றிய பிரச்சினை இப்போழுதில்லை. இது மாடுகளைப் பற்றிய பிரச்சினை.

இராமநாதபுரத்தில் கால்நடை கல்லூரி துவக்கம்

* 69 வினா—திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய விவசாய அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரத்தில் ஒரு கால் நடை கல்லூரி (Veterinary College) ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் என்றால், அது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இல்லை.

(இ இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கால் நடை மருத்துவக் கல்லூரிகள் நம் மாநிலத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் இருக்கின்றன ? வேறு எந்த இடங்களில் வைப்பதற்கு அமைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னையில் மட்டும் தான் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் வேறு இடங்களில் திறப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று கேட்டதற்கு இல்லை என்று பதில் சொல்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தமிழ்நாட்டின் அடிப்படைத் தொழில் விவசாயமாக இருப்பதினால் ஜில்லாவிற்கு ஒரு வெடிரினரி காலேஜ் இருப்பது அவசியம். இனிமேலாவது ஜில்லாவிற்கு ஒரு வெடிரினரி காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னையில் இருக்கும் கல்லூரிக்கே போதுமான மாணவர்கள் வருவதில்லை. இப்பொழுது 300 மாணவர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 136 மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : சென்னையில் இருக்கக் கூடிய கால் நடை கல்லூரிக்கு அதிகம் மாணவர்கள் வருவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் வெளியிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தகவல் என்னவென்றால் இந்த கால்நடைக் கல்லூரியில் அட்மிஷன் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மிகக் குறைந்த மார்க்கு வாங்கும் மாணவர்களும் இந்த கல்லூரிக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும்கூட சுமார் 300 விண்ணப்பங்கள் தான் வந்திருக்கின்றன. 136 விண்ணப்பங்களை அதிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். எம்.பி.பி.எஸ்.-க்குத்தான் அதிக கிராக்கி இருக்கிறது. மற்றக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காவிட்டால், இங்கேயாவது இடம் கிடைக்கட்டும் என்று சில மாணவர்கள் விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். சில பேர்கள் எம்.பி.பி.எஸ்.-க்கு இடம் கிடைத்தால் போய்விடுகிறார்கள். பிறகு வெய்டிங் லிஸ்டிலிருந்து ஆள் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் : புதுக்கோட்டையில் இரண்டு அரசாங்கப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் ஒரு வெடிரினரி காலேஜ் ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அப்படி ஏற்கனவே யோசிக்கப்பட்டு அதற்காக ரூ. 5,61,800 செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டது. சர்க்காருடைய நிதிநிலை சரியாக இல்லையாதலாலும் போதுமான மாணவர்கள் முன்வருக்கு வராததினாலும் இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி யோசிக்க இடமில்லை.

திரு. ஆலடி அருணா : விலங்கினக் கல்லூரிகளை எந்த அடிப்படையில் அரசாங்கம் ஆரம்பிக்கிறது? நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒரு புதிய கல்லூரி துவக்க திட்டம் உண்டா?

[1967 ஜூன் 24

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னைக் கல்லூரிக்கே போதுமான மாணவர்கள் வரவில்லை என்று சொன்னேன். போதுமான மாணவர்கள் முன்னுக்கு வந்தால் நெல்லையில் அல்ல, வேறு எங்கு வேண்டுமானாலும் புதிய கல்லூரி திறப்பதுபற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. இல. பலராமன் : இந்தக் கால்நடை கல்லூரிக்குப் படிப்பு ஆண்டு அதிகமாக இருப்பதனால் மாணவர்கள் வரவில்லை என்று பொதுவாக பிரச்சினை இருக்கிறது. அதைக் குறைக்க அரசாங்கம் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆண்டு கணக்கைப் பற்றி ஒன்றும் ஆட்சேபணை கிடையாது. வருவாய் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் தான் மாணவர்கள் அதிகமாக வரவில்லை. மாட்டு ஆஸ்பத்திரி டாக்டர் தானே என்று நினைக்கிறார்கள். எம்.பி.பி.எஸ்.-க்குத்தான் அதிகமான கிராக்கி இருக்கிறது. இது ஆண்டைப் பொறுத்ததல்ல, ஊதியத்தைப் பொறுத்துத்தான்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : வெடிரினரி காலேஜில் டிகிரி கோர்ஸுக்கு ஆண்டைக் குறைத்து அதை டிப்ளமா கோர்ஸாக ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தகுதியான டாக்டர்கள் வேண்டுமானால், இப்பொழுதிருக்கிற காலம் அவசியம் என்று சர்க்கார் உணருகிறது ?

DR. H. V. HANDE : In view of the fact that there is not much demand for seats in the Veterinary College because there is not adequate number of veterinary hospitals both in the headquarters and taluks, will the Government come forward at least to increase the number of veterinary hospitals in places like Ramanathapuram?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்பொழுது 267 பிளாக்குகளில் கால்நடை விஸ்தரிப்பு நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே போதுமான டாக்டர்கள் பணியாற்றுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. மீண்டும் கூடுதலாக ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கவேண்டுமென்றால், நிதிநிலை சரியானால்தான் செய்யப்படும்.

பஞ்சாயத்துக்கள் பயிரிடும் பழத் தோட்டங்கள்

*70 வினா—**திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் :** மதிப்பிற்குரிய தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் விவசாய உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் துவக்கப்பட்டுள்ள பஞ்சாயத்துப் பழத் தோட்டங்களை அமைப்பதிலும், தொடர்ந்து நிர்வகிப்பதிலும் ஏற்படும் அதிகமான செலவினைக் குறைக்க மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

1967 ஜூன் 24]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பஞ்சாயத்துப் பழத் தோட்டங்களை அமைப்பதற்காகும் செலவை முறைப்படுத்துவதற்குப் பின்வரும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன :--

(1) வெவ்வேறு பழத்தோட்டங்களில் பழ மரங்கள் நடுவதற்கும், பழத் தோட்டங்களைப் பேணுவதற்கும் செலவு வீத விவர அட்டவணை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) விவர அட்டவணையின் வீதத்திற்கு அதிகமான செலவு செய்ய வேண்டிவந்தால் செலவிடுவதற்கு முன் பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றம் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட வேளாண்மைத் துறை அதிகாரியின் இசைவைப் பெற வேண்டும்.

(3) செடி நட்ட நாளிலிருந்து முதல் மூன்றாண்டுகளுக்கு மட்டுமே பேணுதல் செலவு அளிக்கப்படும். தென்னைக்கு மட்டும் 5 ஆண்டுகளுக்குப் பேணுதல் செலவு அளிக்கப்படும்.

(4) நடப்பட்ட பழ மரங்கள், ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியன்று பிழைத்துள்ளதன் அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்பட்ட பிறகு அவை நன்கு காப்பாற்றப்பட்டால் மட்டுமே, இரண்டாவது, மூன்றாவது ஆண்டுகளில் பேணுதல் செலவு அளிக்கப்படும்.

(5) புதிய பழத் தோட்டங்கள் அமைப்பதற்கோ அல்லது பழைய பழத் தோட்டங்களை விரிவாக்கம் செய்வதற்கோ மேற்கொண்டும் செலவிடக் கூடாதென இப்போது ஆணையிட்டுள்ளது. ஏனென்றால் இத்திட்டத்திற்குச் செலவிடப்படும் தொகையோ மிக அதிகம். ஆனால், இதன் மூலம் கிட்டும் பலனோ திருப்தியாக இல்லை. செலவிடுவதற்கு நிகராகப் பயன்தரும் பழ மரத் தோட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் கூடுமானவரை மிகக் குறைந்த அளவு செலவு செய்யுமாறு பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, பழத் தோட்டங்கள் ஆரம்பித்து இப்பொழுது ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. அரசாங்கக் கணக்குப்படி, இதுவரை எத்தனை டன் பழங்கள் உற்பத்தி செய்து, எந்த நிலையில் விற்று இருக்கிறார்கள், என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தகவல் இல்லை; தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. என் சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய பதிலிலிருந்து இந்த பஞ்சாயத்துப் பழத் தோட்டங்கள் மூலம் சரியான வருமானம் வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டதால், இந்தப் பயன் அற்ற முறையை நீக்கிவிட்டு அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களை அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்தில்

[1967 ஜூன் 24

உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கோ அல்லது ஏழை விவசாயிகளுக்கோ கொடுத்து வேறு சாகுபடி செய்யும் முறையை அமல்படுத்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பலன் இல்லை என்பதால்தான் புதிதாகப் பழத்தோட்டங்களுக்காக செலவு செய்யக் கூடாது என்று கட்டாயமாக உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்களை வேறு வகையில் பயன்படுத்துவது பற்றி அது அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத் தோட்டங்களால் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த நட்டத்தை ஈடு செய்யும் வகையில், நட்டத்தைத் தவிர்க்கும் வகையில் 'டின்ட் ஃப்ரூட்ஸ்' பக்குவப்படுத்தப்பட்ட பழங்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப (குறுக்கீடு: உற்பத்தியே இல்லையே) ஏற்கனவே இருக்கும் பஞ்சாயத்துப் பழத் தோட்டங்களில் உற்பத்தியாகும் பழவகைகளைப் பக்குவப்படுத்தி வெளி நாடுகளுக்கு . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டால், பஞ்சாயத்துப் பழத் தோட்டத்தால் ஏற்பட்டிருக்கும் நஷ்டத்தோடு, பதப்படுத்தி அடைக்க டின் தயாரிக்க ஆகும் நஷ்டமும் வந்து சேரும்.

திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பழத் தோட்டம் போடுவது என்பதால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அதிலிருந்து எந்தவிதமான பயனும் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையினால், இது சம்பந்தமாக தென்னங்கன்றுகள் நடுவதோ அல்லது பழத்தோட்டங்கள் போடுவதோ இவைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு, தனித்தனி விவசாயிகளிடம் பிரசாரம் செய்து அவர்களை இவற்றை உற்பத்தி செய்யத் தூண்டுதல் செய்ய முன் வருமா? பணத்தை வீண் விரயம் செய்யாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் இந்த நல்ல யோசனையை இப்பொழுது இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருப்பதிலே ஒரு மகிழ்ச்சிதான்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : இது போலவே, தேன் பண்ணை, மீன் பண்ணை என்றெல்லாம் வைப்பதால் ஒன்றுமே பிரயோசனம் இல்லை, அங்கெல்லாமும் விரயம் ஆகிறது. இவைகளையும் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் விவரங்களைக் கண்டறிய சிறு சிறு குழுக்களை அமைக்கலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

1967 ஜூன் 24]

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பழத் தோட்டங்களில் பெயர்ப் பலகை மட்டும் இருந்து, பழச் செடிகளே இல்லாமல் இருக்கும் இடங்களிலே இவற்றை எடுத்துவிடலாம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களே தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ஏற்கனவே அரசாங்கத்திற்கு தெரிந்திருக்கிற தகவலை கனம் உறுப்பினர் கொடுத்ததற்காக நன்றி. (சிரிப்பு)

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பழத்தோட்டங்கள் அமைத்தது வறுமையைப் போக்க, உணவு நிலைமையைச் சமாளிக்க, அந்தக் காலத்தில், பெரிய நோக்கத்தை வைத்து இந்தப் பழத்தோட்டங்கள் வைக்கப்பட்டன. அப்படி வைத்தால் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு பிறகு பழுக்கும் என்று தெரியுமா ? இன்னும் நன்றாக வளர்வதற்கு முன்னாலேயே பலன் வரும் என்று அமைச்சர்கள் நம்புகிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்தப் பழத் தோட்டங்கள் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நன்மைகளைப் பயக்கும் என்று கனம் உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட நன்மைகளோடு, இன்னொன்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். 'மரம் பழுத்தால் வௌவாலை வா என்று அழைப்பரோ' என்றபடி, வௌவால்களையும் உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதற்குக் கூட திட்டம் போடலாம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்குப் படி.

*71 வினா—**திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் :** மதிப்பிற்குரிய தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாட்டிலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் அலவன்சை உயர்த்திக் கொடுக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது முதல் அமல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : சார், ஏற்கனவே ஒவ்வொருவரும் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக வருவதற்கு, ரூ. 30,000 அல்லது ரூ. 40,000 செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் இந்தி அஜிடேஷன் காரணமாக இன்னும்கூட ஒரு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று 60,000 அல்லது 70,000 செலவாகிப் போய் விட்டது. ஆகவே சேர்மன் அலவன்சைக் கூட்டிக் கொடுக்க அனுதாபத்தோடு அரசாங்கம் கவனிக்குமா ?

[1967 ஜூன் 28

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அந்த அளவிற்குச் செலவழிக்கும் திறன் இருக்கிறவர்கள், இந்தத் தொகையை அரசாங்கத்திலிருந்து எதிர் பார்க்க வேண்டாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : . .

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கேள்வியிலே 'இம்ப்யூடேஷன்' இருக்கக் கூடாது. விதியைப் படிக்கட்டுமா? (குரல்கள் : வேண்டாம், வேண்டாம்.) 'இம்ப்யூடேஷன்' இல்லாமல் தாங்கள் கேள்வியை மாற்றியமைக்க முடியுமானல் செய்யுங்கள். இதற்குள் ஆலடி அருணு அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்பார்கள்.

திரு. ஆலடி அருணு : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புத்தலைவர்களுக்குக் கொடுப்பது போன்று அலவென்ஸ் துணைத் தலைவருக்கும் கொடுக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அந்த எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : சார், இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களுக்கு கொடுக்கும் ரூ. 100-ஐ வைத்துக் கொண்டு யூனியன் சேர்மென் தங்களுடைய தொகுதி பூராவும் முறையாக சுற்றிவந்து வேலை செய்யமுடியாது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் ஒரு ரெசல்யூஷன் போட்டு, அலவன்ஸை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு, போட்டிருந்த தீர்மானம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இந்தப் பிரயாணப்படி கையாளப்படும் முறை, ஒன்று, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வாங்கிக் கொள்ளலாம். அல்லது எவ்வளவு தூரம் பிரயாணம் செய்கிருர்களோ அந்த அளவிற்கு பிரயாணப்படி முறைப்படி பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆகவே போய்வர அதிகமான வாய்ப்பு இருக்குமானல், அதனல் சிரமம் இருக்காது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுகவும், சட்ட மன்ற உறுப்பினராகவும் இருப்பதால் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், சரிக்கட்டும் நிலையில் தான் இருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பணியாற்றிவந்த எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களும் தலைவரும் ஒரே தடவையாக வெளி ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து வேறு கமிஷனர்களைப் போட்டிருப்பதில் ஏதாவது விசேஷ எண்ணம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு: மா. முத்துசாமி : கமிஷனர்கள் நிர்வாக வசதிக்காக வெளிமாவட்டங்களுக்கும், வேறு வேறு மாவட்டங்களுக்கும் மாற்றம் செய்யப் படுகிறதேயல்லாமல், மொத்தமாக, மாற்றுதலுக்காக எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

** பேரவைத் தலைவரின் ஆணைப்படி அகற்றப்பட்டது

1967 ஜூன் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவ்விஞவிற்கு முன்னல், மாண்புமிகு நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் கேட்ட விஞ நம்முடைய பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அகற்றப்படும். நடவடிக்கைக் குறிப்பிலும் செய்தித்தாள்களிலும் வெளிவராது என்று 235-வது விதிப்படி அறிவிக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளில் கழிவு நீர் திட்டம்

*72 விஞ—**திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** மதிப்பிற்குரிய தல முற். நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதில பகல். 10 00 ளிப்பாரா—

கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் சாலை போடுதல், குடிநீர் வசதி செய்தல், பள்ளிக் கட்டடம் கட்டுதல் ஆகிய வேலைகளுடன் கழிவு நீர் திட்டமும் சேர்த்துக்கொள்ள உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் மேல் மட்ட நீர்த்தேக்கத் தொட்டிக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை வீதிகளுக்குப் பைப் லைன் விஸ்தரிப்பதற்கும் செலவிடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிக்கும், அதையொட்டி அந்தப் பகுதியிலுள்ள வீதிகளுக்கு தண்ணீர்க் கிடைக்கக்கூடிய வசதிக்கும் சேர்ந்து இணைக்கப்பட்ட திட்டமாகத்தான் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே அது பற்றிய பிரச்சினைக்கு இடமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் விஞக்கள்-விடைகள் முடிவடைந்தன.

[குறிப்பு.—ஒரு உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு நடைமுறைக் கேள்வியை எழுப்ப விரும்புகிருர் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒழுங்குப் பிரச்சினையொன்றும் நான் எழுப்பவில்லை. கனம் சபாநாயகருக்கு ஒரு வேண்டுகோள். மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுப்பதற்குக் குறிப்பிட்ட தேதி தீர்ந்து விட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன். இருந்தாலும், சட்ட மன்றத்திற்குப் புதிதாக வந்திருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் சிலருக்கு நடைமுறைகளெல்லாம் தெரியாத காரணத்தால், வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுப்பதற்கான கால வரம்பை இன்னும் இரண்டொரு நாள் தள்ளி வைத்தால் நன்ருக இருக்கும் என்கிற என்னுடைய வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து பேரவையிலே இனிமேல் வேண்டுகோள் விடாமல் இருக்கும்படியாகக் கேட்டுக்

கொள்ளுகின்றேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுப்பியதைக் குறித்து, அவை முன்னவரையும் கலந்து 12 மணி அளவில் தெரிவிக்கின்றேன்.

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் அடிக்கடி மின்விளக்குகள் அணைதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கோரி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள். அனுமதி கோருகின்ற அந்தக் கடிதத்தை அவர்கள் இப்பொழுது படிப்பார்கள்.

* **திரு. கரு. சீமைச்சாமி :** தலைவர் அவர்களே, தமிழகச் சட்டப் பேரவை விதிகளின் 42-வது விதியின் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மேற்கண்ட பொருள்பற்றி விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன் :

"மதுரை எர்ஸ்கின் அரசாங்க பெரிய மருத்துவமனையில் அடிக்கடி மின் விளக்குகள் அணைந்து விடுவதால், மருத்துவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் ஆபத்தான அறுவை சிகிச்சைகளைத் திடீர் என நிறுத்தி மீண்டும் டார்ச் விளக்குகள் உதவியுடன் சிகிச்சையைச் செய்ய வேண்டியிருக்கின்ற நிலைமை பற்றி விவாதிக்க"

இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து மேற்கண்ட பொருளைப்பற்றி விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள், மின்சார விளக்குகள் அணைவதைக் குறித்து, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டப் பொது விவாதத்தின்போதும், மருத்துவத் துறை நிதிக் கோரிக்கையின் மீது 6—7—1967 அன்றும், நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாமீது 15—7—1967 அன்றும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு—நூல் விலை ஏற்றமும் கைத்தறித் தொழில் நிலையும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள், சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின் கீழ் உடனடி பொது முக்கியம் வாய்ந்த காரியம் ஒன்றை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

* **திரு எஸ். ஆறுமுகம் :** தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த விஷயத்தைக் குறித்த அறிவிப்பை நான் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கும் இப்பொழுது நான் சொல்வதற்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொண்டு இப்பொழுது என் பெயரிலுள்ள அறிக்கையை நான் படிக்கின்றேன். அதாவது—

"தமிழகத்தில் வெவ்வேறு ரக நூல்களின் விலை 10 ராத்தல் கொண்ட ஒரு கட்டுக்கு ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 12 வரை அதிகம் கொடுத்துப் பெற வேண்டியிருப்பதால் கைத்தறித் துணி உற்பத்தியாளர்களும் தொழிலாளர்களும் குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களுடைய தொழில் தங்குதடையின்றி நடக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது" பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தை மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த மூன்று மாதங்களாகப் பருத்தி நூல் விலைகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. கச்சா பருத்தியின் விலை உயர்ந்திருப்பதும் உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகரித்திருப்பதும் பருத்தி விலை உயர்வுக்குக் காரணமாகச் சொல்லலாம். பருத்தி நூல் விலையில் கச்சாப் பருத்தியின் விலை சுமார் மூன்றில் இரு பங்காகிறது. எஞ்சிய பகுதியில் கணிசமான அளவு தொழிலாளர்களுக்கான கூலியைக் குறிக்கிறது. கச்சாப் பருத்தியின் விலைகளும் தொழிலாளர்களின் கூலியும் மிக அதிகமாய் உயர்ந்துள்ளன. மேலும், பருத்தி நூலின்மீது விதிக்கப்படும் ஆயத் தீர்வை வீதங்களும் அதிகரித்துள்ளன. பருத்தி நூல் விலை ஏற்றத்திற்கு இதுவும் காரணமாகும்.

நூல் விலையைக் குறைப்பதற்கான வழி வகைகள் குறித்து ஆலோசனை கூறுவதற்காகத் தனிப்பட்ட குழு ஒன்றை 1966 செப்டம்பர் திங்களில் நெசவாலைக் கமிஷனர் நிறுவினார். நெசவாலை இணைக் கமிஷனரைத் தலைவராகக் கொண்ட இக் குழுவில் மாநிலக் கைத்தறித் துறை நெறியாளர்களும் இந்தியப் பருத்தி ஆலைகள் கழகம் தென்னிந்திய ஆலை உரிமையாளர் மன்றம் பிற ஆலைகள் சங்கங்கள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளும் கைத்தறி நெசவாளர்கள், விசைத்தறி நெசவாளர்கள், நூல் வர்த்தகர்கள் ஆகியோரது பிரதிநிதிகளும், அக் குழுவின் உறுப்பினர்களாவர். தற்போது நிலவி வரும் நிலைமை காரணமாக இக் குழு தொடர்ந்து செயல்படும் என்று தோன்றுகிறது.

கைத்தறி நெசவுக்குப் பருத்தி நூல் இன்றியமையாத மூலப் பொருளாகும். எனவே, பருத்தி விலை உயர்வினால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இயல்பாகவே பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர், நூலின் விலை உயர்வு பற்றி ஏராளமான புகார்கள் வந்துள்ளன. ஆனால், கைத்தறிச் சரக்குகள் தேங்கியுள்ளது குறித்தும் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களாக உள்ள நெசவாளர்கள் அல்லது கூட்டுற

வுச் சங்க உறுப்பினரல்லாத நெசவாளர்கள் வேலையின்றி தவிக்கின்றனர் என்றும் புகார் எதுவும் வரவில்லை. விலை ஏற்றத்தினால் நெசவாளர்களிடையே பீதி ஏற்பட்டபோதிலும், அதனால் நெசவாளர்கள் பெரிய அளவில் வேலையில்லாது தவிப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும், நூல் விலை தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், கைத்தறித் துணிகள் விற்பனையாகாது தேக்கமடையலாம். அதன் காரணமாக நெசவாளர்களிடையே வேலையில்லாத் தவிப்பு ஏற்படலாம். நிலைமையை அரசு விழிப்புடன் கவனித்து வருகிறது. நூலின் விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க தேவைப்படும் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த அலுவல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். இன்று ஐந்தாம் நாளாக இந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது.

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

(அ) அறிமுகம் செய்யப்படும் மசோதாக்களின் நகலை முன்னதாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குதல்.

*** திரு. சோ. அழகிரிசாமி:** ஐயா, நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்ப விரும்புகிறேன். ஒரு மசோதாவைச் சபையில் அறிமுகம் செய்யும்போது, ஒரு நாள் முன்னதாக அந்த மசோதாவின் நகல் உறுப்பினர்களுடைய கைக்குக் கிடைக்கவேண்டும். மக்கள் சபையில் இந்த முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. நேற்று தாக்கல் செய்யப்பட்ட மசோதா இரவுதான் எங்கள் கைக்குக் கிடைத்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் சொல்லப்போகிற நடைமுறைக் கேள்வி என்ன என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. மசோதாக்கள் இன்று மாலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இப்பொழுது, வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய கேள்வியை மாலை 3-30 மணிக்கு எழுப்பலாம்.

மசோதாவொன்றை அறிமுகப்படுத்திய பிறகு, ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகுதான் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவாவது உறுப்பினர்களுக்கு அதனுடைய சுவடி கிடைத்தாகவேண்டும் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய நடைமுறைக் கேள்வியில் குறிப்பிட விரும்புகிறார் என்று நான் கருதுகின்றேன். அது தானே?

திரு. சோ. அழகிரிசாமி: அதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று மாலை 3-30 மணிக்கு மசோதாக்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இப்பொழுது வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது ஐந்தாம் நாளாகப் பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

5. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

*** திரு. ம. பொ. சிவஞானம்:** மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 1967-68-ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம், ஜனநாயக வளர்ச்சியின் ஒரு திருப்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட முதல் திட்டமாக இருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில், எதிர்க்கட்சியொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, அதன் முதல் திட்டமாக இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பது எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும் ஜனநாயக வளர்ச்சியில் ஆர்வமும் அக்கறையும் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தியாதலால், அந்த மகிழ்ச்சியோடு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன்.

இரண்டாவது அம்சம் ஆட்சி முறைக்குப் புதிதாகப் பொறுப்பேற்றவர்கள், தங்களை எதிர்நோக்கியிருக்கிற மகத்தான சோதனையை, ஏன்? ஒருவகையில் சொன்னால், மிக இக்கட்டான சோதனையை ஓரளவிற்கு வெற்றிகரமாகச் சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்பது, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நடுநிலைமையோடு ஆராய்ந்தால் புரிகிறது. அதனால்தான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன் இந்தத் திட்டத்தை.

இந்தத் திட்டத்திலுள்ள சிறந்த அம்சங்களில் என் கருத்தைக் கவரக்கூடிய முதல் அம்சமாக நல்ல தமிழில் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். தமிழில் தயாரிப்பது வேறு; நல்ல தமிழில் தயாரிப்பது வேறு. வெறும் வரி வடிவத்தில் மட்டுமே தமிழில் தயாராகிக் கொண்டிருந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை. தமிழ் மொழி தனித்தன்மை வாய்ந்தது, வளத்தில் ஆங்கிலத்திற்குக் குறையாதது. இன்னும் சொன்னால், மிகையாக வளமுள்ள மொழி என்பதை நிரூபித்துக் காட்டும் வகையில், அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில், 'டெக்னிகல் டர்ம்ஸ்' என்று சொல்லுகிறோமே, அது போன்ற வளமான கலைச்சொற்களை, ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு ஈடாகப் பெய்து, ஒரு சிறந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தமிழில் தயாரித்ததற்காகத் தனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் அவருக்கு துணையாக இருந்தவர்களையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்தத் தமிழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, எனக்கு ஒரு துணிவு ஏற்படுகிறது. ஏன்? பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டம். அப்பொழுது சர்க்கார் கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் "இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் நிறைவு பெற்றுவிடும், செக்ரடேரியட்டுக்குள்ளே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வரும்" என்று கால வரம்பு வைத்தார்கள். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக,

வுச் சங்க உறுப்பினரல்லாத நெசவாளர்கள் வேலையின்றி தவிக்கின்றனர் என்றும் புகார் எதுவும் வரவில்லை. விலை ஏற்றத்தினால் நெசவாளர்களிடையே பீதி ஏற்பட்டபோதிலும், அதனால் நெசவாளர்கள் பெரிய அளவில் வேலையில்லாது தவிப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும், நூல் விலை தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், கைத்தறித் துணிகள் விற்பனையாகாது தேக்கமடையலாம். அதன் காரணமாக நெசவாளர்களிடையே வேலையில்லாத் தவிப்பு ஏற்படலாம். நிலைமையை அரசு விழிப்புடன் கவனித்து வருகிறது. நூலின் விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க தேவைப்படும் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த அலுவல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். இன்று ஐந்தாம் நாளாக இந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது.

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

(அ) அறிமுகம் செய்யப்படும் மசோதாக்களின் நகலை முன்னதாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குதல்.

*** திரு. சோ. அழகிரிசாமி :** ஐயா, நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்ப விரும்புகிறேன். ஒரு மசோதாவைச் சபையில் அறிமுகம் செய்யும்போது, ஒரு நாள் முன்னதாக அந்த மசோதாவின் நகல் உறுப்பினர்களுடைய கைக்குக் கிடைக்கவேண்டும். மக்கள் சபையில் இந்த முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. நேற்று தாக்கல் செய்யப்பட்ட மசோதா இரவுதான் எங்கள் கைக்குக் கிடைத்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் சொல்லப்போகிற நடைமுறைக் கேள்வி என்ன என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. மசோதாக்கள் இன்று மாலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இப்பொழுது, வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய கேள்வியை மாலை 3-30 மணிக்கு எழுப்பலாம்.

மசோதாவொன்றை அறிமுகப்படுத்திய பிறகு, ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகுதான் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவாவது உறுப்பினர்களுக்கு அதனுடைய சுவடி கிடைத்தாகவேண்டும் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய நடைமுறைக் கேள்வியில் குறிப்பிட விரும்புகிறார் என்று நான் கருதுகின்றேன். அது தானே?

திரு. சோ. அழகிரிசாமி : அதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று மாலை 3-30 மணிக்கு மசோதாக்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இப்பொழுது வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது ஐந்தாம் நாளாகப் பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

5. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

*** திரு. ம. பொ. சிவஞானம் :** மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 1967-68-ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம், ஜனநாயக வளர்ச்சியின் ஒரு திருப்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட முதல் திட்டமாக இருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில், எதிர்க்கட்சியொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, அதன் முதல் திட்டமாக இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பது எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும் ஜனநாயக வளர்ச்சியில் ஆர்வமும் அக்கறையும் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தியாதலால், அந்த மகிழ்ச்சியோடு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன்.

இரண்டாவது அம்சம் ஆட்சி முறைக்குப் புதிதாகப் பொறுப் பேற்றவர்கள், தங்களை எதிர்நோக்கியிருக்கிற மகத்தான சோதனையை, ஏன்? ஒருவகையில் சொன்னால், மிக இக்கட்டான சோதனையை ஓரளவிற்கு வெற்றிகரமாகச் சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்பது, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நடுநிலைமையோடு ஆராய்ந்தால் புரிகிறது. அதனால்தான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன் இந்தத் திட்டத்தை.

இந்தத் திட்டத்திலுள்ள சிறந்த அம்சங்களில் என் கருத்தைக் கவரக்கூடிய முதல் அம்சமாக நல்ல தமிழில் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். தமிழில் தயாரிப்பது வேறு; நல்ல தமிழில் தயாரிப்பது வேறு. வெறும் வரி வடிவத்தில் மட்டுமே தமிழில் தயாராகிக் கொண்டிருந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை, தமிழ் மொழி தனித்தன்மை வாய்ந்தது, வளத்தில் ஆங்கிலத்திற்குக் குறையாதது. இன்னும் சொன்னால், மிகையாக வளமுள்ள மொழி என்பதை நிரூபித்துக் காட்டும் வகையில், அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில், 'டெக்னிகல் டர்ம்ஸ்' என்று சொல்லுகிறோமே, அது போன்ற வளமான கலைச்சொற்களை, ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு ஈடாகப் பெய்து, ஒரு சிறந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தமிழில் தயாரித்ததற்காகக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் அவருக்கு துணையாக இருந்தவர்களையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்தத் தமிழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, எனக்கு ஒரு துணிவு ஏற்படுகிறது. ஏன்? பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டம், அப்பொழுது சர்க்கார் கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் " இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் நிறைவு பெற்றுவிடும், செக்ரடேரியட்டுக்குள்ளே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வரும்" என்று கால வரம்பு வைத்தார்கள். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக,

அந்தக் கால வரம்பு நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆண்டு பன்னிரண்டு ஆகிறது, இன்னும் செக்ரடேரியட்டுக்குள் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டதாக ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தின் விதிமுறைப்படி, கெஜட்டில் இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஒருக்கால் அதற்கு ஆற்றல் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கடந்த காலத்தில் பதவியில் இருந்தவர்களுக்கு ஐயம் இருந்திருக்கலாம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல தமிழிலே வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரித்து அளித்துள்ளதால், ஆங்கிலத்திற்குக் குறைந்தது அல்ல தமிழ் என்பது புலனாகிவிட்டது. துணிவு இருந்தால், இன்றைய தினமே தலைமை அலுவலக நிர்வாகத்தைத் தமிழிலேயே நடத்தி வெற்றி காணலாம் என்பதற்கு இது சிறந்த சான்று. ஆகையால், முதல் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன், இந்த ஆண்டிலேயே, அரசாங்கத் தலைமைச் செயலகத்தில் மேலே நல்ல தமிழில் பெயர்ப்பலகைத் தொங்குவதுபோல, கீழே இருந்தும் நல்ல தமிழில் நிர்வாகம் நடைபெற வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, வரவு-செலவுத் திட்டம் இன்னும் சிறந்த முறையில் இருக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமும், ஆர்வமும் நிதி அமைச்சருக்கு இருந்திருக்கக் கூடும் என்பதில் ஐயமில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயே அதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நிதித்துறையில் நமக்கு உள்ள சிரமங்களை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டி, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம் எப்படி எல்லா அதிகாரங்களும் டெல்லியினிடத்தில் போய்க் குவிந்துவிட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டி, வளர்ந்து கொண்டே போகிற வரி இனங்கள் எல்லாம் மத்திய ஆட்சியின் கையில் குவிந்திருக்க, ரத்து செய்யப்படுகின்ற வரி இனங்கள் எல்லாம் மாநிலத்தின் கையிலே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை விளக்கியிருக்கிறார்கள். மாநிலத்திற்குத் தேவையான நிதியைக் கொடுக்க மத்திய அரசு மறுக்கிறது. ஆனால், மாநிலங்களோ சொந்த நிதி ஆதாரம் குறைந்தவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இவை மாநில அரசுகளாக இன்றைய தினம் இல்லை. மானியம் பெறும் அரசுகளாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன என்பதைக் கொஞ்சம் கூட மறைவு இல்லாமல் தெரிய வைத்துள்ளார்கள். இதில் உள்ள ஒரு சிறப்பான—கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஆண்டாண்டுதோறும் தயாரித்து அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கைகளில் இல்லாததான ஒரு சிறந்த அம்சம் இவ்வாண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நம்முடைய பலவீனங்கள் கொஞ்சம் கூட ஒளிக்கப்படாமல் சரியாக படம் பிடித்துக்காட்டப்பட்டிருப்பதுதான். மத்திய ஆட்சியினிடத்தில் பணம் குவிந்து கொண்டே இருக்கிறது. மாநில ஆட்சியின் பொறுப்புகள் மக்களுக்கு நல்லது செய்தாக வேண்டிய நிலைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. மக்களுக்கு நல்லது செய்தாக வேண்டும் என்கிற ஆர்வம் மாநில அரசுக்கு எழுகிறபோது பணமில்லாமல் தடுமாறவைக்கிறது. இதற்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே

ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் 263-ஆம் பிரிவுப்படி நிதிக்குழு நிரந்தரமான அமைப்பாக ஆக்கப்பட்டு, அது ஆண்டுக்காண்டு மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள பொருளாதாரத் தொடர்பு குறித்து ஆய்ந்து நிதி ஒதுக்கீட்டைச் சீர்செய்யவேண்டுமென்ற ஆலோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் மட்டும் இல்லாமல் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களும்கூட இதை ஆதரிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த உரிமையைப் பெறுவோமானால் எதிர்காலத்தில் எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் கூட நல்ல பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து அளிப்பதற்கு நிதி வளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர்களாவோம். அதற்கு இவ்வாண்டு அறிக்கையிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றும் பார்க்கிறோம். படி அரிசித் திட்டத்தினால் நமக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை மத்திய அரசு ஈடு செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டிருக்கிறபோது அதை மத்திய நிதி அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் நிராகரித்துவிட்டிருக்கிறார். அவ்வாறு நிராகரித்ததற்குச் சொல்லியிருக்கிற காரணம், "மற்ற மாநில அரசுகளும் அவ்வாறு கேட்குமே" என்பது தான். உணவுதானிய விலைக் குறைப்பு தவறு என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லி மறுத்திருந்தாலும் அதிலே காரணம் உண்டு. ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை சமாளித்துக்கொள்கிற நிதி வளம் நமது மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லியும் மறுக்கவில்லை. இந்த இரண்டையும் மனத்தால் ஒப்புக்கொண்டு, மற்ற மாநிலத்தவர்களும் கேட்பார்களே, ஆகவே கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்திருக்கிறார். நிதி உதவி மறுப்புக்கு அவர்கள் இரண்டாவதாகச் சொன்ன காரணம், "அவ்வாறு கொடுக்கிற அளவுக்கு நிதி வளம் மத்திய அரசுக்கு இப்போது இல்லை" என்பதும் ஆகும். இந்த மறுப்பு சரியான முறையில் வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் போக்கில் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு முறை டெல்லிக்குப்போய், "நாங்கள் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடப்போகிறோம், இதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய உதவித்தொகை வேண்டும்" என்று கேட்டாகிவிட்டது. மறுமுறையும் போய் ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசி போடுகிறோம். இதனால் ஐந்து கோடிக்கு நஷ்டம் ஏற்படும், இதனை ஈடுசெய்ய மத்திய அரசுக்கு நாம் தரவேண்டிய வட்டியைச் செலுத்த ஒரு வருடம் வாய்தா கொடுங்கள் என்று கேட்டாகிவிட்டது. எந்த வகையில் நிதி உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்டாலும் அவை மறுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு முறையும் இப்படிக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைவிட, மத்திய அரசுக்கு தேசப் பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, அயல்நாட்டு உறவு ஆகிய இந்த மூன்றையும் ஒதுக்கிவிட்டு, மிச்ச அதிகாரம் எனப்படும் 'ரெசுடரி பவர்ஸ்' உள்பட பாக்கி எல்லாவற்றையும் மாநில அரசாங்

அமைப்பு' ஒன்றைத் துவக்கிட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'சீரணி' பேரணி' என்றாலே—பொதுவாக, 'அணி' என்ற பெயரைக் கேட்டாலே பயப்படும்படியான அளவிலே மக்கள் இருக்கிறார்கள். சென்ற காலத்தில் பல பேரணிகள் நடந்தன. அவைகளின் செயல்களைக் கண்டுதான் மக்கள் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சீரணியைக் கண்டு மக்கள் பயப்படுவது இயற்கையாக இருக்கலாம். அதுவும் ஒரு கட்சி மாறி, வேறொரு கட்சி புதிதாக ஆட்சி செய்ய வந்திருக்கிற நேரத்தில்--கொண்டு வருபவர்கள் யார் என்று எண்ணுகின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்குப் பயம் தோன்றலாம். அப்படி அவர்கள் பயப்படுவதற்கு உரிமை உண்டு நியாயம் உண்டு. மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தச் சீரணியைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, ஒரு வேளை இது செங்காவலர் படையாக மாறிவிடுமோ என்று அச்சப்பட்டார்கள். அவர்கள் அப்படி அச்சப்படுவதற்கு உரிமை உண்டு. அப்படி செங்காவலர் படையாக மாறக்கூடாது என்றுதான் நாமும் எண்ணுகிறோம். ஆனால், இன்று நாம் சீனத்தில் வாழவில்லை--செந்தமிழ் நாட்டில்தான் வாழ்கிறோம். ஒரு ஆட்சி தவறிழைக்காமலும், அதே சமயத்தில் மக்களின் எண்ணத்தைச் செயல்படுத்துகின்ற சகாப்தத்தில்தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தச் சீரணி அப்படி ஒரு அபாய அணியாக மாறும் என்ற பயம் தேவையில்லை. அப்படி மாறாது என்பதற்கு--பயம் தேவையில்லை என்பதற்குச் சான்று, இது தமிழ்நாடு, சீனா அல்ல என்பதுதான். தொன்றுதொட்டு தமிழ் இனத்தின் பண்பாட்டில் நமக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ் இலக்கியம் படித்தவர். கம்பராமாயணத்தில் நல்ல ஆர்வம் உள்ளவர். ஆதலால் அவர் சீரணியை வரவேற்பதிலே என்னோடு சேர்ந்துகொள்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அயல் நாடுகளிலே என்ன நடக்கின்றன என்பதை நாம் உவமை காட்டும்போது, நாம் அயல் நாட்டவராகவே மாறிவிடக் கூடாது. இது நம் நாடு. நம் நாட்டின் பண்பாட்டிற்கும் அயல் நாடுகளின் பண்பாடுகளுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கும். ஆகவே அங்கே நடப்பவைகள் எல்லாம் இங்கேயும் நடக்கும் என்று தீர்மானித்துவிடக்கூடாது.

"நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை"

என்பதுபோல, நம் நாட்டின் பண்பாட்டை அறிந்து, நல்ல நல்ல செயல்களை நாம் செயல்படுத்தவேண்டும். ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். யாரும் இதைத் தவறாக எண்ணக்கூடாது. இந்தியாவிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகள்கூட அந்தச் செங்காவலர் படையை வகுக்க, இங்கமைக்க விரும்பமாட்டார்கள். அதைப் பற்றி எனக்கு ஐயம் இல்லை. நாம் இந்தியாவில் இருக்கிறோம், பாரத தேசத்தில் இருக்கிறோம், செந்தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறோம் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிற

போது, சகல கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் கூட்டி, அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுப்பார்களானால், அவர்கள் மனதிலுள்ள நியாயமற்ற அச்சம் போவதற்கு வழி ஏற்படுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்விச் சலுகை சம்பள அடிப்படையில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலே பிற்பட்ட ஜாதியினருக்கு அவர்களிலே ஏழைகளுக்குத்தான் சம்பளச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தற்போது முற்பட்ட ஜாதியாக இருந்தாலும், பொருளாதாரத்தில் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்தால் அவர்களுக்கும் சம்பளச் சலுகை உண்டு என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்கை வகுப்புவாதத்தின் ஆணிவேரைக் கெல்லி எறிய ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சி எங்கு போகவேண்டுமென்றால், "முற்பட்ட-பிற்பட்ட ஜாதிகள்" என்பதைவிட, "முற்பட்ட-பிற்பட்ட குடும்பங்கள்" என்று பிரித்து சலுகை வழங்க வேண்டும் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல துவக்கமாக, ஆரம்பமாக அமைவதால், இதை நான் வரவேற்கிறேன். முன்னெல்லாம் 'என் ஜாதி' 'என் ஜாதி' என்று ஒவ்வொருவரும் ஜாதிமுறையை வளர்த்து வந்தார்கள். எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால், 'இழிஜாதி' என்பதாக முன்னால் இருக்கவில்லையென்பதை நிரூபிப்பதற்குச் சரித்திரச் சான்றுகள் உண்டு. சம்பளச் சலுகைக்காக நற்சான்று கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இழி ஜாதி என்ற ஒரு தனி ஜாதியே பிறந்துவிட்டது. எல்லோரும் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதிக்குப் போவதற்குக்கூட இந்தத் தவறான மனப்பான்மை இடம் கொடுத்து விட்டது. ஆகவே, ஜாதி அடிப்படையில் அல்லாமல், பொருளாதார ரீதியில் சம்பளச் சலுகை கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்; இந்த மனப்பான்மை மேலும் வளர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள் தம் நிதிநிலை அறிக்கையில் என்னைப் பற்றியும் குறிப்பு தந்துள்ளார். சேலம் இரும்பாலை பற்றிய விஷயத்திலே. இந்த விஷயத்தில் நான்கூட உணர்ச்சிவசப் படக்கூடியவனாக இருக்கிறேன். தமிழ்நாடு அநீதிக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதன் சரித்திரத்தை நான் படித்தவனாக இருக்கிறேன். இந்த சேலம் இரும்பாலைத்திட்டம் முதலில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. அது முடிந்துபோய் நான்காவது திட்டத்திலாவது இந்தத் திட்டம் உண்டா, இல்லையா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டது. ஐந்தாவது இரும்பு உருக்காலையாக இது திட்டமிடப்பட்டு, மத்திய அரசின் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்ட திட்டமாக இருந்தது. ஏற்கெனவே நான்கு உருக்காலைகள் மத்திய சர்க்காரால் நிறுவப்பட்டுவிட்டன. இதையும் சேர்த்து மத்திய ஆட்சியின் திட்டமாகவே வருகின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அமுலாவதற்கும் ஏற்பாடு செய்து. 47 லட்சம் ரூபாய் இதற்கென ஒதுக்கிவைத்து, அதைச் செலவழித்து, இடம் வாங்கி சர்வே செய்து ஆரம்ப வேலைகளை முடித்துவிட்ட நிலையில் அப்படி

யே நிற்பது என்றால், தேசியத்திலே எவ்வளவு தூரம் மாநில மனப்பான்மை புரையோடிப்போய் இருக்கிறது என்பதையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. மத்திய அரசிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு மந்திரி மாறினார்; அப்படி மந்திரி மாறினார் என்ற அளவிலே, இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட உத்தரவிடப்பட்டது என்றால், இந்த அளவிலேயே தேசியம் போய்க்கொண்டிருந்தால் நாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி ஆகும்? நான் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சியைச் சொல்லவில்லை. ஒருசிலருடைய செல்வாக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கனரக மந்திரியானார் என்றால், தமிழ்நாட்டிற்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய—ஏற்கெனவே திட்டமிட்ட ஒரு திட்டத்தை ஆந்திர மாநிலத்திற்கு மாற்றிவிட்டார். இந்தச் செயல், நம்முடைய உரிமைக்குக் களங்கம் என்பது மட்டுமல்ல; தேச முன்னேற்றத்திற்கும் பெரும் தடைக்கல்லாக இருக்கிறது. முன்னால் இருந்த ஆட்சியினர், மேலும் கீழும் ஒரே கட்சியாக இருந்த காரணத்தால், மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டாலும் நாங்கள் எடுத்து நடத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது, போராட்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு மாநில சர்க்கார் கூறிய சமாதானம். பிரிவினை உணர்ச்சி இல்லாமலேயே இதை மத்திய சர்க்கார் எடுத்து நடத்தியிருக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு பண்பாடுடைய நாடாதலால், பொறுமையாகக் கிடந்தது. மாநில அரசினரும் இந்தத் திட்டத்தை நாங்களே எடுத்து நடத்துகிறோம் என்றார்கள். ஆனால், அதற்குக்கூட இன்றையதினம் வரையில் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. என் தலைமையில், வலதுசாரி-இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள், காங்கிரஸ் கட்சி எம்.எல்.ஏ. வான திரு. மகாலிங்கம், மற்றும் பல கட்சிகளின் உறுப்பினர்களையும் கூட்டி ஒரு சிறு குழு அமைக்கப்பட்டது. நாங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மத்திய அரசுக்கு நேரில் சென்று விண்ணப்பம் ஒன்று கொடுத்தோம். அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி கஷ்டத்தில் அகப்படாமல் இருக்க ஒரு புது வழி சொன்னோம். நான்காவது திட்டத்தில் அமையவிருக்கும் பொகாரோ என்னும் திட்டத்தை விசாகப்பட்டினம், ஆஸ்பட்டு, சேலம் ஆகிய இடங்களில் நான்காகப் பிரித்து வைத்துவிடலாம் என்று தொழில்-கனரக மந்திரியாக இருந்த திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்களிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்தோம். மற்றும் பல அமைச்சர்களைப் பார்த்தோம். அப்போது ஜனாதிபதியாக இருந்த டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களையும் பார்த்தோம். பொகாரோ திட்டத்திற்கு நாங்கள் சொன்ன யோசனை தவறு என்று எங்களிடம் யாரும் சொல்லவில்லை. பிரதமர் இந்திரா அம்மையார் அவர்களையும் பார்த்துச் சொன்னோம். பொகாரோ திட்டத்தை நான்காகப் பிரித்தால், பீகார் மக்களுடைய மாகாண உணர்ச்சி தலைதூக்குமே என்று அவர்கள் பயப்பட்டார்கள். அதனால், ஒன்றும் சொல்லவில்லை. "காங்கிரஸ், தமிழரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்டு" என்ற உணர்ச்சியின்றி, பிற உணர்ச்சிகள் இன்றி, எல்லோரும் 'தமிழர்கள்'

V211.31 N67

என்ற உணர்ச்சியில் ஒன்றுபட வேண்டும். நான் அப்படித்தான் பேசுகிறேன். "ஆந்திராவைக் கைவிட்டால் என்ன ஆகுமோ? பீகாரைக் கைவிட்டால் என்ன ஆகுமோ?" என்றெல்லாம் பயந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் திட்டத்தை பிரதமரிடமும் தெரிவித்தோம். அந்த அம்மையார் ஒன்றும் கூறவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு நான் பார்த்ததேயில்லை. இந்த இரும்பாலை விஷயத்தில் அவர்கள் பதவித் துறத்தல் போன்ற முறையில் உடனடிக் கிளர்ச்சிகளில் இறங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆட்சியை எதிர்த்து ஒரு கட்சி போராடுவது உண்டு. ஒரு ஆட்சியை எதிர்த்து இன்னொரு ஆட்சி போராடியது உண்டா? என்று கேட்கப்படுகிறது. உண்டு. இந்தியாவில் வேறு மாநிலங்களில் இது நடந்திருக்கின்றது. அஸ்ஸாமில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை இல்லையென்று தெரிந்தவுடன் அஸ்ஸாம் மாநில சட்டமன்றம் கூடி தீர்மானம் ஒன்றைப் போட்டு, மத்திய ஆட்சியின் திட்டத்திற்கு எதிராகப் போராடத் துணிந்த பிறகுதான் அஸ்ஸாமில் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைத்தது.

N67.2.6

அண்மையில் பெல்லாரியைப்பற்றி கன்னடத்திற்கும் ஆந்திராவிற்கும் ஏற்பட்ட தகராறைத் தீர்க்க மத்திய அரசு கமிஷன் ஒன்றை நியமித்தவுடன், மைசூர் சர்க்காரின் பலத்தோடு சட்ட மறுப்புக் கிளர்ச்சி நடத்தினர் கன்னடர்கள். சட்டமன்றத் தலைவரும் சட்டத்தை மீறி கைது ஆனார். அவசியம் ஏற்பட்டால் மந்திரிசபையே ராஜிநாமா செய்யும் என்று மைசூர் முதலமைச்சர் அவர்களும் கூறினார்கள். மத்திய ஆட்சியின் முடிவுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி நடத்துவது தேசியத்திற்கு—ஒருமைப்பாட்டுக்கு இழுக்கு அல்ல. அடுத்தபடியாக, இதே ராஜ்யத்திலேகூட, திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினை ஏற்பட்டபோது, அப்போது காங்கிரஸ் அமைச்சரவை—ஆந்திர அமைச்சர்களும் சேர்ந்திருந்த சபை—ஆந்திரர்களுக்கு "தற்காலிகமாகக்கூட சென்னை நகரில் இடம் கொடுக்கக்கூடாது" என்று தீர்மானித்தது. ராஜாஜி கூட "மத்திய அரசின் முடிவை எதிர்த்து என் மந்திரி பதவியைத் துறக்கத் தயார்" என்று கூறும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது.

மு. ப. 10–80

இந்த நிலைகளையெல்லாம் நினைவில்கொண்டு பார்க்கின்ற பொழுது, பதவித் துறப்பு என்பது பெரிய கிளர்ச்சியோ, பெரிய சட்ட மறுப்பு இயக்கமோ, பெரிய புரட்சியோ அல்ல; ஒருமைப்பாட்டிற்கு விளைக்கும் கேடோ கூட அல்ல. 'பதவித் துறப்பு' என்பது காந்திய சித்தாந்தப்படி சொல்லவேண்டுமென்றால், அது ஒருவகையான தியாகம்தான், தியாகம் செய்து மற்றொருவருடைய அல்லது மற்றொரு ஆட்சியினுடைய போக்கை மாற்றுகின்ற தன்மையை ஏற்படுத்துவதுதான். அதைத்தவிர அதற்கு வேறு ஒன்றும் விளக்கம் தவறான முறையில் கற்பிக்கமுடியாது. ஆகவே, இந்த சேலம் இரும்பாலை சம்பந்தமாக எல்லாக் கட்சி

யினரும் அவரவர்கள் கட்சி வேற்றுமைகளையெல்லாம் மறந்து ஒருமைப்பாடாக எல்லோரும்—சட்டமன்றமும் கிளர்ச்சி—அது வேண்டாமென்று சொன்னேன், சட்டத்திற்குட்பட்ட முறையிலே யே, மத்திய ஆட்சிக்கு நாம் வலியுறுத்தி ஆகவேண்டிய முக்கிய மான சூழ்நிலையில் நாம் இருப்பதால், அதற்கான முயற்சியிலே எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஈடுபட முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்று, என்னுடைய பேச்சை சகித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் சார். மதிப்பிற்குரிய திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் பேசிய சமயத்தில் நான் சொல்லாததையெல்லாம் நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சேனை அமைப்பைக் கொண்டு வரும் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கின்றபோது சேனை சீனாவில் உள்ள செங்காவல் படையைப்போல் இருக்கிறது என்று சொன்னேனே தவிர, சீனாவில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. சூரியனைப்போல் வைரம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் வைரத்தை வைத்து சூரியனை மதிப்பிட்டுவிட்டோம் என்று பொருள் அல்ல. மேலும் அவர்கள் பேசும்பொழுது கருத் திருமன் காங்கிரஸிலே நினைத்தவர் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அமைக்க இருக்கின்ற இந்தச் சேனை அயோத்தியா சேனையா அல்லது மிதிலை சேனையா அல்லது இலங்கை சேனையா என்பதை தயவுசெய்து அவர்களே கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : நான் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னதை மறுக்கவில்லை. இதிலே தவறு ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதையும் விரும்புகிறேன். ஆனால் சீனாவில் உள்ள செங்காவல் படையைப்போன்று இந்த நாட்டில் ஏற்படுவதற்கு வழி இல்லையென்பதையும் சொல்லிக்கொள் கிறேன். சேனையைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அயோத்தியா சேனையா, மிதிலை சேனையா, இலங்கை சேனையா என்று கேட்டார்கள். நான் படித்தவரையில் இராமாயணத்தில் அப்படி ஒரு பொது அமைப்பு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஜனநாயகத் திற்கு உட்பட்டு ஒரு நாடு இருந்து அங்கே இப்படிப்பட்ட சேனைகள் அமைக்கப்பட்டதாக நான் படிக்கவேயில்லை. எனவே, அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதற்கு இடம் இல்லவே இல்லை.

***மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இரண்டு நண்பர்களைப்போல் எனக்கு இராமாயணத்தில் இருந்து மேற்கோள் காட்டுவதற்கு அவ்வளவாக வாய்ப்பு இல்லையென்றாலும் சாதாரணக் குடும்ப விவகாரத்தை வைத்து இதைப்பற்றி ஒன்று சொல்வேன். ஒரு

வீட்டிலே ஒரு குழந்தை பிறக்கும்பொழுது அண்டை வீட்டிலே இருப்பவர்கள், பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் இந்தக் குழந்தை கலெக்டராக வருவான், பெரிய மனிதனாக வருவான் என்றெல்லாம்தான் வாழ்த்துவார்களே தவிர, பிக்பாக்கெட்டாக வருவான், ரௌடியாக வருவான் என்றெல்லாம் வாழ்த்துவதில்லை. புதிய திட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில், அது நல்லபடி யாக நடக்கவேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்ற முறையை நிரம்பக் குழந்தைகள் பெற்று பெரிய குடும்பத்தை நடத்துகின்ற திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) : அங்கத் தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிடங்கள் மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. இரெ. இளம்வழுதி :** மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையின் முதலாவது பட்ஜெட்டை நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதை ஆதரிக்குமுகத்தான் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு கொள்கையுண்டா, கோட் பாடு உண்டா, லட்சியம் உண்டா, பொருளாதாரத் திட்டங்கள் உண்டா, அவர்களுக்கு ஆளத் தெரியுமா என்றெல்லாம் சொல்லி வந்தவர்கள் இன்றைக்கு வாயடைத்துப்போகின்றவண்ணம், பொருளாதார மேதைகளும், பொது மக்களும் வரவேற்கின்ற வண்ணம் முதலாவது பட்ஜெட்டை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இதை மற்றக் கட்சியினரும், குறிப்பாக சுதந்திராக் கட்சியினரும், இடதுசாரி சம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், தமிழரசுக் கட்சியினரும், முஸ்லீம் லீக் கட்சியினரும் பெருவாரியாக ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸிலே உள்ள பழம்பெரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் புதிதாக வந்தவர்களும், கட்சி மாறி அடிக்கடி வருகின்றவர்களும்தான் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி குறை சொல்கிறார்கள். குறை சொல்கின்ற நேரத்திலே குறிப்பிட்ட இந்தத் திட்டம் தவறு என்று சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

கொள்கையளவிலே கொண்டுவரப்பட்ட இந்த பட்ஜெட்டில் பல் தேசியமயக் கொள்கையை அவர்கள் எதிர்க்கிறார்களா என்றால் இல்லை, புன்செய் நிலத்திற்கு வரி ரத்து செய்வதை எதிர்க் கிறார்களா என்றால் இல்லை. கல்லூரி புகுமுக வகுப்புவரை ஏழைகளுக்கு இலவசமான கல்வி என்ற திட்டத்தை எதிர்க்கிறார் களா என்றால் இல்லை. பொதுவாக காங்கிரஸ்காரர்கள் குறை சொல்கிறார்களே தவிர, குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டி இது சரியாக இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக சரியில்லை, இதனால் ஏழைகளுக்கு லாபம் இல்லை என்றுதான் குறை சொல்கிறார்கள்.

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி] [1967 ஜூன் 24

என்ன என்ன முறையில் இதனால் ஏழைகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெளிவாக இதுவரை யாரும் எடுத்துப்பேசியதாகத் தெரியவில்லை.

இந்த நேரத்திலே பட்ஜெட் தயாரிக்கின்ற சூழ்நிலையையும் உணரவேண்டும். கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக ஒரே கட்சிதான் ஆட்சி புரிந்துவந்தது. அவர்களுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே ஆட்சிப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றதிலிருந்து நலிப்பட்டவர்கள் ஆசை, அபிலாஷைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு பொருளாதாரத் திட்டத்தைச் செயலாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பையேற்றுக் கொண்டபிறகு பழைய பொருளாதாரக் கொள்கையை மாற்றவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பிலிருந்து இறங்கியபோது உணவுப் பொருட்கள் நல்லமுறையிலே விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. விலைவாசிகள் விஷம்போல் ஏறிவிட்டது. தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள விகிதாசாரம் சரியான முறையில் அளிக்கப்படவில்லை. பொதுவான முறையில் இதையெல்லாம்பற்றி தமிழ்நாட்டிலே மனக்கசப்பு, மனக்குறைவு இருந்து வந்தது. இந்த நேரத்திலே தமிழக அரசு நல்ல முறையிலே பட்ஜெட்டை தயாரித்து இருக்கிறது. சிறந்த முறையிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்திருக்கிறார்கள். நமக்குக் கிடைக்கிற குறிப்பிட்ட வருமானத்தைக்கொண்டு, மாநில சர்க்காருக்குக் கிடைக்கின்ற சிறிய வருமானத்தைக்கொண்டு சிறந்த பட்ஜெட்டை தயார் செய்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தின் தலையின்மீது 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடனைச் சுமத்தியிருக்கிறார்கள் முன்பு இருந்த அரசாங்கத்தினர். 300 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டியாக ஆண்டுதோறும் 14 கோடி ரூபாய் செலுத்தவேண்டிய நிலையை வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். 300 கோடி ரூபாய் கடன் எந்த அடிப்படையில் நம்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். பல மானியங்கள், வெளிநாட்டு உதவிகள் இவற்றையெல்லாம் கடன் என்ற பெயரில் நம்முடைய மாநிலத்தின்மீது சுமத்தியிருக்கிறார்கள் மத்திய சர்க்கார். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பொற்கொல்லர்களுக்குப் புனர்வாழ்வளிக்கும் திட்டத்திற்கென்று மானியம் ரூபாய் 2 கோடிக்குமேல் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த மானியத்தை பிறகு கடன் கணக்கிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் புயல் நிவாரண நிதி என்ற பெயரிலே முதலிலே தமிழ்நாட்டுக்கு மத்திய அரசு மானியம் அளித்திருந்தார்கள். இந்த மானியத்தையும் பிறகு தமிழ்நாட்டின் கடன் கணக்கிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அளவை முறையை மாற்றியமைக்கும்பொழுது, அதாவது மெட்ரிக் சிஸ்டம் வருகின்றபொழுது அதற்காக செலவு ஏற்பட்டது. அந்தப் பெரிய செலவையும் முதலில் மானியம் என்றுசொல்லி பிறகு தமிழக அரசின் கடன் கணக்கிலே எழுதி

1967 ஜூன் 24] [திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

அதற்கும் வட்டி கேட்கிறார்கள். இப்படி நமக்கு மானியமாகவும், வெளிநாட்டு உதவியாகவும் கொடுத்தவற்றையெல்லாம் கடன் கணக்கில் எழுதிவிட்டு இப்பொழுது தமிழக அரசிடமிருந்து அவற்றிற்கெல்லாம் வட்டி கேட்கிறார்கள். 300 கோடி ரூபாய் கடன் வைத்துச் சென்றார்கள் என்று நாம் சொல்லும்போது, காங்கிரஸ்காரர்கள், ' கடன் மட்டுமா வைத்தோம், சொத்தையும் வைத்திருக்கிறோம் ' என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் கடன் 300 கோடி ரூபாய். ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் இறங்கியபோது வைத்து விட்டுப் போன சொத்தின் மதிப்பு என்ன ? உதாரணமாக, பெரிய பணக்காரர் இறந்து விடுவாரேயானால் அந்தப் பணக்காரருடைய பிள்ளை குடும்ப நிர்வாகத்தை ஏற்கிறபோது கடன் ஏராளமாக இருக்கிறது என்றால் அறிவுள்ள பிள்ளையாக இருந்தால் சொத்தை விற்றுக் கடனை அடைத்து விட்டு மிச்சமுள்ளதை வைத்துக் கொண்டு குடும்பத்தை நடத்துவார்கள். ஆனால் இன்று தமிழக அரசு எந்தச் சொத்தை விற்று அவர்கள் பட்ட கடனைத் தீர்க்கமுடியும்; சர்க்காருடைய சொத்தை விற்கமுடியுமா ?

இன்று அந்தக் கடனுக்கு வட்டியைக் கொடுப்பதைக் கூட தள்ளிப் போட மறுக்கிறார்கள். நிதிக் குழுவின் மூன்றாவது அறிக்கையில் நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா ஒரு குறிப்பைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே அறிக்கையின் 101-வது பத்தியில் மத்திய சர்க்கார் கடன் மூலம் மாநிலங்கள் கொடுக்கவேண்டிய வட்டி ஏராளமாக ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வட்டியை மாநிலங்கள் கட்ட முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் மறுபடியும் கடனைக் கொடுத்து கடனுக்கான வட்டியை வரவு வைத்துக் கொண்டு கணக்கில் ஏற்றுகிறது. இவ்வாறு மத்திய சர்க்கார் வட்டியாகவும், கடனாகவும் பெருகி இன்று 300 கோடி ரூபாய் கடன் இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கடனுக்கான வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுங்கள் அல்லது ஒத்திக்கொடுங்கள் என்று மாநில சர்க்கார் கேட்பது தவறாகுமா ? காங்கிரஸ்காரர்கள் அருள்கூர்ந்து இந்தப் பிரச்சினையை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

கதரைப் பற்றி ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசினார். கதர்த் திட்டத்தை குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக, குறிப்பிட்ட லட்சியத்திற்காக காந்தியடிகள் இந்தியாவில் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த லட்சியம் நிறைவேறிவிட்டது. கதர்த் திட்டம் பொருளாதார முறையில் நடைமுறைக்கு ஒத்து வராத திட்டமாகும். கையால் நூலை நூற்போமானால் ஏராளமான பஞ்சு வீணாகும். பஞ்சு நஷ்டம் ஏற்படும். பொருளாதார இழப்பு தரும் திட்டத்தை அரசியல் காரணத்திற்காகத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். பொருளாதாரத் திட்டத்திற்கு ஒத்து வராத கதர்த் திட்டத்தை தமிழக அரசு காட்சிப் பொருளாக வைத்து கதர் நினைவு நாள் கொண்டாடலாமே தவிர கதர்த் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தாது கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI A. SUARES: Mr. Chairman, Sir, the Budget presented by the Hon. Chief Minister shows a deficit of Rs. 1.12 crores. The deficit would have been Rs. 5 crores more but this amount is expected to be recovered as revenue from the increased taxes and levies proposed to be introduced. The increases are spread over several items and the increase, in most cases, is only half per cent to one per cent. One of the highest increases is in the case of the Motor Vehicles Tax. In this case, the increase per quarter is from Rs. 21 to Rs. 30 for unladen weight of 700 kg. and from Rs. 30 to Rs. 40 for vehicles weighing 700 to 1,500 kg. This will be a burden to car owners particularly from the middle classes. Owning a car in the present-day is not a luxury. It is a necessity for prompt and efficient work especially in cities and large towns where distances are great. In the context of the recent rise in the cost of petrol levied by the Centre, the burden of the State tax becomes greater. I request the Government to reconsider this increased levy which works out to 43 per cent and 33 per cent so that some relief may be given to the car owners particularly belonging to the middle classes.

There are measures in the Budget which will bring relief to the various groups of people. The greatest achievement recorded is the availability of cheap rice in statutory rationing areas. A few months ago, the food situation in the State was critical. People were desperate because there was no rice in the ration shops for weeks together. Then a promise was made by the present ruling party that cheaper rice would be provided and when the Party came into power, immediate steps were taken to make the cheap rice scheme possible. The borders of the State were sealed to prevent leakage of rice. There was round-the-clock vigil along the Madras borders with Kerala, Mysore and Andhra Pradesh to prevent unauthorised transport of foodgrains from the State. The procurement drive was accelerated. Hoarders were unearthed and black-marketeers were dealt with sternly. Many such steps were taken.

The 15th of May 1967 was a red letter day for the State, for rice was sold at the promised one rupee a measure to one and all in the statutory rationing areas. This was a great achievement and it brought immense relief to the poorer classes.

We are aware that our State has made a request to the Centre for rice subsidy and this has not been granted but the Government have promised that the cheap rice will be sold to the public. We request that this may be done so that the poor may not be disappointed.

One of the important items in the cheap rice scheme is procurement. Agriculturists should be made aware of their responsibility in improving the economy of the State. If they are more loyal to the State, after taking enough grain for their personal

consumption and the profit that is due to them, they could serve the State by willingly surrendering the surplus grain at reasonable prices. Some incentives may be given to the agriculturists in the form of State awards, or gift of fertilisers or educational concessions to their families to encourage them to produce more and to give up more.

While appreciating the cheap rice scheme in the State, I wish to recommend to the Government the lowering of prices of articles like edible oils, pulses, condiments and other ingredients that go to make up a meal. The prices of these articles have soared to unheard of limits and they continue to be very expensive even in the present day. This is not such a big problem as the procurement of paddy. The Government may be able to give some relief to housewives who bear the task of providing food for the family. In this connection, I would like to recommend that no increase in the price of edible oils be made. The increase proposed is a very small increase. This may be omitted altogether as a kind gesture to the poor.

Some measures mentioned in the Budget will bring relief to the people. Abolition of basic land revenue assessment on dry lands will be a boon to agriculturists. They can now concentrate on greater production and try to improve the methods of cultivation by utilising all the minor irrigation available, fertilisers, pumpsets, tractors and so on. They can thus contribute greater supply to the food position of the State and they can also supply cash crops which are valuable.

It is not possible for Government to take up the scheme of free education in the Pre-University Class on account of its present financial stringency. But Government is affording relief to students whose parents have a limited income of Rs. 1,500 in one group and Rs. 2,000 in another category. These limits may not be sufficient for the maintenance of a family as well as educating one or two children in college. A scheme of scholarships will also be necessary so that the parents can meet the full expenditure for college education.

There are many tasks before the new Government—to stabilise the finances of the State, to reduce the burden of debt to the Centre and the consequential large sums as payment of interest, these will require careful planning. To increase the quantum of food for the growing population is a major problem. In the Fourth Five-Year Plan Government have laid emphasis on augmenting agricultural production by making use of minor irrigation and cultivating high-yielding strains of paddy. Fertilisers play an important part in this scheme and Government says that adequate and timely supplies of fertilisers will be necessary. I would draw your attention to the words "timely supplies" which are very significant. If the supplies do not arrive in time, they will fail to serve the purpose. Government has allotted 40 per cent of the annual plan for minor irrigation and power programmes. This is a liberal

allocation. To work out the Fourth Five-Year Plan within the limited resources of the State will be much more difficult than in the past years. To make the Salem Steel Plant a reality is another project that Government will have to take up in view of the reports of the foreign experts that this is a highly remunerative scheme. This and many other projects will be taken up by Government and we wish they successfully attempt all of them.

திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது எனது சில கருத்துக்களை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே, அழகான தமிழும், பேனைத் திறமையும் இந்த உரையில் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால் ஒரு பகுதியில் வரியைக் குறைத்தும் மற்றொரு பகுதியில் வரியைக் கூட்டியும் இருப்பது வலது கையால் கொடுத்த பரிசை இடது கையால் எடுத்துக் கொள்வது போன்று இருக்கிறது. புன்செய் நிலங்களின் மீது அரசாங்கம் வரியை எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதேசமயத்தில் பல பொருள்களின் மீது விற்பனை வரியை அதிகரித்திருப்பதும், விவசாயிகள் வருமான வரிக்குக் கணக்கு காட்ட வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற சலுகைகளை விட கஷ்டங்களே அதிகமாக இருக்கின்றன என்றுதான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல அம்சங்களை நான் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் படிக்க இது ஒரு சுவையான திட்டமாக இருக்கிறது. சிறு சிறு தொழில்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற யோசனையை இங்கு எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதேபோல் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு தொழில் நுட்பக் கல்லூரியும், தொழிற்கூடங்களின் வளர்ச்சிக்கேற்ற ஒரு கூட்டுறவும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இவைகள் இல்லாதது குறித்து என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாய வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால் நம் அரசாங்கம் எவ்வளவோ நல்ல முன்னேற்றமான வழியில் செல்லுகிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். உதாரணமாக காட்டு இலாகாவிற்குச் சொந்தமான சில நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. உதாரணமாக, புதுக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு அநேக ஏக்கர்களில் யூகாலிப்டஸ் மரங்களைப் போட்டு வளர்க்கிறார்கள். அப்படி யூகாலிப்டஸ் போடும் இடங்களை இரண்டு மூன்று ஏக்கர்களாக ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து அவர்கள் கட்டாயம் அதில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்தினால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கலாம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப்

பெருக்கவேண்டுமென்றால் விவசாயிகளின் விருப்பத்திற்குரிய துறையாக அதை மாற்றவேண்டும். அதாவது விவசாயிகளுக்கு நல்லவிதமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கடன் வசதிகள் அளிப்பதும், குளங்களை மராமத்து செய்து கொடுப்பதும், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதும், பம்ப்செட்டுகள் அல்லது அதற்கு வேண்டிய மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுப்பதும் ஆகிய இவ்விஷயங்களை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது விவசாயி அரசாங் கத்தினிடம் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால், 500 ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் 150 அல்லது 200 ரூபாய் செலவு செய்தால் தான் அந்தக் கடன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. அதுவும் சரியான காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. பருவ மழை தவறிப் போய் அல்லது பயிர் செய்யக்கூடிய நேரம் தவறிப் போய் அந்தக் காலங் களில் கிடைப்பதால் விவசாயிகளுக்கு சரியான முறையில் தங்கள் நிலங்களில் உழைத்து பாடுபட முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சிக்கலான முறை எதனால் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லவும் முடிய வில்லை. ஒரு சமயம் அடிமட்டத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் டிலே செய்கிறார்களோ அல்லது கடன் கொடுக்கும் சட்டமே மாற்றி யமைக்கப்பட வேண்டுமோ தெரியவில்லை. இதற்காக இந்தச் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களும், நல்ல அனுபவமுள்ள விவசாயிகளும் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து அதில் இதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் அரசாங்கம்.

எனது தொகுதியாகிய புதுக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் அது ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசம் அநேகமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஞ்சத்தில்தான் போகிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்வதால், அவர்கள் அயராது உழைப்பதால் தான் அரை வயிற்றுக் கஞ்சி குடிக்க முடிகிறது. ஆகவே இந்தச் சர்க்கார் தகுந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் இப்போது உற்பத்தி செய்யப் படும் உணவு உற்பத்தியை விட இரண்டு மடங்கு அளவிற்குச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற் கென்று நீர்ப்பாசன வசதிக்கு, நான் அடிக்கடி சொல்லுவேன், அரசாங்கம் என்ன நினைக்கிறதோ தெரியவில்லை, காவிரி ஆற்றையோ அல்லது அமராவதித் திட்டத்தையோ கொண்டு வந்தால் தான் அதற்கு ஒரு வழி காணலாம் என்று மறுபடியும் வற்புறுத்துகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட புதுக்கோட்டையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போது ஒரு உறுதியைக் கொடுத்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன்; பத்திரிகையிலும் படித்தேன். அதைப்பற்றி என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தருணத்தில் அவர்களுக்கு நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

நான் மறுபடியும் வற்புறுத்திக் கேட்கக் கூடியது புதுக்கோட் டையை ஒரு ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

ஏனென்றால், புதுக்கோட்டையானது முன்பு ஒரு தனிப் பிரதேசமாக இருந்தது; அதை மறுபடியும் தனி ஜில்லாவாக ஆக்க வேண்டும் என்பது எங்களுடைய விருப்பம். இது என்னுடைய தனிப்பட்ட அரசியல் விருப்பம் மட்டுமல்ல. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டாலும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். பொது மக்கள் நலனுக்கும், வசதிக்கும் அது தனி ஜில்லாவாக இருந்தால் நல்லது என்றுதான் சொல்லுவார்கள். அதைப் பற்றிச் சந்தேகம் இருந்தால் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயக முறைப்படி வாக்கெடுப்பு நடத்திப் பார்த்தால் அது உண்மை என்பது வெட்ட வெளிச்சமாக இருக்கும். ஆகவே அது தனி ஜில்லாவாக இருந்தால் எங்களுக்குப் பல விதத்திலும் வசதியாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் எவ்வளவோ முயன்றும் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகிறதே தவிர இறங்கவில்லை. மாகாண அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுகிறது. மத்திய அரசு மாகாண அரசாங்கங்களை குற்றம் சாட்டுகிறது. நடுவில் இருந்துகொண்டு அவதிப் படுகின்றவர்கள் ஏழைகளும், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போன்ற நடுத்தர மக்களும்தான்; அவர்கள்தான் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். இதற்கெல்லாம் ஒரு நல்ல வழியைத் தேடி இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களை அரசாங்கம் நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. வ. க. இராமராசன்:** பெருமதிப்பிற்குரிய தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்விற்காக, இரவு-பகலாக, உண்ணாமல் உறங்காமல், அயராது தளராது நமது பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து இந்த மாமன்றத்திலே வைத்துள்ள 1967-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நடக்கும் விவாதத்திலே நானும் கலந்துகொண்டு பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்த அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்விற்காக மே திங்கள் 15-ம் நாளிலிருந்து நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததைக் குறித்து எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் விளக்கங்கள் தொடுத்தும், கஜானாவைக் காலி செய்வதாகச் சொல்லியும் வந்தாலும், ஏழை மக்களுக்குப் படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த வீரச் செயலை நாவார,

வாயார, உளமார வரவேற்கிறேன். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை யார் ஆதரித்தாலும் ஆதரிக்காவிட்டாலும், இயற்கை ஒத்துழைத்து வருகிறது. மாநிலம் பூராவிலும் மழை நன்றாகப் பெய்கிறது. ஆகவே, தோட்டக்கால் பயிர்கள், சோளம், ராகி போன்ற பயிர்கள் நன்றாக விளைந்திருக்கின்றன. ஒரு படி அரிசி போடுவதாக அவசரப்பட்டுக் கூறிவிட்டீர்கள், ஒரு படி என்ன, இன்னும் விஸ்தரிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தருகிறேன் என்று இயற்கை அன்னை ஒத்துழைத்துக்கொண்டு வருகிறாள்.

நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்விற்காகத் திட்டப்படுகிற திட்டங்களை ஆராய்ந்து, துருவிப்பார்த்து, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்தெந்தப் பதவிகளை ஒழிக்க வேண்டுமோ அவைகளை ஒழித்து ஆக்கப்பணியில் ஈடுபடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பற்றாக்குறை நீங்க அமோக விளைச்சலைத் தரும் வீரிய வித்துக்களைப் பயிரிட கணிசமான தொகையை ஒதுக்கி, குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பை நிர்ணயம் செய்த இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் வீரிய வித்துக்கள் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கும், அதற்கான உரங்கள், மருந்துகள் குறைந்த விலையில், குறிப்பிட்ட காலத்தில் முன்கூட்டியே கிடைப்பதற்கும், அந்தந்த கூட்டுறவு மேற்பார்வையாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன் மனு தயார் செய்யும்போது, அமோக விளைச்சல் தரும் வித்துக்களை இத்தனை ஏக்கர்களுக்குத் தயார் செய்யவேண்டுமென்ற இலக்கை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உரமோ, விதையோ வாங்கச் சென்றால் இரும்புக் கலப்பைகள் போன்ற உபயோகமற்ற கருவிகளைத் தராமல் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கழிவு நீர் மூலம் விவசாயம் செய்யும் நிலங்களுக்கு தண்டத் தீர்வை விதிக்காமலிருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ள இந்நாளில் விவசாயம் செய்ய லாயக்கான எந்த நிலமும் வீணாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான்.

விவசாயத்திற்கு லாயக்கானதும், வீணாகக் கிடப்பதுமான காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் நேரில் பார்வையிட்டு, அந்த நிலங்களை ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் கீழ் பவானி பகுதியில் 600, 700 ஏக்கர்கள் வடக்குப் பகுதியில் இருக்கின்றன. அந்த பூமிகளை ஏழை எளியவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று பகிர்ந்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்.பி.ப்பி. ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட தூரம் வரையில் கிணறுகள் வெட்டக் கூடாது, என்ஜின்கள் வைக்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதை நீக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வ. க. இராமராசன்] [1967 ஜூன் 24

விவசாயம் செய்ய வேண்டிய தண்ணீர் தேங்கியுள்ள ஏரிகளில் காட்டு இலாகாவினர் மரம் வளர்ப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறனர். நாவா வட்டத்தில் குளங்களின் ஆழம் குறையும்; அதில் தேங்கும் தண்ணீரின் அளவும் குறையும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை மறுபடியும் ஆராயும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மழைக்காலங்களில் வீணாக ஓடும் தண்ணீரைத் தேக்கி விவசாயம் செய்ய லாயக்கான இடங்களை சர்வே செய்ய ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குப் புதிய கிணறு வெட்டுவதற்கு வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் மூலம் ரூ. 2,000 வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு தொகை வேண்டுமென்றால் கோட்டாட்சித் தலைவருக்கு மனுச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 4,000 வரையில் கடன் வழங்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன.

விவசாயத் தீவிர வளர்ச்சிக்காக நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீர் நிறையத் தேங்கியுள்ள காலங்களில் அணைக்கட்டுப் பகுதியில் உள்ள எல்லா நிலங்களிலும் சாகுபடி செய்வதற்கு வழி செய்ய ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், பவானிசாகரில் 500 ஏக்கர்களுக்கு மேற்கொண்ட விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை இருக்கிறது. அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. 40 மைல்கள் சுற்றளவில் பெண்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஏதும் கிடையாது. ஆகையால் பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றை சத்தியமங்கலத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புஞ்சைபுளியம்பட்டிக்கு கீழ் பவானி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து குடி நீர் கொண்டுவருவதற்காக எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தும் அந்தத் திட்டம் வெற்றி காண முடியவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். புஞ்சைபுளியம்பட்டியில் நகரப் பஞ்சாயத்தில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் சேமிப்பு இருக்கிறது. உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் பெரும்பாலும் கிராமங்களில் தான் அமைந்திருக்கின்றன. பெண்கள் பிரசவ காலத்தில் 5 மைல் தூரம் அல்லது 10 மைல் தூரம் பெண் டாக்டர் இருக்குமிடத்திற்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. சுகாதார நிலையங்களில் பெண் டாக்டர் ஒருவரை நியமிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பட்டது).

1967 ஜூன் 24]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார். கனம் அங்கத்தினரின் கன்னிப் பேச்சில் குறுக்கிட நான் விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் சபையில் பேச்சை எழுதி வைத்துக்கொண்டு படிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) : அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பைப் பார்த்துக்கொண்டுதான் பேசினார் என்று நான் கருதுகிறேன். அவ்வாறில்லாமல் இருந்தால், இனிமேல் அம்மாதிரி பேசக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன்.

* **திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் :** மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். புஞ்சை நிலங்களுக்கு இந்த அரசு வரி விலக்குச் செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அவசியமாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன். இப்போது நஞ்சை நிலத்திலே விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிகள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலத்தில்கூட வரி மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. நஞ்சை நிலத்திற்குத்தான் அதிகமாக வரி இருக்கிறது. அதுதான் மிகவும் தொல்லையாக இருக்கிறது. விவசாயி இந்த நாளிலே ஒரு ஜோடி உழவு மாடு வாங்க வேண்டுமென்றால், நல்ல தரமான மாடு வாங்க வேண்டுமென்றால், ரூ. 2,000 விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாட்டுக்கு தீவனம் வைக்க வேண்டுமென்றால், புண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை, தவிடு முதலியவைகளின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. விவசாயி ரசாயன உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால், பிளாக் மார்கெட்டில் வாங்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கிற உரம் போதவில்லை. விவசாயி இப்படியெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நஞ்சை நில வரியைக் குறைத்தாலொழிய வேறு விமோசனம் இல்லை என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். எல்லா பொருள்களுடைய விலையும் அபாரமாக ஏறிவிட்டது. விலை உயர்வு போராட்டத்தைத் தடுப்பதற்கு, விலை உயர்வு போராட்டம் நடத்திய அரசு விரைவிலே மற்றப் பொருள்களின் விலையையும் குறைத்தாலொழிய மக்கள் நல்ல விதமாக வாழ முடியாது என்பதை நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

கிழக்கு இராமனுதபுரம் மிகவும் பின்தங்கிய பிராந்தியம், வரண்ட பிராந்தியமும்கூட, கிழக்கு ராமனுதபுரம் போன்ற வரண்ட இடங்களையாவது எடுத்துக்கொண்டு முதலில் நில வரியை ரத்து செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய் விற்கின்ற நிலையைப் பாராட்டுகிறோம். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு விவசாயிதான் உறுதுணையாக இருக்கிறான். விவசாயி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து கொள்முதலுக்கு நெல் தரவில்லை என்றால், நாம் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாக இருக்கும். விவசாயிகள் நல்லெண்ணத்தோடு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நிலவரியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய விவசாயிக்கு வருமான வரி இப்பொழுது இருக்கிறது. அதைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கு பட்ஜெட்டிலே வழிவகை செய்திருக்கிறது. விவசாய வருமான வரியைக் கொடுப்பதற்கு விவசாயி இப்பொழுதே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். அதிலும் விவசாய வருமானத்திற்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். விவசாய வருமான வரிக்குக் கணக்குக் கொடுப்பதென்றால், விவசாயிக்கு கணக்குப் பிள்ளை கட்டாயம் வேண்டும். கணக்குப் பிள்ளை இருந்தால்கூட அதிகாரிகளுக்கு அந்தக் கணக்குகளை தயார் செய்து கொடுப்பதிலே பல தொல்லைகள் கொடுப்பார்கள், கணக்குக் கொடுக்கிற வேலை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். அப்படிக் கணக்குக் கொடுப்பதென்றால், பழைய ஜமீன்தார்கள் எப்படிக் கணக்குகள் கொடுத்தார்களோ அதைப்போல கணக்கு தயார் பண்ணவேண்டிய கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கணக்கு முறையை ரத்து செய்யவேண்டும். உத்தேசமாக விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரி விதிப்பு இருந்தாலும் கூட, தொல்லையாக இருக்கிறது. கணக்கு முறையிலும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, விவசாய வருமான வரியை அடியோடு ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, பெரிய விவசாயிகளை எடுத்துகொண்டால் ஏறக்குறைய கடன் படாத விவசாயியே கிடையாது. சர்க்கார் கணக்கைப் புரட்டிப்பார்த்தாலே தெரியும். எந்த வேளை இருந்தாலும் கூட பெரிய விவசாயிகள் கடன்பட்டிருப்பார்கள். இந்த நிலையிலே விவசாய வருமான வரி எப்படிச் செலுத்துவது? பொதுவாக தொழில் அதிபர்களும், பல வியாபாரக்காரர்களும் பணம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைப்போல பெரிய விவசாயிகளை எண்ணக்கூடாது. விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு கடனாளியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட விவசாய வருமான வரியை நீக்கினாலொழிய பெரிய விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியாது என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன். பெரிய விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்கினால்தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற உணவுப் பஞ்சம் நீங்குமே ஒழிய சிறிய விவசாயிகள் கொடுக்கின்ற நெல்லில் இருந்து உணவுப் பஞ்சம் நீங்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே, பெரிய விவசாயிகளுக்கு உபத்திரவம் தராமல் விவசாய வருமான வரியை அடியோடு நீக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்ஜெட்டில் நகர்புறத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அதைப்போல கிராமப்புறங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதற்குக் கணிசமான பணத்தை ஒதுக்கி கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கினால்தான் நகர்புறத்திலிருக்கிற அளவுக்கு அவர்களுடைய நிலையும் உயர்த்தப்படும். ஆகவே, கிராமப்புறத்திலுள்ள மக்களுடைய நிலையை நமது அரசு கண்கூடாக கவனிக்க வேண்டும். எந்தக் கிராமத்தைப் பார்த்தாலும், போக்குவரத்து வசதி சரிவர கிடையாது. வைத்திய வசதி கிடையாது, கல்விக்கூடமோ கிடையாது. அம்மாதிரி கிராமங்களில் அநேகம் இருக்கின்றன. கிராமப்புறத்தை நல்ல நிலையில் ஆக்கவேண்டுமானால், அதற்கு ஸ்பெஷலாக தனியாக பணம் ஒதுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிராமப்புறத்து மக்களை மேம்பாடு அடையச் செய்ய முடியாது. அதையும் அண்ணா அவர்களுடைய அமைச்சரவை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது பெரும்பகுதி தனியார் துறையில் உள்ள பஸ் ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டாகிவிட்டது. அந்த பஸ்களுடைய நிலை என்ன, அந்த பஸ்களையெல்லாம் இனிமேல் என்ன செய்வது என்ற நிலையைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட் விளக்கமாகக் கூறவில்லை. பஸ்களை அரசு எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு நஷ்டஈடு ஏதாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று பஸ் முதலாளிகள் சொல்கிறார்கள். அதை எப்பொழுது கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் சரி, இல்லையென்றால் அந்த பஸ்களை எங்கே கொண்டு போய்விடுவது என்ற ஒரு பெரிய சங்கடமான நிலைகூட அதில் ஏற்படும். பஸ் தொழிலாளர்களை என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்ற நிலையைப் பற்றியும் இந்த அறிக்கை எடுத்துக்கூறவில்லை. அவர்கள் கஷ்டமான நிலைக்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே, பஸ் தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அரசாங்கம் நடத்துகிற பஸ்களில் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்துகிற பஸ்களைப் பார்த்தால், சில பஸ்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன, ஒரு சில நல்ல முறையில் நடக்கிறது. அரசாங்கம் இதுவரையில் நடத்துவந்த பஸ்களிலே பல ஊழல்கள் இருந்தன. பஸ்களும் சரியான நிலையில் இல்லாமலும் இருந்துவருகிறது. இப்பொழுது நிறைய பஸ் ரூட்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் அந்த நிர்வாகத்தை நல்ல முறையிலே சீர்திருத்தி நாட்டுக்குப் பயன் தரக்கூடியதாக செய்ய வேண்டும். நல்ல வாகனங்களாக இருக்கவேண்டும், சரியான வாகனங்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனம் நடத்துகின்ற பஸ் ரூட்களில் பஸ்கள் சுகமாக இருக்கின்றன. அதைப்போல அரசாங்கத்தின் பஸ்களும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1967 ஜூன் 24

என்னுடைய தொகுதியிலே திருவாடானை தாலூகா இருக்கிறது. திருவாடானை, தாலூகா தலைநகரம். வெளியூர்களில் இருந்து செல்லுகிற ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்கள் திருவாடானைக்குள் செல்லாமல் போகின்றன, ஒரு மைலுக்குப் பக்கத்திலே போய் விடுகின்றன. ஆகவே, திருவாடானையில் இருக்கிற பொது மக்கள் இந்த பஸ்களிலே பிரயாணம் செய்வதற்கு முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, எல்லா ஸ்டேட் பஸ்களும் திருவாடானைக்குள் போய்வருவதற்கு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. எனது தொகுதியில் ஜீவ நதிகளே இல்லாமல் இருக்கிறது. காவேரி ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் மூலம் என்னுடைய தொகுதிக்கு தண்ணீர் கொண்டு போகலாம் புதுக்கோட்டை வழியாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் பெரியாற்றுத் தண்ணீரை கொண்டுவருவதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கூட மணிமுத்தாறிலே இரண்டு, மூன்று அணைக்கட்டுகள் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதன் வழியாக எனது தாலூகா முழுவதற்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திலே பங்கு கொள்வதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த வரையில் அநேகம் முறையில் மாற்றம் இருக்கிறது. புதிய வகையில் ஏழை எளியவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கும் வகையில் பிரச்சினைகள் அணுகப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், மேலும் சில விஷயங்களையும் மிக மிக அவசியமாகக் கருதவேண்டும் என்கின்ற முறையில்தான் சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது, அரசு மாற்றத்திற்குப் பிறகு, சமூக நீதி எதிர்பார்க்கப் பட்டது. அப்படி அதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் முறையில் அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழில் தகராறு ஏற்பட்டாலும் சரி, விவசாயத் தகராறு ஏற்பட்டாலும் சரி, கடந்த அரசு செய்தது போலவே போலீஸ்காரர்களை நிறுத்தி வைப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே, நெய்வேலியில் ப்ளாண்டுக்குள்ளேயே போலீஸ்காரர்கள் வைக்கப் பட்டிருந்ததாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. தொழிலாளிகளுக்கு அரசியல், சட்டப்படி, போராட்டம் நடத்தவும், ஸ்ட்ரைக் நோட்டீசு கொடுக்கவும் உரிமை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது,

1967 ஜூன் 24] [திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

ப்ளாண்டுக்குள்ளேயே போலீசார் வைக்கப்படும் நிலைமை நம்முடைய இந்த சர்க்காரில் ஏற்பட்டால் அது மிக்க வருந்தத் தக்கதாகும்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்திக்கு முதலிடம் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த பட்ஜெட்டில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப் பட்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சரும், மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரும் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்து, சாகுபடி பிரச்சினைகள் பற்றியும், கருத்து அரங்கு நடத்தி முடிவுகள் எடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். அதே நேரத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் எங்கள் மாவட்டத்திலே கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. நிலமற்ற விவசாயிகள், இந்த மடாதிபதிகளுடைய சம்மதம் இல்லாமல் கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது தனியாகவோ விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. அப்படி அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்றால், அதிகப்படியான உற்பத்தியைக் கொடுக்கமுடியும். இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டங்களில் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அதைத் தவிர்த்து, கட்டாயக் கூட்டுறவுச் சாகுபடிக்கு நிலங்களைக் கொண்டு வர அரசாங்கம் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால், அதிகமான உற்பத்தியைப் பெறமுடியும், அதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வர அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆறுகளும், வாய்க்கால்களும் மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. அவற்றைச் செப்பனிட்டால், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் நீர்ப்பாசனம் இல்லாமல் இருப்பவை பலன் பெறமுடியும். இன்றைக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக, 20 ஆண்டுகளுக்கு பிறகும், அபிவிருத்திகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதிநிலை குறைவாக இருந்தாலும்கூட, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதே நேரத்தில், இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை இன்னும் சற்று விரிவு படுத்துவது நல்லது என்கிற காரணத்தால் அதில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் பகுதியில் அதிகமாக பவர் ட்ரில்கள் வேண்டும். அங்கே போர் வெல்களுக்கு வசதி குறைவு.

வாஸ்தவமாகவே, உச்சவரம்புச் சட்டத்தை விமரிசனம் செய்து, பரிசீலனைக்குப் பிறகு தக்க முறையில் திருத்தங்கள் செய்யப்படும் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். நிச்சயமாக உச்ச

[திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1967 ஜூன் 24

வரம்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே விவசாயிகள் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி மாற்றத்திற்குப் பிறகு கட்டாயம் நீதி கிடைக்கும் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், திருவாரூர் வட்டத்திலே வேளுக்குடி என்ற கிராமத்திலே விவசாயிகள் சரியான ரிகார்டுகள் இல்லை என்று, 25, 30 ஆண்டுகாலமாக சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதோடு மட்டுமல்ல, அவர்கள் பேரில் வழக்குகள் போட்டு, சிறையிலும் தள்ளப் பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான சமர்ப்பணம். ஆகவே, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை பரிசீலனை செய்து ஏழை உழவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும், அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியோடு, உணவுப் பிரச்சினைக்கு தொடர்ந்து கொள்முதல் நடந்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். 10 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட எல்லா விவசாயிகளிடமிருந்தும் மார்கெட்டில் சர்ப்ளஸ் கட்டாயமாக கொள்முதல் செய்யப் படவேண்டும். அதையும் அரசே நடத்தவேண்டும். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே அந்த முறையைக் கையாண்டால்தான், அரிசி முறையாகக் கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரிக் கொள்முதல் செய்யும் போது, அது வெகு ஜனக் கமிட்டி மூலம் செய்யப் படவேண்டும். அந்த ஊரில் உள்ளவர்களுக்குத்தான், யார் அறுவடை செய்திருக்கிறார், யார் யார் எவ்வளவு நெல் வைத்திருக்கிறார்கள், எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியும். நான் சொல்லுகிறேன், இன்றைக்கும் எங்கள் மாவட்டத்திலே 48 படி கொண்ட மூட்டை 35 ரூபாய்க்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சிறிய படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அங்கே பதுக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன், கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அதுவும் வெகு ஜனக் கமிட்டியின் மூலம் அமுல் படுத்தவேண்டும். கொள்முதல் மூலம் இன்னும் நிறைய தானியத்தை எடுக்கலாம், போதுமான அரிசியைக் கொடுக்கலாம். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தொடர்ந்து கொள்முதல் நடந்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட எல்லா விவசாயிகளிடம் இருந்தும் கட்டாயமாக கொள்முதல் செய்யவேண்டும். வெகுஜனக் கமிட்டியின் கண்காணிப்பில் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 1,500-க்கு மேற்படாமல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கல்லூரிப் படிப்பில் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கது. இருந்தபோதிலும். இது போதாது. அந்த வரம்பை 2,000 என்று உயர்த்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் என்.ஜி.ஓ-க்கள் குடும்பங்கள், ஆசிரியர்கள் குடும்பங்கள், அப்படிப்பட்ட மற்ற

1967 ஜூன் 24] [திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

வர்கள் தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அந்த வகையில் வருமான உச்சவரம்பை உயர்த்த வேண்டும்.

இன்றொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். போன கூட்டத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். தனியார் கல்லூரிகளில் அட்மிஷன் மிகுந்த தொல்லையைக் கொடுக்கிறது. அந்த முறையில், தனியார் கல்லூரிகள் மேலும், சர்க்கார் கண்ட்ரோல் இருக்கவேண்டும். இன்றையதினம், எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் 525 மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தபோதிலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் 325 மார்க்குகள் வாங்கிய மாணவனுக்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். கேட்டால் தனிப்பட்ட கல்லூரி என்கிறார்கள். அதிர்ஷ்ட வசமாக நேற்று லயோலா கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்தேன். மாணவர்களுடைய தந்தைகளும், மாணவர்களும் குவியல் குவியலாகக் கூடியிருந்தார்கள். அங்கே கடவுளைப் பார்த்தாலும் பார்க்கலாம்போல் இருக்கிறது, அந்த பிரின்சிபாலைப் பார்க்க முடியவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்களும், மற்றவர்களும் அவதிப்படுகிறார்கள் அட்மிஷன் கிடைக்காமல். ஆந்திரா மாநிலத்திலிருந்து ஒரு அம்மையார், 475 மார்க்குகள் வாங்கியிருக்கும் மாணவனுக்காக அட்மிஷனுக்காக வந்திருந்தார்கள். நானும் ஒரு செனட் மெம்பராக இருந்தபோதிலும், முயற்சித்தும் பிரின்சிபாலின் பேட்டி கிடைக்கவில்லை. 325 மார்க்குகள் வாங்கி இருக்கும் மாணவனுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் நிச்சயமாக நம்முடைய அரசின் எல்லைக்குட்பட்ட இடத்தில், அட்மிஷன் பற்றி அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் கமிட்டி அமைத்து தக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் கல்வியில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். தனிப்பட்ட கல்லூரிகளில் தன்னிஷ்டத்திற்கு, தங்களுக்குச் சாதகமாக எதை எதையோ செய்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மாணவர்களுடைய பரிதாப நிலையைப் போக்க நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ-க்களுடைய பிரச்சினை சம்பந்தமாக, சமீபத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சரை அவர்கள் பார்த்த பொழுது, அவர்களுடைய குறையைக் கவனிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகத் தெரிகிறது. வாஸ்தவத்திலேயே, அவர்களுடைய பிரச்சினை கவனிக்கப்படவேண்டும். பொருளாதார நிலைமை இடம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், அவர்களுக்கு சிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு உதவியளிக்க வேண்டும். அதோடு, கணக்குப் பிள்ளைகளுக்கு ஆண்டு பூராவிற்கும் ரூ. 20 டி.ஏ. என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், அவர்கள் எத்தனை தடவை தாலுகா ஆபீசுக்கு வந்தாலும், அதற்கான டி.ஏ. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட

[திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1967 ஜூன் 24

வேண்டும். கார்த்திகேயன் கமிட்டி சிபாரிசுபடி, இந்த ஜமாபந்தி முறையை கைவிட்டு, கிராமக் கணக்குகளை ஆடிட் செய்வது என்ற முறையை அமுல் படுத்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று
மு.ப. 11-30 கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தனியார்ப் பள்ளிகளில் வேலை செய்யக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏதும் இல்லை. குறைந்தபட்சம் அவர்களுடைய ப்ராவிடெண்ட் பண்டிலிருந்தாவது அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக, இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன். விவசாய உற்பத்திக்கு முக்கிய மானவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளிகள் ஆகும். அவர்களுக்கு இந்த சமூகத்தில் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. சமீபத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எழுதினேன். கலெக்டர் அவர்களையும் சந்தித்தேன். எங்களுடைய மாவட்டத்தில், என்னுடைய தொகுதியில் முத்தரப்பு மாநாடு ஒன்று நடந்தது. அதில் கூலிப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசினோம். உணவு உற்பத்திக்கு மிக முக்கியமான அம்சம் மனித சக்தி, அந்த மனித சக்தியைத் தரக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால் நிச்சயமாக உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* **திரு. எம். வில்லியம் :** மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நான் முன் வந்துள்ளேன். இந்த அறிக்கையில் வரவேற்கத்தக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பார்த்ததும், கொள்கை என்ன என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், இதில் அடங்கியுள்ள திட்டங்களைப் பார்த்த அளவில், ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் நமது முதல்வர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு என்றும், அதுதான் அவர்களுடைய கொள்கை என்றும் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே கொண்டுவந்துள்ள திட்டங்களில் அதிகப் புதுமை இல்லை, புரட்சி ஒன்றும் இல்லை என்று நான் கூற முன்வந்துள்ளேன். ஏனெனில், இதிலுள்ள அநேக திட்டங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை அடிப்படையில் உள்ள திட்டங்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

விலைவாசிகள் நஞ்சு போல் உயர்ந்துவரும் இந்த வேளையில் உணவுப் பொருள்களின் விலையையும், குறிப்பாக அரிசி விலையையும் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், அந்தத் திட்டத்தை வறட்சியான பிரதேசங்களில் முதலில்

1967 ஜூன் 24] [திரு. எம். வில்லியம்]

ஆரம்பிக்காமல், சென்னை நகரிலும், கோவை நகரிலும் மாத்திரம் ஆரம்பித்திருப்பது சரியல்ல. சில மாதங்களாக, அரிசி விலை அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டது என்று நான் கூறாமலேயே அரசினருக்குத் தெரியும் என்று எண்ணுகின்றேன். குறிப்பாக, என்னுடைய விளவங்கோடு தொகுதியில்—அது கேரளத்திற்கும் நமது சென்னை மாநிலத்திற்கும் இடையில் உள்ளது—மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது என்றே நான் கூறுகின்றேன். அங்கு குடும்பக் கார்டு மூலம் ஒரு யூனிட்டுக்கு 500 கிராம் அரிசி அளித்து வருகிறார்கள். ஆனால், ரெவினியூ அதிகாரிகள், கிராம மக்கள் வெளிச் சந்தையில் அரிசி விற்கக்கூடாது என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதன் மூலம், தனியார் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக இரண்டு, மூன்று படி அரிசி வாங்கினால், அதை அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். அதே போல், மில்களுக்கு நெல்லைக் கொண்டு போகும்போதும் பறிமுதல் செய்வதினாலும், வெளிச் சந்தையில் அரிசி கிடைக்கவில்லை. அதன் காரணமாக ஜனங்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். 500 கிராம் அரிசி எத்தனை நாட்களுக்கு போதுமானது ? இரண்டு நாட்களுக்கு போதுமானது. ஆகவே, வெளிச் சந்தையில்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசு இதைச் சற்றுக் கவனித்து, முழு ரேஷனை விளவங்கோடு தாலுக்கா மக்களுக்கும் கல்குளம் மக்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும் என்றும், ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை அங்கே நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கலப்புத் திருமணத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன். இது ஒரு நல்ல கொள்கை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஜாதிப் பித்து அதிகப்பட்டிருக்கும் நமது தமிழகத்தில் ஒரு புதிய சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கு இது மிகவும் சிறப்பான பணி என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்குக் கலப்புத் திருமணம் ஒரு உதவியாக இருக்கக் கூடும். ஆனால், ஒரு பதக்கம் கொடுப்பதாலோ அல்லது பாராட்டுக் கூட்டம் நடத்துவதாலோ அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது என்பதையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். சில உறுப்பினர் இங்கே கூறியதைப் போல, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு, தகுதிக்கேற்றபடி சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் முதல் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் அமர்த்துவது மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு ஏற்ற பதவி உயர்வையும் அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்குத் தகுதி இல்லாதவர்களுக்கு, சிறு சிறு தொழில்களை நடத்த வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். பொற்கொல்லர்களுக்கு அப்படிச் சலுகை அளித்திருக்கிறோம். அதுபோல, கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கும் உற்சாகத்தை ஊட்டவேண்டும், அதற்கு ஆளுங்கட்சியினர் வழிகாட்டியாக, எடுத்துக்காட்டாக இருப்பார்களானால் நிச்சயமாகக் கலப்புத் திருமணம் அதிகமாக நடைபெறும்;

[திரு. எம். வில்லியம்] [1967 ஜூன் 24

ஒரு வேளை நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய சமுதாயம் வெகு சீக்கிரத்தில் உருவாகவும் கூடும். அது அரசியலமைப்பின் குறிக்கோளாகவும் இருக்கிறது. ஜாதி மதச் சார்பற்ற ஒரே நிலையிலுள்ள சமுதாயத்தை நிறுவ வேண்டுமென்பதும் அரசியலமைப்பின் குறிக்கோளாகும்.

நில வரியை இந்த அரசு புஞ்சை நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் குறைத்திருக்கிறார்கள். நஞ்சை வரியையும் குறைக்க வேண்டும். அதைக் குறைக்கத்தான் போகிறார்கள். அதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரத்தான் போகிறார்கள். விவசாய வருமான வரி இப்பொழுது செலுத்தி வருகிறோம். அதற்கு சட்டமும் இருக்கிறது. சட்டத்தில் கம்பவுண்டிங் ஏற்பாடும் இருக்கிறது. அந்த நல்ல ஏற்பாட்டை எடுத்துவிடக் கூடாது. ஏனென்றால், கணக்கு வைப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தின்படி, ரூ. 3,600 வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் குறைவு. இது பழைய கணக்கின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட வரம்பாகும். ரூ. 6,000 வரை வரம்பை உயர்த்தவேண்டும் என்ற நெடுநாளைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இப்பொழுது வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவும் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வரம்பைக் கூட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பதினைந்தாயிரம் ரூபாய்வரை வியாபாரிகளுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்கதாகும். ரூ. 50,000-க்கு மேற்பட்ட விற்பனைக்கு கம்பவுண்டிங் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களை வரவேற்கின்றேன்.

பி.யு.சி. வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கவேண்டும் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் ஒரு எண்ணம்தான். அதை நமது பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களே வெளிப்படையாகக் கூறினார்கள். இப்பொழுது கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், வரம்பு ஏற்படுத்தியிருப்பதனால் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடும். அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். வருமான சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குக் கிராம அதிகாரிகளிடமும், தாசில்தாரிடமும் போகவேண்டும். அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லை கொஞ்ச நஞ்சமாக இருக்காது. பல நாள் அலைந்தாலும் சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்காது. அதனால் ஊழல்களும் நடமாடக் கூடும். சர்ட்டிபிகேட் கிடைப்பதில் தாமதமோ, ஊழலோ இல்லாமலிருக்கும்படி தக்க நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பஸ்களை நாட்டுடைமையாக்குவது நல்ல ஏற்பாடுதான். ஸிடியில் ஓடும் சர்விசைப் பொறுத்தவரையில் நஷ்டம் என்பதையும் நாம் ஆலோசிக்கவேண்டும். முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஓராண்டில்

1967 ஜூன் 24] [திரு. எம். வில்லியம்]

நஷ்டம் ஏற்படுமானால், பஸ்களைத் தேசியமாக்குவதில் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. ஆகவே, நஷ்டத்தைத் தவிர்க்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். வருமானக் குறைவுக்குக் காரணம் என்ன, ஊழல்கள் ஏன் நடக்கின்றன என்பதை குறித்து ஆராய்வதற்காக கமிட்டியொன்றை அரசாங்கம் நிறுவி ஆலோசித்தால் நல்லது. அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எழுபத்தைந்து மைல்களுக்கு மேலே உள்ள பஸ் ரூட்களை தேசியமயமாக்குவதற்கு திட்டமிருப்பதை, ஐம்பது மைல்களுக்கு என்று மாற்றினால் நலமாயிருக்கும். ஆனால், அதற்குத் தகுந்த முன் ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டு, அதன்பின் ஐம்பது மைல்களுக்கு மேல் உள்ள பஸ் ரூட்களை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ப்ராஸ்பெரிடி ப்ரிகேட் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள கிராமத் தொண்டர் படையினரும் இதே வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். பாரத் சேவக் சமாஜ் இருக்கிறது. அவர்களும் இப்படிப்பட்ட வேலையைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கத் தரப்பில், சீரணி என்ற பெயரில், ப்ராஸ்பெரிடி ப்ரிகேட் என்று கொண்டுவருவது சரியா, அது செம்மையாக, நன்றாக நடக்குமா, ஒருவிதக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அது வந்துவிடாதா, சீரழிந்து போகாதா என்பதையெல்லாம் அரசினர் சிந்திக்க வேண்டும். அது மிகவும் சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம் என்பதை மட்டும் அரசினருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தாலுக்காவைப் பொறுத்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அங்கே பல கல்லூரிகள் இருந்தாலும், சர்க்கார் கல்லூரி ஒன்றும் இல்லை. இந்த வருஷம் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு சர்க்கார் கல்லூரியை அங்கே கட்டாயமாகக் கட்ட முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மாத்திரம் போதாது. அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியையும் ஆரம்பிக்க சகலவிதமான வாய்ப்பும் இருக்கிறது. தக்கலையில் 150 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயக் கல்லூரியொன்றை அங்கே ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அங்குள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் மிகவும் படுமோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. கருங்கல் உயர்நிலை பள்ளிக்கூடத்தை டெம்பரரி ஷெட்களை அமைத்து நடத்துகிறார்கள். எந்த நேரத்தில் ஷெட்டுகள் விழுமோ என்ற நிலை இருக்கிறது. மழை பெய்தால் உள்ளே இருக்கமுடியாது. ஆகவே நல்ல முறையில் ஷெட்டுகள் கட்ட கலெக்டர் அவர்கள் ஜி. ஓ. (G.O.) அனுப்பியிருக்கிறார்கள், உடனடியாக ஸ்திரமான ஷெட் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்

கொள்கிறேன். இவ்வண்ணமாக பள்ளிகளை நல்ல முறையில் அமைத்து, சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கடல் அரிப்பு சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விளவங்கோடு தாலுகாவில் கடல் அரிப்பின் காரணமாக, கடலோரத்தில் உள்ள சுமார் 150 மீனவர்களுடைய வீடுகள் நாசமாயின. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கடல் அரிப்பு அடிக்கடி ஏற்படாமலிருக்க தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அதற்கு நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்து பாறைகளை உபயோகித்து தடுப்புச் சுவர் கட்ட வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களையும் அயல் மாவட்டங்களுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. தேர்தல் நேரத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களையோ, மற்றுமுள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களையோ அணுகவேண்டிய அவசியமில்லை. நாங்கள் மக்களோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டவர்கள். மக்களோடு எங்களுக்கு நேரடியாகத் தொடர்பு இருப்பதால் நாங்கள் பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எல்லாக் கமிஷனர்களையுமே மாற்றியிருப்பதனால் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்விதமாகப் பாரபட்சமான நிலையில் அரசாங்கம் செயல்படுவது சரியல்ல, ஒழுங்குமல்ல. இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும். நல்ல ஆட்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுகம், சேலம் உருக்காலை இவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவர கிளர்ச்சி ஆரம்பிப்பது சரியல்ல. நமதிடையில் பீகிங் அனுதாபிகள் இருக்கிறார்கள், மாஸ்கோ அனுதாபிகள் இருக்கிறார்கள். நாச சக்திகள் எல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளும். ஆகவே, நல்ல முறையில் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்றால், இந்தச் சபையில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு அதை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டமும் தூத்துக்குடி துறைமுக திட்டமும் தென்னாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியம். நம்முடைய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் சொன்னது போல் பொக்காரோ திட்டத்தை கட்டுப்படுத்தி அதில் அடிக் கொள்ளும் பணத்தைக் கொண்டும் மற்றும் மைசூரிலும், ஆந்திராவிலும் நமது மாநிலத்தில் சேலம் உருக்காலையும் ஆரம்பிக்க ஒரு ஏற்பாடு செய்ய, மத்திய சர்க்காரைத் தூண்டவேண்டும். அவசியம் ஏற்பட்டால் நம்முடைய தலைவர்கள் இந்தச் சபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஏகமனதாக முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. சு. ம. துரைராஜ்:** மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு நல்கிய உங்களுக்கு என் நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திட்டமானது உண்மையிலே பார்க்கப்போனால் இயற்கைக்கும், அறிவுக்கும் ஒத்தவாறு அமைந்திருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ந்து பாராட்டுகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களை ஏழை மக்கள் நல்ல விதத்திலே பாராட்டுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய ஆட்சியின் நோக்கங்கள் எல்லாம்—எண்ணங்கள் எல்லாம்—சிந்தனைகள் எல்லாம், ஏழை மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்லபடியாகவும், சுபிட்சமாகவும், சுகாதார வசதியோடும் அமைத்துக்கொண்டு வாழவேண்டுமென்பதேயாகும். அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் தீட்டித் தந்திருப்பதை—நாம் ஏழை மக்களுடைய முகத்தைக் கண்டாலே ஒப்புக்கொள்ளும் சீரிய திட்டமாகும் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஏழை மக்களுடைய உள்ளத்திலே நீங்காத இடத்தைப் பெற்று, எந்தத் தீய சக்திகளாலும் அழிக்க முடியாத அளவுக்கு அமைந்திருக்கின்றன. ஏழை மக்கள் இந்த ஆட்சியை மனமாரப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்தத் தருணத்திலே எனது காங்கிரஸ் நண்பர்கள், "இன்று இந்தத் திட்டத்திலே புதுமையும் விசேஷமும் இல்லை" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அப்படித்தான் பேசுவார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய உள்ளத்தை ஊன்றிப் பார்த்தால்—ஊடுருவிப் பார்த்தால் நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்தை, நம்மைவிட அவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்பது தெற்றென விளங்குகிறது. இந்த ஆட்சி தந்திருக்கும் திட்டங்களை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று நாட்டிலே இருக்கும் 300 கோடி ரூபாய் கடனையும், அதற்கு நாம் கட்ட வேண்டிய 14 கோடி ரூபாய் வட்டித் தொகையும்கூட எண்ணிப் பார்க்காமல், ஏழை மக்களுக்காகப் பாடுபடும் ஆட்சியை—ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடும் இந்த நல்லாட்சியை—உண்மையிலேயே நல்ல மனம் படைத்திருந்தால் மத்திய அரசாங்கம் நம் மாநிலத் திட்டத்தை வரவேற்று உதவி செய்திருக்கும். ஏழை மக்களுக்காகப் பாடுபடுகின்ற இந்த மாநில சர்க்காருக்கு நல்ல விதத்திலே தொகையை ஒதுக்கித் தர வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, மாநில அரசின் கோரிக்கைகளை மறுப்பது என்றால் நிச்சயமாக மத்திய அரசின் போக்கு நல்லதாக இல்லையென்பதை எடுத்துக்கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று நல்ல விதத்திலே கொள்முதல் செய்து 5 லட்சம் டன் உணவுத் தானியங்களைச் சேர்த்திருப்பது வரவேற்கவேண்டிய விஷயமாகும். மத்திய அரசாங்கம் கோதுமைக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதுபோல, ஏன் அரிசிக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்] [1967 ஜூன் 24

மக்கள் கேட்கிறார்கள். வட நாட்டில் உள்ளவர்கள் கோதுமையைச் சாப்பிடுகிறார்கள். தென் நாட்டில் உள்ளவர்கள் அரிசியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். எனவே, கோதுமையைச் சாப்பிடும் வட நாட்டில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் முதலிடம் தந்து உதவித் தொகையைக் கொடுக்கிறது. அப்படிப பாரபட்சம் காட்டாமல் ஏழை மக்களை வாழ வைக்கக்கூடிய இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவர்களுடைய நல்ல கோரிக்கைகளை அவ்வப்போது நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த அரசு ஒரு கோடியே 4 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்திற்கான தீர்வையை அடியோடு அகற்றிக் கொடுத்திருப்பதை உண்மையிலே பாராட்டுகிறோம். ஏழை விவசாயிகள் நினைப்பது எல்லாம், "வாழ வைத்த தெய்வம்தான் இந்தப் புதிய அரசு" என்பதை நான் என் காதால் கேட்டிருக்கிறேன். மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். பெரும் நிலக்கிழார்கள் நஞ்சை நிலத்தை புஞ்சை நிலமாகப் பயன்படுத்தி வருவதை தடுக்க இந்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். இன்று நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஏழை மக்கள் அவைகளில் பயிர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பதினைந்து, இருபது ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்திற்கு அபராதத் தொகையை அதிகமாக இன்றுவரைக்கும் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்தப் புதிய அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் அந்த நிலங்களைப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இன்று ஏழைமக்கள் தங்களுடைய நிலங்களை உரிய காலத்தில் உழுவதற்கு வகையற்று இருக்கிறார்கள். டிராக்டர்களை வாங்குவதற்குப் போதிய பணம் இல்லாமல், டிராக்டர் வைத்திருப்பவர்களிடம் அதிக வாடகையைக் கொடுத்து அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய புதிய அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு டிராக்டர்கள் கொடுத்து குறைந்த வாடகையில் ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காவல் துறையைப்பற்றி நம் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் "காங்கிரஸ் கூட்டத்திலே கல் வீசப்பட்டது. காவல் துறை அதிகாரிகள் சரிவர நடந்து கொள்ளவில்லை" என்று புகார் கூறினார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே நடந்த ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருவள்ளூர் தொகுதியிலே கரிகலவாக்கம் என்ற கிராமத்தில் திருவிழா ஒன்று நடந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கடவுளைக் காண்பதற்காக கோவில் உள்ளே சென்றார்கள். அந்த நேரத்தில் பணம் படைத்த சீமான்கள் அவர்களை அடித்து விரட்டினார்கள். அவர்கள் எல்லாம் போய் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே புகார் கொடுத்த நேரத்தில், அந்த நல்ல உள்ளம் படைத்த போலீஸ் அதிகாரி அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அழைத்துக்

1967 ஜூன் 24] [திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

கொண்டு வந்து கோவிலின் உள்ளே போகச் செய்தார்கள். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அந்த போலீஸ் அதிகாரி மீது புகார் ஒன்று கூறப்பட்டது. "போலீஸ் அதிகாரி கோயில் உள்ளே சென்று நகைகளைத் திருடி விட்டதாக கேஸ் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மதிப்புமிக்க உறுப்பினர்கள் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்? அதுமட்டுமல்ல. இந்த ஆட்சியிலே போலீஸ் காவலர்கள் நல்ல விதமாக கடமையுணர்வோடும், கண்ணியத்தோடும் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று பஸ் போக்குவரத்து பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று கூறுவதற்குக் காரணம் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் அரசாங்கப் பஸ்களில் செல்வதற்கு மிகவும் பெருமைப்படுகிறார்கள். அரசாங்கப் பஸ்கள் குறைந்த கட்டணமாகவும், விரைவிலே செல்லக்கூடியவைகளாகவும் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களிலே நல்ல சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளில் எல்லாம் அந்தப் பஸ்களை விடும்படி இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையிலே ஓடும் பஸ்களை சென்னை நகரசபையே எடுத்து நடத்துவதற்கான வழிவகை செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரை நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குச் சலுகை தருகிறார்கள். அந்தச் சலுகையை மற்றவர்களுக்கும் தரவேண்டுமென்று வாதாடினார்கள். அந்த நல்லவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவர் டாக்டர் திரு. அம்பேத்கர் அவர்கள் ஆங்கிலேயர் கூட்டிய முதல் இரண்டு வட்ட மேஜை மகாநாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அந்த மகாநாட்டிற்கு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சென்றிருந்தார். அந்த நேரத்தில் அம்பேத்கார் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனி மாநிலம் வேண்டுமென்று கேட்டார். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் 72 தனி இடம் வேண்டுமென்று வாதாடினார். அதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் காந்தியைப் பார்த்து, "நீங்கள் சுதந்திரம் கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் இரண்டு பேரும் ஒற்றுமையாக ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதன்படி தான் பூனா ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். பூனா ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடுங்கள் என்று கேட்டபோது, "எங்கள் சமுதாயத்திற்கு என்ன சலுகை தருவீர்கள்?" என்று அம்பேத்கார் அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்த நேரத்திலே காந்தியார் அவர்கள் எரவாடா சிறையில் 21 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஆனால் நல்ல உள்ளம் படைத்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அவருக்குத் தலைசாய்த்து கையெழுத்துப் போட்டார்கள். அதன்பிரகாரம்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனி இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்திலே வகை செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்று மத்திய அரசு கொடுக்கிறதா என்றால்

கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்களே நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள், நான் இருக்கிறேன் என்பதாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மார்பைத் தட்டிக்கொண்டு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குரிய சலுகையை அளிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நானும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தலைவணங்கி, பாராட்டி நன்றிகூறி என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. க. ர. நல்லசிவம்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வந்திருக்கக் கூடிய புதிய சர்க்கார் புதிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இங்கே வைத்திருக்கிறது. அதிலே நான் பார்த்தது எல்லாம் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ராஜ்ய மக்களிடத்தில் பயபக்தியோடு அந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக உணர்கிறேன். ஆனால் ராஜ்ய சர்க்கார்கள் வர-வு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கிறபோது மத்திய சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரம், மாநில சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரம் இவற்றைக் கணக்கிலெடுத்துப் பார்க்கிறபோது ராஜ்ய சர்க்கார்களுடைய திட்டம் ஒரு புரட்சிகரமான நிலையில் இருக்க முடியாது என்பதை எல்லா உறுப்பினர்களாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இது இங்கே மாத்திரம் அல்ல. இன்றைக்கு இந்தியா பூராவிலும் எங்கெங்கு காங்கிரஸ் அல்லாத அமைச்சரவை அமைந்திருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அனுபவம். சமீபத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாத மந்திரி சபையில் அங்கம் வகிக்கக் கூடியவர்களுடன் கலந்து பேச வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் எல்லோரும் இந்தக் குறைபாட்டை உணர்கிறார்கள், சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம்—மத்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாக வரம்பு இவ்வளவுதான் என்பதை ஏற்படுத்திவிட்டு, மற்ற நிர்வாகப் பொறுப்பு எல்லாம் மாநிலங்களுக்கு வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள்தான் முன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அடிப்படையில் சில முயற்சிகள் தோன்றின. அவை உற்சாகம் அளிக்கக்கூடியவையாக இல்லை. அதற்கு காரணம் என்னவென்று கேட்டால் ஆங்காங்கே பல்வேறு கட்சிகளைக் கொண்டு மந்திரிசபை அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டும் தான் எதிர்க்கட்சி ஒன்று முழு ஆட்சிப்பொறுப்பில் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையில் பார்த்தாலும் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது சரிப்பட்டுவரும் என்று நம்புகிறேன். அவர்களை எல்லாம் ஒருமைப்படுத்தி மேலும் அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு என்று சொல்வதைவிட மத்திய அரசுக்கு குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் ஒன்று பாதுகாப்பு, இரண்டு வெளிநாட்டு உறவு, மூன்று போக்குவரத்து, நான்கு தபால்-தந்தி போக்குவரத்து, ஐந்து வெளிநாட்டு வியாபாரம் என்பதாக இப்படிக்

குறிப்பிட்ட அதிகார வரம்பை ஒதுக்கிவிட்டு மற்ற அதிகாரங்கள் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுவிட—நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முன் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் வருகிற ஐந்தாண்டுகளில் இல்லாவிட்டாலும் பிறகாவது மாநில அரசுகளின் நிதிவளத்தில் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட வசதியாக இருக்கும். இந்திய சரித்திரத்திலேயே பெரிய விஷயமாக இருக்கும் என்பதை சபை முன்னால் வைக்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நமது நிதிநிலை அறிக்கையில் நமது கொள்கைக்கு ஏற்ப முழு அளவில் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் சில அறிவிப்புகள் இருக்கின்றன. ஒன்று நிலத்தீர்வையை வஜா செய்வது இரண்டு போக்குவரத்துத் துறையை தேசியமாக்குவது—இவை போன்ற நான்கைந்து விஷயங்கள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றை வரவேற்கிறேன். ஆனால், இவற்றை துரிதமாகச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினை ஒன்று உணவாகும். இரண்டாவது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், மூன்றாவது நமது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஊதிய வேறுபாடு. இவற்றைப்பற்றி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றைக்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கு ஏற்ப நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தாக வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திற்குள்ள நிதி சிரமத்தை நான் உணராமல் இல்லை. ஆனால் சர்க்கார் ஊழியர்களிடையே காணப்படும் சோர்வை நாம் ஏதாவது கொடுத்தி நீக்கியாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். நாட்டிலே அது பெரிய அளவில் பரவி வருகிறது. சமீபத்தில் நான் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திற்குச் சென்று வேலைக்காகப் பதிவு செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று பார்த்தேன். 25 ஆயிரத்திற்கு மேல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் என்ஜினீரிங் பட்டதாரிகள் மட்டும் 25 பேர்கள் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஏதாவது திட்டமிட்ட செயல்முறையை மேற்கொண்டாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அது பெரிய சிக்கலில் கொண்டு போய்விடும். கெரோ செய்வது—முற்றுகையிடுவது என்பதான கிளர்ச்சியைப் பார்க்கிறோம். நக்ஸல்பாரி என்பதான பேச்சும் கிளம்பியிருக்கிறது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்று செய்கிற இயக்கமாக அது உருவாகிறது. ஆகவே உடனடியாக அடிப்படையில் மாறுதல்களை நாம் செய்யாவிட்டால் அந்தக் கிளர்ச்சிகள் இங்கும் பரவக்கூடும். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வெளிநாடுகளில் இருந்து தானிய இறக்குமதி செய்வது, கார்டு முறையில்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [1967 ஜூன் 24

உர விநியோகம் செய்வது, ஆடுதுறை 27 விதையைப் பரப்புவது என்பதை மட்டும் மேற்கொள்வதால் பயன் இல்லை. இதைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடந்த யுத்தம் முடிந்த பிறகு ஜப்பான் நாட்டின் மேலதிகாரம் அமெரிக்கா விடம் வந்தது. ஜப்பான் தேசம் நிலப்பரப்பில் குறைந்து, ஜனத்தொகையில் பெருக்கமுடைய நாடு. ஆனால் மக்கள் மிகச் சுறுசுறுப்புள்ளவர்கள். அமெரிக்காவுக்கு சோஷலிசத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும், ஜப்பான் நாட்டில் உள்ளவர்கள் யாரும் 7½ ஏக்கருக்கு மேல் நிலவுரிமை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்கிற நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இப்படி நிலச்சீர் திருத்தம் அங்கே செய்யப்பட்டது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றால் இத்தகைய நிலச் சீர்திருத்தம் நமக்கும் தேவை. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் பத்து ஏக்கர், பதினைந்து ஏக்கர் என்பதாக நில உடைமை குறைகிறபோது தான் உற்பத்தி அதிகப்படும். அதற்கு வெவ்வேறு வாதங்கள் இங்கு வரலாம். உண்மை என்னவென்றால் எந்த அளவுக்குக் குறைவாக நிலம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அதிகம் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற ஊக்கம் விவசாயிகளிடத்தில் ஏற்படும். நூற்றுக்கு 65 பேர் விவசாய மக்கள். ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உடனடியாக நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

12-00 அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று
ந.ப. நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், உணர்ச்சியற்ற ஒரு நிலை இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் கல்வி முறையின் அடிப்படைதான். எனவே, கல்வி முறையை மாற்றியமைப்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இப்பொழுது இருக்கின்ற உணர்ச்சியற்ற நிலையை போக்கமுடியாது, ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஊட்டவும் முடியாது. இப்பொழுது ஏராளமான பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் ஆரம்பித்து கொண்டிருக்கிறோம். அவற்றில் படித்துவிட்டு வந்தவர்களுக்கு பின்னாலே வேலை கிடைக்குமோ அல்லது கிடைக்காதோ என்ற நிலைமைதான் இருந்துவருகிறது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கோ அல்லது வேலையை அவர்களாகவே தேடிக்கொள்வதற்கோ வாய்ப்புகள் இல்லாத நிலை இப்பொழுது இருக்கிற கல்வி முறையினால் இருந்து வருகிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அல்லது பி.ஏ. படித்துவிட்டு வந்தாலும் உடனே காரியாலயத்தில் வேலை செய்யத்தான் தயாராக இருக்கிறார்களே தவிர, வேறு வேலைகளை அல்லது தொழில்களை அவர்களே செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் அதற்காக முன்வருவதும் இல்லை, காரணம் இன்றைக்கு இருக்கிற முறை அவர்களை அந்த முறையில் தயார் செய்வதில்லை. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

கடைசியாக, இந்தப் பட்ஜெட்டைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது இதைச் சிறப்பான பட்ஜெட் என்று சொல்லாவிட்டாலும், இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வந்திருக்கிற புதிய சர்க்கார் கொண்டுவந்த பட்ஜெட்டை—முன்பு இருந்த சர்க்கார் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரே மாதிரியான பட்ஜெட்டைத்தான் கொண்டுவந்தார்கள், ஒன்று வரிகள் இருக்கும், இல்லாவிட்டால் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கும்—மக்களுடைய நன்மையை மனதிலே கொண்டு, மக்களுக்குப் பயந்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற முழு மனத்தோடு தயார் செய்யப்பட்ட பட்ஜெட் என்று கூறி இதை வரவேற்று நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே இந்தச் சபையின் முன்பு கொண்டு வந்திருக்கிற பட்ஜெட்டைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களைக்காட்டிலும் அவர்கள் கூறிய புகழுரைகளை காட்டிலும் மிகுதியாகக் கூற ஒன்றுமில்லை. எனினும் குறுகிய காலத்திலே கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டைக் குறித்து ஏதாவது சொல்லவேண்டுமானால் 18 மாத காலத்திலே இந்திய நாட்டுக்கு நல்ல முறையிலே கான்ஸ்டிட்யூஷன் ஏற்படுத்தித் தந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் எவ்வளவு பெருமிதத்தோடு உயர்ந்த முறையில் உலக வாழ்க்கைக்கு ஒட்டிச்செல்லுகின்ற நடைமுறையில் அதைச் செய்துகொடுத்தார்களோ அந்த அளவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்த பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது என்றே நினைக்கிறேன். இதிலே வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்கள் பல இருந்தாலும் முக்கியமாக வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்கள் மூன்று இருக்கின்றன. ஒன்று அரிசி, இரண்டு பஸ், மூன்று சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற வரிச்சலுகைகள். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது தமிழருடைய பண்பாடு பற்றி எழுதப்பட்ட குறள்தான் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. அதை ஆக்கித்தந்த வள்ளுவருடைய ஞாபகம் வருகிறது. அதைப் பற்றிக்கூறும்பொழுது

"மும்மலையும் முந்நாடும் முந்நதியும் முப்பதியும்
மும்முரசும் முத்தமிழும் முக்கொடியும்—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்."

என்று புலவர் ஒருவர் அதற்கு இலக்கணம் கூறியிருக்கிறார். அதே மாதிரி இந்த பட்ஜெட்டும் மூன்று நல்ல அம்சங்களைப் பொருந்தியிருக்கிறது. அதிலே இருக்கிற காரியங்கள் நடைமுறைக்கு வர வேண்டுமென்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்னை. இதைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்பொழுது நான் சேர்ந்திருக்கிற அகில இந்தியக் குடியரசுக்கட்சியின் கொள்கைப்படி, இந்த நாட்டிலே உள்ள நஞ்சை புஞ்சை எல்லா நிலங்களும் தேசியமயமாக்கப்படவேண்டு

மென்பதுதான் என்னுடைய முதல் கோரிக்கை. அப்படிச்செய்தால் தான் நிச்சயமாக விவசாய அபிவிருத்தியும், முன்னேற்றமும் ஏற்படும். இல்லாமை, உணவுப் பஞ்சம் இவற்றைப் போக்குவதற்கு அது உதவும்.

பட்ஜெட்டிலே குடி நீர் திட்டம்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது, பல பட்டணங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும்தான் குடி நீர்த் திட்டங்கள் செய்யப் படுவதாகத் தெரிகிறது. கடற்கரையோரமாக வாழ்கின்ற மீனவர்கள், ஆதி திராவிட மக்களுக்கு உதவக் கூடிய வகையில் நல்ல குடிநீர்த் திட்டம் ஒன்றும் கிடையாது. கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசாங்கம் இதைப்பற்றி திருச்சியிலே ஆராய்ச்சிக்குழு வொன்று ஏற்படுத்தி அது ஐந்தாண்டுகளாக ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டுதானிருக்கிறதே தவிர, இன்னும் முடிவுக்கு வந்தபாடில்லை. ஆகவே கடற்கரையோரமாக வாழ்கின்ற மீனவர்கள், பழங்குடி மக்கள் ஏனைய மக்கள் இவர்களுக்கு குடிநீர் குறுகிய காலத்தில் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் தஞ்சைக்கு வந்து பெரிய அரங்குகளை நடத்தி திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், முறையாக எப்படிச் செய்வது என்று. அப்படி முறைப்படுத்திய காலத்திலே இந்த மாநிலத்திற்கு 18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவிற்காக மட்டும் நாங்கள் கொடுத்த திட்டமே 14 கோடி ரூபாய்க்கு கொடுத்தோம். பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பொருளாதார வசதிகள் இல்லாததற்கு மத்திய அரசு அதைப்பற்றிக் கவனிக்காததற்கு பல்வேறு கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லப் பட்டன. ஆனால் மத்திய அரசைக் கேட்காமல் நாம் பல வகைகளில் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக நில சாஸனங்கள் பதியப்படுகின்ற நேரத்தில் அதற்காக ஸ்டாம்ப் பேப்பர்களுக்காக ஒரு வருடத்திலே மகாணம் பூராவுக்குமாக ஒரு கோடி ரூபாய் வரை கழிவுக் கட்டணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஸ்டாம்ப் விற்பனைக்கு, அதற்காக ஆகுகின்ற செலவு, பேப்பர் செலவு, அச்சினச் செலவு இவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக 1½ கோடி வரை செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானத்தை நாமே எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஸ்டாம்ப் வெண்டர்களிடம் விற்பனைக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்குக் கழிவுத் தொகை கொடுப்பதற்கு பதிலாக, தாலுகா ஆபீஸ்களிலும், யூனியன்களிலும், முனிசிபாலிடிகளிலும் விற்பனைசெய்து ஒரு கோடி ரூபாய்வரை மிச்சப்படுத்தலாம். அதன்மூலம் ஓரளவுத் தொகையைச் சரிபடுத்த முடியும். கடந்த குறுகிய காலத்திலே தாலுகா ஆபீஸிலிருந்து, அதாவது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து சிறந்த முறையில் நிர்வாகம் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக டிரெஷரிகளையெல்லாம் தனியாகப் பிரித்தார்கள். தனியாகப் பிரிந்த பிறகு அங்கே ஒரு அதிகாரியும்,

நான்கு கிளார்க்குகளும், இரண்டு பியூன்களும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் பொறுப்பிலே அது இருந்த பொழுது அதாவது ஆர்.டி.ஓ. பொறுப்பில் இருந்தபோது ரிட்டர்ன்கள் எல்லாம் 15 தேதிக்குள் திரும்பி வந்துவிடும். ஆனால், இப்பொழுது தனியாகப் பிரித்த பிறகு, சிறந்த முறையில் இல்லாமல் ரிட்டர்ன்கள் திரும்பி வருவதற்கு 25 தேதிகள் ஆகிறது. ஆகவே இதற்காகச் செலவிடுகிற பணம் ரூ. 96 லட்சம் வீணாகத் தான் போகிறது. இதையெல்லாம் எடுத்து அரிசி விஷயத்திலோ அல்லது நிலச் சீர்திருத்தம், குடிநீர், வடிகால் வேலைகள் போன்ற விஷயங்களிலோ செலவு செய்யலாம். இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ்கள் தேசிய மயமாக்கப் படுவது சம்பந்தமாக 75 மைலுக்கு மேற்பட்ட வழிகளை எடுத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் குறுகிய காலத்திலேயே அதை 50-ஆக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். போலீஸ் நிர்வாகம் இருக்கிறது, அதுதான் நாட்டுக்கு ஜீவநாடி. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அலவன்ஸ் அதாவது டி.ஏ.-யைப் பார்த்தால், அமைச்சர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ எனக்குத் தெரியாது, பரிதாபகரமானதாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு அதிகமான டி.ஏ. யைக் கொடுப்பதற்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு வேறு பல உதவிகளும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மடங்கள், கோவில்களின் நிலங்களை அந்தச் சர்க்கார் விட்டு விட்டது. இந்தச் சர்க்கார் அந்த நிலங்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும். அந்தக் கோயில் நிலங்களைக் குடிமராமத்து செய்ய முடியவில்லை. யூனியன் மூலமாகச் செய்யலாம் என்றாலும் மறுக்கிறார்கள். தருமபுரம் மடத்திற்குத் தரிசு நிலங்கள் 12,000 வேலி இருக்கிறது. திருவாடுதுறை மடத்திற்கு 6,000 வேலி இருக்கிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான நிலங்களை மராமத்து செய்யாமல் எப்படி அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் ?

ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் சம்பந்தமாகப் பல்வேறு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. சர்க்கார் உத்தியோகங்களிலும், பஞ்சாயத்துக்கள், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் 16 சதவிகிதம் அவர்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்த சட்டசபை அலுவலகத்திலேயே 16 சதவிகிதம் ஆதித் திராவிடர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் டிப்பார்ட்மெண்டிலேயே 16 சதவிகிதம் ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஏட்டளவில் சலுகைகள் என்று எழுதி வைத்து விட்டு நாங்கள் பிச்சை கேட்பதைப் போன்ற நிலையில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் உரிமையைக் கேட்கிறோம்; பிச்சை கேட்பதாக, யாசிப்பதாகக் கருதக்கூடாது. கல்லூரிகளிலே 9 பர்சண்ட்தான் இருக்கிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 60 பி.டி.ஓ. வில் 20 பேர்கள்தான் ஆதித்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1967 ஜூன் 24

திராவிடர்கள். கேட்டால் தகுதியுள்ளவர்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். தகுதியுள்ளவர்கள் எவ்வளவோ ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை. சிபாரிசு இல்லாத காரணத்தால் கிடைக்கவில்லை. கடந்த 18 ஆண்டுகளாக இந்த நிலைமையில் இருந்து விட்டோம். புதிய அரசால் அந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 14—6—1967-ல் கொடைக்கானலில் நடந்த ஸ்டேட் ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டியில் அமைச்சர்கள் உறுதி கொடுத்தார்கள். கல்வியிலும், உத்தியோகத்திலும் நிரந்தரமான சலுகைகள் கொடுத்தே தீருவோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்தாகப் பெருமைப்படுகிறேன்.

6. அறிவிப்புகள்.

(அ) வெட்டுத்தீர்மானங்கள் கொடுக்க காலவரம்பு.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): கோரிக்கைகள் 13-ல் இருந்து 47 வரைக்கான வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 26—6—1967 திங்கட்கிழமை நண்பகல் 12 மணி வரை பேரவையின் அலுவலகத்தில் கொடுக்கலாம் என்று அறிவிக்கிறேன்.

(இ) மசோதாக்களுக்கு திருத்தங்கள் கொடுக்க காலவரம்பு.

மாண்புமிகு தலைவர் : (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/1967), தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1967) ஆகிய இரண்டு மசோதாக்களின் திருத்தங்களை இன்று பிற்பகல் 3-30 மணி வரை சட்டப் பேரவையின் செயலாளரிடம் கொடுக்கலாம் என்று அறிவிக்கிறேன்.

5. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*** திருமதி சு. குப்பம்மாள் :** தலைவர் அவர்களே, ஏழைப் பெரு மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கின்ற இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறேன். தெளிவில்லாத நெஞ்சத்திற்கு வேண்டுமானால் இந்த பட்ஜட் குழப்பமுள்ளதாக இருக்கலாம். ஏழைகளுக்கு நல்ல ஒரு எதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதற்கு இந்த பட்ஜட் ஒரு விடிவெள்ளி. நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் குத்தகைக்கு நிலம் அளித்து உதவி செய்தால் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏதுவாக இருக்கும். விவசாயத்தின் பலனை இடையில் உள்ளவர்கள் விழுங்கிவிடாமல் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 24] [திருமதி சு. குப்பம்மாள்]

புகுமுக வகுப்பில் சேருபவர்களில் ஏழைப் பிள்ளைகளைத் தவிர மற்றவர்கள் பணம் செலுத்த வேண்டுமென்று செய்திருப்பதைத் தனிப்பட்ட முறையில் வரவேற்கிறேன். உண்மையாகவே, பணம் கட்ட முடியாத ஏழைகளோடு வசதியுள்ளவர்களும் பயணம் செய்வதாக இருக்குமானால் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் கல்வியின் மீது அக்கறையும், பொறுப்பும் ஏற்படுவதில்லை; கல்வியின் தரம் குறைகிறது என்பதே என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். நகர் வாழ் மக்கள் நலத்தை மட்டும் கருதாமல் கிராமங்களுக்கும் இந்த அரசு நன்மை செய்கிறது என்பதை உணரும் வண்ணம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த நான்கு தேர்தலிலும் என்னுடைய தொகுதியில் தி.மு.க. வெற்றி பெற்று வந்துள்ளது. எதிர்க்கட்சி வெற்றி பெற்றது என்ற காரணத்திற்காக முந்தைய அரசு என்னுடைய தொகுதியின் முன்னேற்றத்தைக் கவனிக்காமலே விட்டு விட்டது; புறக்கணித்து வந்தது. இப்போதுள்ள அரசு ஒரு பெரிய, சிறந்த திட்டத்தைத் தீட்டி எங்கள் தொகுதி முன்னேற வகை செய்து தருமாறு வேண்டுகிறேன். ஏழைப் பெண்கள் வளம் பெறும் வகையில் ஒரு சிறு தொழிற்சாலையை எனது தொகுதியில் உடனடியாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன். நானும் எனது தொகுதி வாழ் மக்களும் அறிஞர் அண்ணாவின் இந்தத் தமிழக அரசுக்கு உண்மையான ஒத்துழைப்புக் கொடுப்போம் என்று உறுதி கூறுகிறேன். எங்கள் ஊரில் இருந்து ஆஸ்பத்திரி மிகுந்த தொலைவில் இருப்பதால் பிரசவ சமயத்தில் மக்கள் மிகவும் தவிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே முன்பு இருந்த ஒரு ஆஸ்பத்திரியை மீண்டும் திறந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்குவிப்பது போன்று, 20 வயதில் இருந்து 28 வயது வரை உள்ள விதவைகளுக்கு மறுமணம் செய்து வைக்க வழி செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. நா. காசிராமன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது நிதிநிலை அறிக்கையோடு, முதலமைச்சர் அவர்களின் உரையோடு கொடுக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்ட இணைப்பில், தமிழ் நாட்டில் நமது அரசாங்கத்திற்குக் கடன் பொறுப்புகள் 486 கோடி ரூபாயாகவும், சொத்துப் பெறுமானம் 579 கோடி ரூபாயாகவும் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடனுக்கும் அதிகமாக 93 கோடி ரூபாய்ச் சொத்துக்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க பல இடங்களிலும் முந்தைய சர்க்கார் அதிகக் கடனை வைத்துவிட்டது என்று பேசப்பட்டு வருகிறது. சர்க்காருடைய அறிக்கையின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தாலே இருக்கும் சொத்து மதிப்பு கடன் தொகையை விடப் பல கோடி ரூபாய்

அதிகமாக இருப்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. நண்பர் ஒருவர் பேசும்போது சொத்துள்ள ஒரு தகப்பனாருடைய கடனை, சொத்தில் ஒரு பகுதியை விற்று விட்டு கடனை அடைப்பதுதான் நல்ல பிள்ளைக்கு அடையாளம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், நல்ல திறமைசாலியாக, உழைக்கக்கூடிய வாரிசாக இருந்தால் வைத்து விட்டுப் போன சொத்தில் இருந்து நல்ல விதத்தில் சம்பாதித்து இருக்கும் கடனை அடைப்பதுதான் நல்ல வாரிசாக இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியில் சில மாறுதல்களைச் செய்து அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன்காரணமாகப் பண்டங்களின் விலைவாசி ஏறத்தான் செய்யும்.

மான்யுபாக்சரடமிருந்து ஹோல்சேலருக்கும், ஹோல்சேலரிடம் இருந்து, ரீட்டேலருக்கும், ரீட்டேலரிடம் இருந்து கன்ஸூமர்களுக்கும் பண்டங்கள் போகும்போது ஒவ்வொரு கை மாறும் போதும் ஒவ்வொரு தடவையும் விற்பனை வரி ஏறுவதும் பண்டங்களின் விலை அதிகமாவதும் என்று இப்படியாக விலைவாசியேற்றம் தான் ஏற்படுமே தவிர, விலைவாசி குறையும் வாய்ப்பு இன்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய பணத்திற்கு 14 கோடி ரூபாய் நாம் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று இதில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறதே தவிர நாம் கொடுத்திருக்கும் பணத்திலிருந்து நமக்கு 19 கோடி ரூபாய் வட்டி வருவதைப் பற்றி இதில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. மத்திய சர்க்கார் வட்டித் தொகையைத் தள்ளித் தரவேண்டுமென்று கோரும் நாம், நாம் யார் யாருக்கு, எந்தெந்த நகர சபைகளுக்கு எந்தெந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறோமோ அவர்கள் எல்லாம் வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்மை அவர்கள் கேட்டால் நம் நிலை என்னவாகும் என்பதைப்பற்றி இதில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

நம் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கும், நகரசபைகள், ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் இவைகளில் பணியாற்றும் சிப்பந்திகளுக்கும் இடையே உள்ள ஸ்கேல் ஆஃப் பே—ல் பெருத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன சிப்பந்திகளுக்கு அரசாங்கத் துறையில் வேலை செய்பவர்களை விட ஸ்கேல் ஆஃப் பே மிகக்குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே எல்லோருக்கும் ஒரே அளவில் ஒரேவித ஸ்கேல் ஆஃப் பே-யைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரசபைச் சிப்பந்திகளுக்குப் பென்ஷன் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதைக் கவனித்து நல்லமுறையில் அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகரசபைகளுக்கு கல்விக்காக மான்யம் அளிக்கும்போது தனியார் பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற அளவிற்கு முழுமையும் அளிக்கப்படுவதில்லை. நகரசபைகளுக்கு டீச்சிங் கிராண்ட்டில் பாதிதான்

கொடுக்கப்படுகிறது. கல்விக்காக 1,25,000 ரூபாய் செலவு செய்கிற கும்பகோணம் நகரசபைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக 95,000 ரூபாய்தான் கிராண்டாக கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்கி 30,000 ரூபாயை நகரசபை மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யும் வரிப் பணத்தில் இருந்துதான் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் தனியார் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு முழுமையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

நகரசபைகளுக்கு மோட்டார் வாகனங்கள் வரியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் தொகை மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு சீட்டுக்கு, ஒரு க்வார்ட்டருக்கு 17½ ரூபாய் என்றிருந்தபோது எந்த அளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அதே அளவுதான் இன்றும் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போதுள்ள புது வரித்திட்டம் மூலம் ஒரு சீட்டுக்கு ஒரு கவார்டருக்கு 80 ரூபாய் வருகிறது. ரூபாய் 55 மோட்டார் வாகன வரி, ரூ. 25 சர்சார்ஜ் என்றிருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருப்பினும் கூட பழைய தொகையே இன்றும் நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் நகரசபைகளின் தலைமீதுள்ள சுமை மேலும் ஏறுகிறது. முன்பெல்லாம் குறைந்த சீட்கள் உள்ள பஸ்கள், குறைந்த பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இப்போது பெரிய பெரிய பஸ்கள் அதிகமாக ஓடுவதினால் நகரசபைகளுக்கு சாலை பராமரிப்புச் செலவு அதிகமாகப் போகிறது. ஆகவே நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் இந்த ஈட்டுத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிட்டி அல்லது டவுன் பஸ்களை நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும், சட்டசபையில் உள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும், டவுன் பஸ்கள் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று. அப்படியிருக்கும் போது அப்படிப்பட்ட நஷ்டம் வரும் தொழிலை நலிவுற்றிருக்கும் நகரசபைகளிடம் கொடுத்து அவற்றை மேலும் நலிவுபடுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டவுன் சர்வீஸ்களை நடத்துவதாக இருந்தால் அரசாங்கமே அவற்றை ஏற்று எடுத்து நடத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் திட்டத்தில் 170 லட்சம் ரூபாய்தான் வாட்டர்சப்ளை, ட்ரெயினேஜ்க்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. நகரப்புறங்களிலும், இன்னும் மற்றப் பகுதிகளிலும் மக்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் தங்கு தடையின்றி வழங்கப்பட வேண்டும். நகரசபைகளின் நிதிநிலை நலிவுற்றிருப்பதால் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அவர்களால் ஏற்று நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நலிவைப் போக்கும் விதத்தில் ஒவ்வொரு குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்கும் தனித்தனியாக மக்களிடமிருந்து கடன் எழுப்பி, அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொடுத்தால் எல்லா மக்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் தரப்பட்டு, நீரிலிருந்து ஏற்படும் வியாதிகள் ஏற்படாது மக்கள் நல்ல ஆரோக்கியமான வாழ்வு

வாழ முடியும். ஆகவே இந்த 170 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்று கூறி, அதை மேலும் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்போது அதோடு கூட பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தையும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் இல்லாமலிருந்தால் கொசு உற்பத்தியும், பிணியும் அதிகமாகத்தான் செய்யும். ஆகவே எங்கெங்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதோ, அங்கு அதோடு கூடவே உடனடியாக பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தையும் விஸ்தரிப்பது நல்லது. அப்படிச் செய்தால்தான் மக்கள் நல் வாழ்வு பெறமுடியும்.

நகரசபைகள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள சினிமாக் கொட்டகைகள் கட்டி வாடகைக்கு விடுவதால் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அப்படி சினிமாக் கொட்டகைகள் கட்டி வாடகைக்கு விட தயாராயிருக்கிற நகரசபைகளுக்கு அரசாங்கம் கடன் உதவியும், மான்யமும் அளித்து அம்மாதிரிக் காரியங்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று நான்கு கோடி ரூபாய்தான் பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உடைய அரசாங்கத்திற்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புவது இந்தத் தொகை போதாது என்பதுதான். தஞ்சை ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்காக, கால்வாய்கள் வெட்ட, வடிகால்கள் வெட்ட, கால்வாய்களில் தூர் எடுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை பத்து லட்சம் ரூபாய்தான். இந்த பத்து லட்சம் ரூபாய் போதாது. நகரப்புறங்களிலும், கிராமங்களிலும், வாய்க்கால், வடிகால் இவற்றில் குப்பையைக் கொட்டுவதால் அவற்றில் சாக்கடை நீரை விடும்போது வடிகால் சதுப்பு நிலமாக மாறிவிடுகிறது. அப்படிச் செய்வதால் கொசு உற்பத்தி அதிகரிக்க வழி ஏற்படுகிறதே தவிர எந்த உபயோகத்திற்காக அவை ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்தப் பலன் கிடைப்பதில்லை. வடிகால்களில் எங்கெங்கல்லாம் முடியுமோ அந்தந்த இடங்களில் ரிவட்மென்ட் கட்டி சிமென்ட் கொண்டு அடித்தளம் போட்டால் அவை தூர்ந்து போவதைத் தவிர்க்கலாம். அதனால் சுகாதாரமும் கெடாமல் இருக்கும்

மின்விசை இனத்திற்காக 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ரிட்ரென்ச்மென்ட்டும் செய்கிறார்கள். இந்த முப்பது கோடியை சுலபத்தில் செலவு செய்துவிடலாம். கருவிகள் உபகரணங்கள் இவற்றை வாங்கிப் போட்டு விடலாம். ஆனால் உரியவர்கள் இருந்தால்தான் அதைப் பயன்படுத்தி வேலைகள் செய்யமுடியும். ஆகவே என்ஜினியர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் விதத்தில் அதிகப்படியான என்ஜினியர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கும்பகோணம் ஒரு யாத்திரீகர்கள் ஸ்தலமாக இருக்கிறது. அங்கு அதிகப்படியான மக்கள் வந்து போகிறார்கள். ஆடுதுறையில் ஒரு விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. சாக்கோட்டையில் ஒரு விதைப் பண்ணை இருக்கிறது. இதைப் பார்க்க பலயிடங்களில் இருந்தும் மக்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்து தங்கிச் செல்வதற்கு யாத்திரீகர்கள் விடுதி இல்லை. நகரசபை நடத்தி வரும் ட்ராவலேர்ஸ் பங்களாவில் குறைந்த அளவில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இடம் இருக்கிறது. ஆகவே கும்பகோணத்தில் யாத்திரீகர்கள் விடுதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டு நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டாகிவிட்டது. 25-26 வரையில் அது நகரசபையால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. பிறகு அரசாங்கத்தால் அது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அப்போதே அது விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும், இம்மாறுவ் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வளவு காலமாகியும்கூட அதில் எந்தவித முன்னேற்றமும் காணவில்லை. அங்கு கும்பகோணத்தைச் சுற்றியுள்ள தென் ஆற்காடு, திருச்சி மாவட்டங்களில் இருந்தும் நோயாளிகள் வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எல்லாம் வசதி செய்து தரத்தக்க வகையில் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வேண்டிய உபகரணங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். ஹார்ட் டிஸீஸ் என்பது இப்போது சகஜமாக இருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடிக்க அந்த ஆஸ்பத்திரியில் கார்டியோகிராஃப் கிடையாது. ஆகவே, கார்டியோகிராஃப் ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் அதுபற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குவது என்பதை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். 75 மைல்களுக்கு அப்பாற்பட்டவைகளை தேசியமயமாக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். படிப்படியாக தேசியமயமாக்குவது, படிப்படியாக பஸ்களை எடுத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது. உடனடியாக எல்லா பஸ்களையும் ஒருமித்து எடுத்துக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் நல்லமுறையில் வைத்து நடத்த கஷ்டப்படாமல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துக் கொண்டு அந்தந்த சமயங்களில் ஏற்படுகிற அனுபவத்தைப் பெற்று விஸ்தரிப்பது என்பது நல்ல யோசனை. இருபது மைல்களுக்குக் குறைவாக ஓடுகிற பஸ்களை தனியாரிடம் விட்டு விட பி. ப. 12-30
லாம் என்று கூறினார்கள். தேசியமயமாக்குவது என்ற கொள்கையை நிறைவேற்றும்போது, இரண்டு மைல்கள் ஓடினாலும், 200 மைல்கள் ஓடினாலும், எந்த பஸ்ஸாக இருந்தாலும் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதுதான் நல்லது. எப்போதும் டிரான்ஸ்போர்ட் அண்டு கம்யூனிகேஷன்—போக்குவரத்து அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்திலே 30-40 வருஷங்களுக்கு முன்பு மோசமான நிலையில் இருந்த இந்தத்

தொழிலை இந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துள்ள தொழிலதிபர்களுக்குத் தகுந்த காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் அரசினர் எடுத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்பு வசதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* **திரு. எம். கந்தசாமி :** மாண்புமிகு தாற்காலிக பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நமது நாட்டின் முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1967–68-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது இந்த மாமன்றத்தின்முன் இதுவரையில் இவ்வளவு சிறப்பான முறையில் உடனடியாகப் பலன் அளிக்கும் திட்டங்களைத் தாங்கி வந்ததில்லை என்று எனக்கு முன் பேசிய பலர் தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் உடனடியாகப் பலன் அளிக்கும் திட்டங்களைத் தீட்டி, அதுவும் குறிப்பாக பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தைத் தீட்டி, அதுவும் லாபம் தரக் கூடிய வகையில் எந்தவித நஷ்டஈடும் கொடுக்காத முறையில் தந்திரமாகச் செய்திருப்பது எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று ஆகும்.

உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த ஆண்டுகளில் செய்ய முடியாத காரியத்தை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. கொள்முதல் திட்டம் என்ற பெயராலே 5,20,000 டன் உணவு தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்து, கோவையிலும் சென்னையிலும் சிறப்பான முறையில் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு சிலர் ஆதரிக்காவிட்டாலும், ஆந்திரத்திலிருந்து வந்த முதலமைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியார் அவர்களும், டில்லியில் பாராளுமன்றத்தில் தலைவராக இருக்கிற திரு. சஞ்சீவி ரெட்டியார் அவர்களும் இந்த நாட்டு முதல்வரைப் பாராட்டியிருப்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் இந்த அளவிலே நல்ல முறையிலே செயல்படுவது என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் ஏற்படும் நஷ்டத்தை, டில்லியிலிருந்து உதவித் தொகையை வாங்கி அதைச் சரிக்கட்டிச் செயல்படுத்தலாம் என்ற எண்ணத்தோடு திட்டத்தைத் தீட்டியிருந்தாலும், கடைசியில் அந்தத் தொகை கிடைக்காவிட்டாலும், எப்படியும் நஷ்டத்தைத் தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற அந்த அளவிலே படி அரிசித் திட்டத்தைச் செயலளவில் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டக் கூடிய ஒன்று ஆகும்.

அடுத்து, பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவது என்ற திட்டத்தைத் தவிர மற்றும் மின்சார வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள தனிப்பட்ட மின்சார நிறுவனங்களை

தேசியமயமாக்குவது சாலப் பொருத்தமுள்ளதாகும். அதே போல தென் சென்னை எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை தேசிய மயமாக்குவது மிகவும் அவசியம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவில் இந்தப் புதிய அரசு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருந்தால்தான் நல்ல விளைச்சல் இருக்கும். விளைச்சல் இருந்தால்தான் கொள்முதல் செய்ய முடியும். நல்ல முறையில் கொள்முதல் செய்தால்தான் எல்லோருக்கும் அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று பாசன வசதிக்கு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி, கிணறு வெட்டுதல், குழாய்கள் அமைத்தல் போன்றவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பது இந்த அறிக்கையில் பாராட்டத்தக்க ஒன்று ஆகும்.

அடுத்தபடியாக நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லும் தஞ்சையில் இரு போக சாகுபடி என்று இப்போது புதிதாக ஏற்படுத்தி ஏ.டி.டி. 27 நெல்லைப் பயிரிடச் செய்து, உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்திருப்பது போற்றத் தக்க ஒன்று ஆகும்.

சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டம் ஆகிய இந்த இரண்டு திட்டங்களைக் கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் தமிழக அரசு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்று டில்லியிலிருந்து எதிர்பார்த்தது. இன்னும் இதுவரையில் முடிவான பதில் இல்லை என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டுக் கூறியிருப்பதும், அது சரியானபடி இல்லாவிட்டால், பதவித் துறப்பு, இன்னும் கிளர்ச்சிகள் செய்யும் திட்டத்தையும் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறியிருப்பதை எல்லாத் தமிழக மக்களும் வரவேற்று பாராட்டுத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித் திட்டத்திலே, ஜாதி மத பேதமின்றி, குறிப்பாக பொருளாதார அடிப்படையில், எல்லா மாணவர்களுக்கும், 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இல்லாத பெற்றோர்களுக்குப் பலன் அளிக்கும் விதத்தில் கொண்டுவந்திருப்பது போற்றத்தக்க ஒன்று ஆகும்.

கலப்புத் திருமணம் செய்கிறவர்களுக்குப் பொற்பதக்கம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதோடு, அவர்களுக்குக் கல்வியிலும், வேறு பல உயர் பதவிகளை அளிப்பதிலும் சலுகைகள் அளித்தால், இன்னும் அந்த மாதிரிப் பல பேர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ளுவதற்கு முன்வருவார்கள். அதோடு கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் பொற்பதக்கம் அளித்துப் பாராட்டைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக சென்னை நகரிலே உள்ள இரண்டு பெரிய திட்டங்கள் நீண்ட காலமாகச் செயலளவில் வராமல் இருந்து, இப்போது இருக்கும் புதிய அரசு உடனே தேவையா

னதை தமிழகத்தில் தலைசிறந்த தலைமையிடமாக இருக்கும் நகரத்திலே, சென்னை மக்களுக்கு மாத்திரமன்றி தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை மக்களும் வந்து போகின்ற காரணத்தினால், நல்ல முறையில் அமையவேண்டுமென்று, காவிரி நீர்த்திட்டத்தையும் கூவம் ஆற்றுத் திட்டத்தையும் இந்த அறிக்கையிலே சேர்த்து, அந்தத் திட்டங்களை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் எப்படியாவது முடிக்க முடியும் என்று கூறியிருப்பதை, சென்னை நகர மக்கள் மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்து மக்கள் அத்தனை பேர்களும் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, சிறு வியாபாரிகள், விவசாயிகள் ஏழை மாணவர்கள் எல்லோரும் இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறார்கள். இங்குள்ள சட்ட மன்ற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் ஒருசிலர் நல்ல மனம் இருந்து மனதுக்குள் பாராட்டினாலும், கட்சிக்கட்டுப்பாடு காரணமாகப் பாராட்டாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அந்த அளவிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, சிறப்பான முறையிலே உடனடியாக நாட்டினருக்கு நிதி நிலைக்கு ஏற்ப என்னென்ன செய்யமுடியும் என்று பார்த்து நல்ல முறையில் தயாரித்து இந்த மன்றத்திற்கு புதிய அரசாக வந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அளித்து, அந்த அறிக்கை தமிழக மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பயன் அளிக்கும் முறையில் அமைந்திருப்பது சாலப் பொருத்தமானதாகும்.

அடுத்து, மது விலக்கை நிச்சயமாக அமல் நடத்தவேண்டுமென்று தீவிரமாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு லிட்டர் சாராயத்திற்கு முன்பு 8 ரூபாயாக இருந்த வரியை இப்போது 18 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதற்கு, இந்தத் தமிழகம் முழுவதும் இந்த அரசுக்குத் தலை வணங்கக் காத்திருக்கிறது.

அடுத்து, சேரணி என்பது இதுவரையில் இல்லாத ஒன்று; இது பொதுமக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு பாலமாக அமையும். ஊரில் உள்ள கிராம மக்களும், குறிப்பாகப் பொது நலத்தில் நாட்டம் கொண்டவர்களும் சேரணியில் இருந்தால், அரசாங்கத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், அந்தச் சேரணியை ஏற்படுத்த அதற்காகக் குத்து மதிப்பாகச் 10 லட்சம் செலவு செய்ய வகை செய்திருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான ஊதியமும் இன்றி ஒருசில மணிநேரம் ஒதுக்கி, நாட்டு நலனில் நல்லெண்ணம் கொண்டவர்கள் சேர்ந்து பணியாற்றுவது என்பது எல்லோருக்கும் முடியும். அதுவும் குறிப்பாக ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஆயிரம் பேர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து படிப்படியாக அதிகமானால், நாட்டு நிர்வாகம் ஒரு அமைச்சரவை கையிலோ அல்லது சட்ட மன்றத்தின் கையிலோ இல்லாமல் பொது மக்கள் கையில் இருக்கிறது என்று எண்ணும் படியான நிலையில் அமைந்திருப்பது பொருத்தமுடையதாகும்.

பொதுவாகச் சொல்லப்போனால், விவசாயிகள், மாணவர்கள் ஏழை-எளியவர்கள், பாட்டாளிகள், சிறு வியாபாரிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த 1967-68-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை நல்ல விதத்தில் பயன் அளிக்கும் விதத்தில் இருக்கிறது.

நிலவரியைப் பொறுத்த அளவிலே புஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும், பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சை நிலங்களுக்கு நிலவரி ரத்து செய்யவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே குறிப்பிட்டார்களே ஒழிய, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே புஞ்சைக்குக் கூட நிலவரியை 20 ஆண்டுகளாக ரத்து செய்ய முடியவில்லை. இந்த அரசு இப்பொழுது இருக்கும் நிதி நிலைக்கு ஏற்ப, அதாவது இதனால் பயன் அடைவோர் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதி, புஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கும் 45 லட்சம் பட்டாதார்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று கூறி ஒரு சிறப்பாக நிதி நிலை அறிக்கையை தமிழகத்திற்கு அளித்த திறமை மிக்க முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி, பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Temporary Speaker, Sir, at the very outset I wish to express my thankfulness to you for giving me an opportunity to speak on the budget presented by our Hon. Chief Minister, whom we consider as an embodiment of several virtues and accomplishments. A persual of the budget really shows, that it has been prepared with caution, care, intelligence and imagination. We know that preparation of budget is a complicated affair and more so far people who are new to the job. Yet they have taken great care to present a successful, promising and radical budget in the interest of the State. A further it shows that, these Hon. Ministers will be able to prepare more efficient, more practical and more promising budgets in the future years. Therefore I praise, I admire and welcome the budget.

The budget contains many important and useful proposals. These proposals pertain to food, agricultural improvement, education and social upliftment. The first thing is food. The Ministers have already put into practice sale of rice at one rupee a measure and at the same time they have taken care to see that the price that should be given to the growers is not reduced. Secondly, with regard to agriculture, they have proposed many important and useful things. Thirdly, with regard to education, they have given help not only to the Scheduled Caste students but also to students of other castes. With regard to the new social order, they have provided many things. Therefore, the budget is promising and contains many useful and beneficial schemes.

[Thiru K. S. Kothandaramaiah] [1967 ஜூன் 24

Coming to the issue of food, the Hon. Ministers, as per their promise, have been able to provide for the sale of rice at one rupee a measure. This is a marvellous achievement, a historic achievement, an achievement which requires Herculean strength of heart and mind. At a time when the Ministers both at the Centre and in other States were simply racking their brains as to how they can bring down the prices and whether it will be at all possible to bring down the prices of foodstuffs, we are glad that here is a Chief Minister who, though new to the job, has been able with a boldest sweep and imagination to bring down the price of rice which is very important to the people. Therefor we say that he is sympathetic towards the people. As soon as the ration shops at Madras and Coimbatore began to sell rice at one rupee a measure, many people in my constituency including elders came to me and expressed their happiness and satisfaction at the implementation of the decision immediately. Then immediately an idea came to my mind which I expressed in the form of a stanza in Telugu : It is like this—

ANNADORA PALANAMULO
ANNAMUNAKU KORATHA THEERU—NADI ETLAN-[NAN.

ENNAGA RUPAYAKU PADI
MUNNEVVARU BIYYAM IDIRI—MUNUKONI CHOO-[DAN.

కం॥ అన్నాదొర పాలనములో
అన్నమునకు కొరతదీరునదియెట్లన్నన్
ఎన్నగ రూపాయకు పడి
మున్నెవ్వరు బియ్యమిడిరి మునుకొనిచూడన్.

Our Ministers have taken the step for reducing the price of rice with the greatest care and utmost boldness. It seems that the Government sustains a loss of nearly Rs. 5 crores on account of the supply of rice at the reduced price to Madras City and Coimbatore. How to make up this loss of Rs. 5 crores? If they extend the supply to other places in the State where there is informal rationing, the amount of loss will will be greater. This appears to be not a temporary arrangement but it seems that they have to continue the system for some time to come. How is the loss to be made good and from where does the money come? As it it is stated in the budget, money is required for so many other purposes. Therefore it is very difficult to find money to make good the loss. At this juncture when the Ministers have been able to build up some stocks of paddy, I wish to suggest that, instead of retaining this responsibility of giving cheap rice permanently with them it is better to remove the controls once for all so that there may be competitive spirit among merchants and the price of rice may gradually come down. By the removal of controls, two things will be achieved. One is that the price of

1967 ஜூன் 24] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

foodgrains, especially rice, will come down and the other is that the responsibility of the Ministers will gradually decrease and they need not incur loss on this account. I appeal to them to consider this point and if possible do some re-thinking.

Coming to the question of prosperity brigades, it is a very novel idea and a useful idea too. I welcome it. Instead of calling it prosperity brigades, I think it is better if it is called service brigades or social service brigades. Instead of the Government taking up the responsibility of forming the brigades, I think it is better to leave it to voluntary efforts. In rural parts different people have taste for different types of upliftment work and one cannot expect all of them to do the same kind of work. When our young men in village parts come forward with programmes for doing social service, the Government can give them some financial aid and see that they do their work properly.

By this arrangement we will be giving free scope to the people. I wish to suggest that it is better to include in this prosperity brigade programme the Boy Scout and Girl Guide movement. Some time back the Government was giving great attention to the Scout movement. But gradually the Government have given it up.

Coming to the abolition of land tax on dry lands, I wish to say a few words. People expected that the Government would announce the abolition of the land tax on both wet and dry lands. I think perhaps due to so many difficulties the Government have not been able to abolish the land tax that is basic assessment on wet lands also. They have abolished the basic tax on dry lands. But they have not removed the various cesses and other levies. I had occasion to go into the position about these cesses in my constituency and I find that the amount of cesses in may cases are equal and some times more than the original assessment on land. There are complication in the collection and maintenance of accounts and people feel bothered about them. They are not afraid of the original or basic assessment; they are afraid of the various difficulties they have to experience at thd hands of the revenue officials with regard to the preparation and maintenance of accounts and the payment of these cesses from time to time.

Therefore, when I consulted many persons, I came to the conclusion that it would be better to maintain the basic assessment on both wet and dry lands and remove all the other levies and cesses, so that it would be easy for the Government to prepare and maintain accounts and also easy for the people to pay their assessment.

With regard to my taluk, I wish to state that it is a very backward taluk and we do not have any dams built across rivers in that taluk to provide facilities for the production of foodgrains. Therefore, I request the Hon. Ministers to take steps to see that at least one or two dams are constructed across rivers to provide facilities for the production of foodgrains.

In conclusion, I wish to state that we do not have a college though we have got a number of high schools. Our boys find it very difficult to get seats in colleges in other places. Therefore, I request the Hon. Ministers, to grant a college there immediately. With these words, I conclude my speech.

திரு. கே. விநாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், சபையிலே என்னென்ன பேசப்படுகிறதோ அவையெல்லா வற்றையும் தெரிந்துக் கொள்வதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது பேசிய அங்கத்தினர் தெலுங்கில் இரண்டு பாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். அது உணவைப் பற்றியது. எனக்குப் புரியும், இருந்தாலும் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் புரியும் வகையில் அதை ஆங்கிலத்திலே சொன்னால் நலமாக இருக்கும் . . .

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கேட்டால் செய்யலாம். அடுத்த அங்கத்தினர் பேசுவார்கள் இப்பொழுது. திரு. முனுசாமி.

* **திரு. ரா. ரா. முனுசாமி :** மதிப்பிற்குரிய தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே 1967-68-க்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மேல் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முந்தைய ஆண்டுகளில் அரசு நிதிநிலை அறிக்கைகள் தாக்கல் செய்தால், பொது மக்கள் எதிர் பார்த்து எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்துக் கொண்டு வந்தார் கள். இப்பொழுது இருக்கும் தமிழக அரசு இந்த மன்றத்திலே, இப்பொழுது நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்திருக்கும் போது, நாட்டில் உள்ள பொது மக்களும் விவசாயிகளும் வியாபாரி களும் இன்னும் மற்றுமுள்ள ஏனையோரும், பாராட்டாதவர்களே இல்லை என்று குறிப்பிட வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். பொதுவாக எடுத்துக் கொண்டால், இந்த மன்றத்திலே இதற்கு முன்பு ஆண்டு கொண்டு இருந்தவர்கள், இங்கே 17-ம் தேதியி லிருந்து காங்கிரஸ்க்காரர்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி குற்றம் சாட்டவேண்டுமோ, எந்த அளவிற்குக் குறைகள் கூறவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு குற்றங்கள் சாட்டியும், குறைகள் கூறியும் பேசி இருக்கிறார்கள். பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், தாக்கல் செய்யப்பட்டி ருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையில் 'புதுமை இல்லை, புரட்சி இல்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். புதுமை இல்லை, புரட்சி இல்லை என்றால் உள்ளபடியே உணர்ந்து சொன்னார்களா என்றால், இல்லை என்று தான் கருதவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், ஒரே ஒரு புரட்சியையாவது தெரிந்து கொண்டுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற திட்டத்திற்கும்) 20 ஆண்டுகாலமாக இவர்கள்

ஆட்சியில் போட்ட திட்டங்கள் அனைத்தாலும் செய்துகாட்டாத வகையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கும் அளவில், இங்கே புரட்சியைச் செய்திருக் கிறார்கள். புரட்சிகரமான திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக் கிறார்கள். அந்தத் திட்டந்தான் பஸ்களைத் தேசியமமாக்கும் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்த பிறகாவது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே புரட்சி இருக்கிறதா, இல்லையா என்று அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்தார்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை என்று சொல்லும்நிலையில் தான் இருக்கிறேன். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச் சரும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பஸ்களை தேசிய மயமாக்கு வதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்பார்த்து, பொது மக்கள், ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள் அத்தனைபேர்களும் இதைப் பாராட்டாதவர்களே கிடையாது. அப்படி இருக்க, புரட்சி இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட புரட்சியைப் பார்த்து புரட்சி என்று கூற இவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை என்றாலும் பொதுமக்கள் இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு புரட்சி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் திண்டிவனத்திலிருந்து சென்னைக்கு வர முந்தி ரூ. 3-60 பைசாவாக இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 2-50 பைசாவாகக் குறைந் திருக்கிறது. முன்பு தனியார் பஸ்களை நம்பவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. இன்றைக்கு தேசியமயமாக்கும் நிலையில், அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவரும் திட்டத்திற்கு இணங்க, திண்டிவனத் திலிருந்து சென்னைக்கு குறைந்த கட்டணம்தான் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத் திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகள் பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டு, ரூ. 2-60 பைசா இங்கே வாருங்கள், இங்கே வாருங்கள் என்று சந்தைக்கடையில் கூவுவது போல கூவிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் பஸ் பிரயாணிகள் இந்த பஸ்ஸில் ஏறிச் சென்றால் அதிக கட்டணம் கூடக்கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் நமது பஸ் வரும். நமது பஸ்ஸிலேயே செல்லலாம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு நாட்டு மக்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத் தித்தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அந்த அளவிற்கு சர்க்காருடைய பஸ்ஸை, நமது பஸ் என்று சொல்லும் அளவிற்கு பொது மக்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில் திட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதை பார்த்தாவது, புரட்சி இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ளக்கூடாதா 'பழைய கள், புதிய மொந்தை' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே அந்த அளவில் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் இந்த மன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசிய பல காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அந்த அளவிற்குக் கேலியும், கிண்டலுமாகப் பேசிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். அவர்கள் கேலியையும் கிண்டலையும் விட்டுவிட்டு இந்தத் தமிழக சர்க்காருக்கு தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் எந்த

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1967 ஜூன் 24

In conclusion, I wish to state that we do not have a college though we have got a number of high schools. Our boys find it very difficult to get seats in colleges in other places. Therefore, I request the Hon. Ministers, to grant a college there immediately. With these words, I conclude my speech.

திரு. கே. விநாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், சபையிலே என்னென்ன பேசப்படுகிறதோ அவையெல்லாவற்றையும் தெரிந்துக் கொள்வதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது பேசிய அங்கத்தினர் தெலுங்கில் இரண்டு பாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். அது உணவைப் பற்றியது. எனக்குப் புரியும், இருந்தாலும் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் புரியும் வகையில் அதை ஆங்கிலத்திலே சொன்னால் நலமாக இருக்கும் . . .

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கேட்டால் செய்யலாம். அடுத்த அங்கத்தினர் பேசுவார்கள் இப்பொழுது. திரு. முனுசாமி.

* **திரு. ரா. ரா. முனுசாமி :** மதிப்பிற்குரிய தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே 1967-68-க்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மேல் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முந்தைய ஆண்டுகளில் அரசு நிதிநிலை அறிக்கைகள் தாக்கல் செய்தால், பொது மக்கள் எதிர் பார்த்து எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் தமிழக அரசு இந்த மன்றத்திலே, இப்பொழுது நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்திருக்கும் போது, நாட்டில் உள்ள பொது மக்களும் விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் இன்னும் மற்றுமுள்ள ஏனையோரும், பாராட்டாதவர்களே இல்லை என்று குறிப்பிட வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். பொதுவாக எடுத்துக் கொண்டால், இந்த மன்றத்திலே இதற்கு முன்பு ஆண்டு கொண்டு இருந்தவர்கள், இங்கே 17-ம் தேதியிலிருந்து காங்கிரஸ்க்காரர்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி குற்றம் சாட்டவேண்டுமோ, எந்த அளவிற்குக் குறைகள் கூறவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு குற்றங்கள் சாட்டியும், குறைகள் கூறியும் பேசி இருக்கிறார்கள். பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையில் 'புதுமை இல்லை, புரட்சி இல்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். புதுமை இல்லை, புரட்சி இல்லை என்றால் உள்ளபடியே உணர்ந்து சொன்னார்களா என்றால், இல்லை என்று தான் கருதவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், ஒரே ஒரு புரட்சியையாவது தெரிந்து கொண்டுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். (மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற திட்டத்திற்கும்) 20 ஆண்டுகாலமாக இவர்கள்

1967 ஜூன் 24] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

ஆட்சியில் போட்ட திட்டங்கள் அனைத்தாலும் செய்துகாட்டாத வகையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கும் அளவில், இங்கே புரட்சியைச் செய்திருக்கிறார்கள். புரட்சிகரமான திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டந்தான் பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கும் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்த பிறகாவது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே புரட்சி இருக்கிறதா, இல்லையா என்று அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்தார்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை என்று சொல்லும்நிலையில் தான் இருக்கிறேன். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்பார்த்து, பொது மக்கள், ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள் அத்தனைபேர்களும் இதைப் பாராட்டாதவர்களே கிடையாது. அப்படி இருக்க, புரட்சி இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட புரட்சியைப் பார்த்து புரட்சி என்று கூற இவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை என்றாலும் பொதுமக்கள் இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு புரட்சி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் திண்டிவனத்திலிருந்து சென்னைக்கு வர முந்தி ரூ. 3-60 பைசாவாக இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 2-50 பைசாவாகக் குறைந்திருக்கிறது. முன்பு தனியார் பஸ்களை நம்பவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. இன்றைக்கு தேசியமயமாக்கும் நிலையில், அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவரும் திட்டத்திற்கு இணங்க, திண்டிவனத்திலிருந்து சென்னைக்கு குறைந்த கட்டணம்தான் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகள் பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டு, ரூ. 2-60 பைசா இங்கே வாருங்கள், இங்கே வாருங்கள் என்று சந்தைக்கடையில் கூவுவது போல கூவிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் பஸ் பிரயாணிகள் இந்த பஸ்ஸில் ஏறிச் சென்றால் அதிக கட்டணம் கூடக்கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் நமது பஸ் வரும். நமது பஸ்ஸிலேயே செல்லலாம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு நாட்டு மக்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தித்தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அந்த அளவிற்கு சர்க்காருடைய பஸ்ஸை, நமது பஸ் என்று சொல்லும் அளவிற்கு பொது மக்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில் திட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதை பார்த்தாவது, புரட்சி இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ளக்கூடாதா 'பழைய கள், புதிய மொந்தை' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே அந்த அளவில் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் இந்த மன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசிய பல காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அந்த அளவிற்குக் கேலியும், கிண்டலுமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேலியையும் கிண்டலையும் விட்டுவிட்டு இந்தத் தமிழக சர்க்காருக்கு தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் எந்த

அளவிற்கு தரமுடியுமோ, அந்த அளவிற்குத் தாருங்கள் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புரட்சி இல்லை, புதுமை இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னாலும்கூட அது உண்மைக்கு மாறானது என்பதற்கு மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் எடுத்துக் காட்டாகச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாவட்டம் தோறும் விவசாய மாநாடுகள் நடத்தி, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரும் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும், எந்த அளவிற்கு மக்கள் பிரச்சினையை அவ்வப்பொழுது தீர்க்க முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு பரிசீலனை செய்து தீர்வு கண்டிருக்கிறார்கள், என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எந்த அளவிற்கு பொது மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உற்சாகம் ஊட்ட வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது புரட்சி இல்லையா? அதைப் புரட்சி என்று சொல்லக் கூடாது என்றால், எது புரட்சி?

சேலம் உருக்காலை பற்றி இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு குறிப்பிட்ட ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசினார்கள், இந்தப் பிரச்சினையை வைத்து திராவிட நாட்டைக் கொண்டு வரப் பார்க்கிறார்கள் என்று கேலியும், கிண்டலுமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். * * * * அப்படிப் பேசுவதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னொருவர், திண்டிவனத்திலிருந்து வரக்கூடிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர். இந்த சட்ட மன்றத்திலே இருக்கும் உறுப்பினர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பார்த்து, 'தாலியறுத்த வீட்டில் தலைக்குத் தலை பெருந்தனம்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது இந்த மன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களும்—கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் அன்று சொன்னது
பிற்பகல் 1-00 போ—தாலி அறுத்தவள் வீட்டுப் பிள்ளைகள் தலைக்குத் தலை பெரியத்தனம் செய்கிறார்களா? அவரவர்கள் அறிக்கை விடுகிறார்களா? இல்லாததையும் பொல்லாததையும் பொது மக்கள் மத்தியில் சொல்லுகிறார்களா? இப்படி எந்த அளவிற்குப் பிரச்சினையைக் கிளறிவிட வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு அவர் பிரச்சினையைக் கிளறி விட்டிருக்கிறார்கள், அவருடைய புத்திக்கு எட்டிய அளவிற்கு. நாங்கள் அவருடைய சொல்லுக்கு ஓரிரு சொற்களை மட்டும் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) காரணம், அவர்கள் மன்றத்திலே பேசுவது ஒன்று; வெளியிலே போய்ப் பேசுவது வேறொன்று. மன்றத்திலே பேசுகிறபோது, "எங்கே ஒரு படி அரிசி", என்கிறார்கள். வெளியிலே போய், "எங்கே மூன்று படி அரிசி? பார்த்தீர்களா? பார்த்தீர்களா? ஏழை விவசாய மக்களாகிய உங்கள் தலையில்

** பேரவைத் தலைமையின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கை வைத்துவிட்டிருக்கிறது" என்று அங்கே கிளறி விடுகிறார்கள். ஆக, இப்படிப் மக்களுக்கு ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தர வேண்டாம் என்று அவர்களை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவிற்கு இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நல்லதோர் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைக் கூறி விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): எந்த வாசகம் ** சபைக் குறிப்பில் இடம் பெறக் கூடாது என்று துணைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்களோ, அதே வாசகத்தை இப்பொழுது பெரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சற்று முன் கூறிய அந்த வாசகத்தைச் சபை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று நான் ஆணை இடுகிறேன்.

* **திரு. எம். சுரேந்திரன்:** சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1967-68-ஆம் வருஷத்திய வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ரூபாய்-அணா-பைசாவைக் கொண்டு இதை ஆராய்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை, காரணம் அம்மாதிரி ஆராய்ந்து அதை மதிப்பிடுவது என்று சொன்னால், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் போதுமானதல்ல. ஆகவே, அந்தப் பணம் வருவதற்கும் செலவிடுவதற்கும் முடிவு செய்திருக்கிற கொள்கையைப்பற்றித்தான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அம்மாதிரி கொள்கையிலே சொல்லுகின்றபோது, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் 12-வது பக்கம், 10-வது பாராவில் "வரி குறைப்பு முறையாயினும் வசதியளிப்புத் திட்டமாயினும், சலுகைகள் தரும் முறையாயினும் சமூகத்தில் குறைந்த வருவாய்த் துறையினரின் நலிவினைப் போக்கும் நோக்குடன் அமைத்திடுவதே சரியான சமூக நீதி என இந்த அரசு திட்டமாகக் கருதுகிறது" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. "சமூக நீதி" என்று சொல்லப்படுகிற அந்த வார்த்தையை இதிலே சேர்த்துக்கொண்டிருப்பதன் மூலம், இதுவரையிலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து இது தனித் தன்மைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் முதலில் கூற விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி ஏற்றத்தாழ்வுள்ள ஒரு சமுதாயத்தில் ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கின்றபோது, ஏற்றத்தைக் குறைப்பதற்கும் தாழ்வை உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய முறையிலே அமைவதுதான் சரியானது. இதுவரையிலும் இருந்த அரசுகள் அம்மாதிரியான காரியத்தைச் செய்யவில்லை. இப்பொழுதுதான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கான ஒரு ஆரம்பமாக இந்தக் கொள்கை அறிவிப்பை நான் எடுத்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால்

** பேரவைத் தலைமையின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

இந்தக் கொள்கை அறிவிப்பைத் துல்லியமாக அமல்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நான் பணிவுடன் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 14-வது பக்கம் 11-வது பாராவில் புன்செய் நிலத்திற்கு வரி விதிப்பை ரத்து செய்வது என்று இருக்கிறது. இம்மாதிரி கொள்கையைத் துல்லியமாக அமலுக்குக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால், இம்மாதிரியான வரிகளை ரத்து செய்வது—ஒன்று-வருமானத்தின் மீது இருக்கவேண்டும் அல்லது நில விஸ்தீரணத்தில் மீதாவது இருக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் புன்செய் நிலத்திற்கு வரியை ரத்து செய்வது என்று சொன்னால், மேலே குறிப்பிட்ட கொள்கைக்கு முழுமையாகப் பொருந்தவில்லை என்பதை நான் பணிவுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், 16-வது பக்கம் 13-வது பாராவில் பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பஸ்களையும் தேசியமயமாக்குவது என்று சொன்னால், அம்மாதிரி தேசியமயமாக்குவதிலே இதுவரை ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவம் என்னவென்றால், முதலாளிகளிடத்திலிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது என்ற முறையிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே முதலாளிக்குப் பதிலாக சர்க்கார் ஒரு முதலாளியாக மாறினால் தேசியமயமாக்கினால் என்ன பலன் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோமோ, அந்தப் பலன் வருவதில்லை. தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றி ஒரு தப்பபிப்பிராயத்தை நாட்டில் உலவிட்டிருக்கிறார்கள், பல பேர்கள். ஆகவே அந்தத் தப்பபிப்பிராயங்கள் வராமலிருக்க வேண்டுமென்றால், என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். வரியில்லா வருமான இனங்களைப் பெருக்குவது அரசினரின் முன் நோக்கம் என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறப்படுகிறது. பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கும்போது, அந்த நோக்கம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யக்கூடியவர்களுடைய வசதியையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்குரிய வசதிகளை அதிகப்படுத்துவது என்பதும் தேசியமயமாக்குவதன் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அப்படியிருக்க வேண்டுமென்றால், சர்க்கார் மட்டும் அதிகார முறையில் எடுத்து நடத்துவதால் ஏற்படும் என்று தோன்றவில்லை. ஆகவே. அதற்கான முறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

23-வது பக்கத்தில் 18-வது பாராவில் உணவு உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி 52,50 லட்சம் டன்தான் ஆகியிருக்கிறது. அதிகமாக உணவு உற்பத்தியை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்குப் பல முறைகள் இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறைகளையெல்லாம் தவிர இன்னும் சில முறைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டால் எல்லோருக்குமே நலமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்று

கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் நிலத்திலேயே இரண்டு போகம்
விளைப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளுவது (
முயற்சியாக இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது அல்
இன்னும் வேறு உபயோகம் இல்லாமல் கிடக்கின்ற நிலங்க
இம்மாதிரி உணவு உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தினால் இ
சிறப்பான முறையில் உணவு உற்பத்தி பெருகும். இப்பெ
இருக்கும் நிலைமை மாறி நூறு லட்சம் டன் வரையிலும் உ
உற்பத்தி பண்ணமுடியும் என்று எனக்குத் தோன்று
அணைகட்டி முடிந்த இடத்திலே பல ஏக்கர் நிலங்கள் மரா
இலாகாவினுடைய கணக்கில் வெறுமனே, எவ்வித பிரயோச
இல்லாமல் கிடக்கின்றன. சிலர் அந்த நிலங்களில் விவ
செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேட்டூரில் 500 ஏக்கர் நில
அம்மாதிரி விவசாயம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அம்ப
இருக்கும் நிலங்களை விவசாயிகளுக்கே அளிக்காமல், அதன்
பெனால்டி போட்டு பெரும் தொல்லைகளை உண்டாக்கிக் கொ
இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் புறம்போக்கு நிலங்கள் அதி
இருக்கின்றன. ஓடைப்புறம்போக்கு, பாதைப் புறம்போ
மந்தைப் புறம்போக்கு என்று எல்லாம் பழைய கால
குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவைகள் எ
விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலங்களாக மாறி விவ
செய்து கொண்டு இருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த
களையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்
புறம்போக்குஆக வைத்துக்கொண்டு இருப்பதன் காரண
ஒவ்வொரு வருடமும் தண்டத் தீர்வை வசூல் செய்து வி
களுக்கு அதன் மீது உரிமை இல்லாமல் செய்திருக்கிறு
நிலத்தின்மீது உரிமை இல்லாத காரணத்தால் கிணறு வெ
வதற்கான உதவியோ மாடு வாங்குவதற்கான உதவியோ, வி
களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற மற்ற எந்த உதவியோ அவர்களு
கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே நிலங்களைப் பண்படுத்தி இ
அதிக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி இல்லாமல் தடைப்
தட்படுகிறது. அதே போல் காட்டிலாகாவினுடைய கணக்கி
ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் காடு இல்லாமல் இ
கொண்டு இருக்கின்றன. சமீபத்தில் கோனூர் காட்டி
நிலத்தைப் பார்வையிட்டேன். இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்கு
நிலம் இருக்கிறது. அங்கே காடு இருப்பதற்கான அடைய
ஒன்றுமே தென்படவில்லை. ஐந்து ஏக்கர் நில
யூகாலிப்டஸ் மரங்கள் உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். அ
சரியாக வரவில்லை. அம்மாதிரி நிலங்கள் கோ
கோனத்தூர், கத்தரிப்பட்டி, சின்னக்காவூர், பியன்பட்டி
இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே என்னுடைய தொகுதி
பொறுத்தவரையில், அம்மாதிரி சுமார் 6,000 ஏக்கர் நில
கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களையெல்லாம் விவசாயத்தி
கொண்டுவந்தால் மிகவும் உபயோகமுள்ளதாக இரு
விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்று சொல்லும்போ
இங்கேயுள்ள பல பேர்கள், ஏதோ நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1967 ஜூன் 24

கொடுத்துவிட்டால் உணவு உற்பத்தி உண்டாகிவிடும் என்று கருதுகிறார்கள். நான் அப்படிக் கருதவில்லை. நிலமில்லாதவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் கையிலே பணம் இல்லாதவர்கள். ஆனால், அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குச் சக்தி உள்ளவர்கள். அத்தகையவர்களை எல்லாம் ஒரு படையாகத் திரட்டி, கிராமப் பகுதிகளுக்கு அழைத்துச் சென்று, ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உத்தரவாதமாகத் தரப்படும் என்று அவர்களுக்கு உறுதி கூறி, உணவும் உடையும் மட்டும் அளித்து ஒரு வகுப்பாக இணைந்து விவசாயம் செய்வதற்குக் கூட்டாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி கூட்டாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்போது உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, கடன் வசதியைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாசிக்குளம் திட்டத்தில் ஏக்கராவிற்கு ரூ. 500 கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அது விவசாயிகளால் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு எவ்வித ஏற்பாடும் இல்லை. அது சரியாகப் பயன்படுவதாக இல்லை என்று தெரிகிறது.

மின்சார உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால், பாம்பிகுளம்—ஆளியாறு திட்டத்தின் கீழ் எதிர்பார்க்கப்படும் மின்சாரம் கிடைக்கும் விஷயத்தில், ஆனைமலையாறு பகுதியைக் குறித்துக் கேரளாவிற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அணைக் கட்டாத வரையில் கீழே இருக்கும் அணைக்குத் தண்ணீர் வந்து மின்சாரம் எடுக்க சாத்தியம் இல்லை என்ற நிலை அங்கே சென்று பார்த்ததற்குப் பின்னால் தெரிகிறது. ஆகவே விரைவில் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாவிட்டால் திட்டம் உபயோகம் இல்லாமல் போய்விடும்.

தொழில்கள் சம்பந்தமாக, சிமெண்ட், வார்ப்படத் தொழில் மட்டும்தான் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு விரிவான தொழில்கள் இல்லை. இன்றைக்கிருக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க நிலமில்லாத விவசாயிகளை நிலத்தில் அமர்த்த வேண்டும். பஞ்சாப் போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற சிறு தொழில்களைப் போல் கிராமப் புறங்களில் தொழில்களை வளர்ப்பதும் மிகவும் பிரதானமானது என்பதைக் கருதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

*திரு. எ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்: மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்க வகையில் விசேஷமாக எதுவும் இல்லாவிட்டாலும்கூட வேதனைக்குரிய காரியங்கள் இரண்டொன்று இருக்கின்றன என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அதிலே முக்கியமாக நான்—தஞ்சை மாவட்டத்தை சேர்ந்தவன் ஆனபடியாலும் விவசாயத் துறையில் ஓரளவு அனுபவம் பெற்றிருப்பதன் காரணத்தினாலும்—ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படும் காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதாகும். உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அதுபோல், எந்த விவசாயியாக இருந்தாலும் கூட கணக்கை எப்படி எழுதுவது என்று தெரியாத விவசாயிகள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படியே கணக்கு எழுதினாலும் கூட, அதைத் தப்பு என்று சொல்லக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி அநேகக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயம் சம்பந்தமாக மாநிலத்திலே மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே எடுத்துப் பார்த்தாலும் அதிலே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஆற்றுப் பாசன விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஒரு இடத்திலே ஒரு ஆற்றுப்பாசனத்தில் ஏக்கருக்கு 10 பேர்கள் நடவு ஆட்கள் இருக்கலாம். அதே சமயத்தில் இன்னொரு பாசனத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 15 நடவு ஆட்கள் இருக்கலாம். மணல் சாரியாக இருந்தால் அதிகமாக ஆட்கள் கொள்ளும். சராசரியாக விவசாயிகளுக்குச் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இப்பொழுது விவசாயிகள் கணக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சில விவசாயிகள் காம்பவுண்ட் சார்ஜ் என்று கொடுத்திருந்தார்கள். அதைவிடச் செலவு குறைவாக இருந்தாலும் இந்த உத்தியோகஸ்தரிடம் போய் நாலைந்து நாட்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைவிட 100, 200 போனால் போகிறது என்று காம்பவுண்டிங் சார்ஜ் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படும்—உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். நடவு ஆட்களுக்கு கூலி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களிடம் ரசீது வாங்கு என்கிறார்கள். எப்படி ரசீது வாங்குவது? அவர்களுக்கு நெல் கொடுக்கிறோம். எப்படி ரசீது வாங்குவது? அப்படி ரசீது வாங்குவதென்றால் இரவு பத்து மணியாகிவிடும். ஆகையாலே இந்த நிலவருமான வரி ஒரு பெரிய வருமானம் அல்ல. அப்படி வருமானமாக இருந்தால்கூட கஷ்ட நஷ்டத்தை நீக்கி விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உதவி புரிந்து உணவு உற்பத்திக்கு உதவும்படியான முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வருமான வரியையே இல்லாமல் முழுவதையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. எ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்]

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற உற்சாகம் இல்லை. புஞ்சை நிலங்களில் வரி ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களில்தான் அதிக லாபம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகள் அதிகப்படியாக நஞ்சை தானியங்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நெல்விலை எவ்வளவு இருந்தது? அதற்கு வேண்டிய மிளகாய் போன்ற மற்ற உணவுப் பொருள்கள், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், மாடு முதலியவைகளைப் பார்த்தால் பத்திலிருந்து பதினைந்து பங்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. நெல்விலை உயர்வு ஐந்து பங்குக்கு மேல் இல்லை. அப்படியிருக்கும் போது விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இல்லை. ஒரு பையன் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க

வேண்டுமென்றால், முன்காலத்தில் பிள்ளைகள் அதிகமாக படிக்க வருவதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. சம்பளம் இல்லை. மற்றும் இலவசமாக புத்தகம் கொடுப்பதன் காரணமாக இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடத்திலே இடம் இல்லையென்று பல மாணவர்களுக்குச் சொல்லும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயம் எந்த நிலைமையிலிருக்கிறதோ அந்த நிலைமையில் நெல்லுக்கு விலை இருக்க வேண்டும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளையும், பொருள்களையும் சர்க்கார் நயமாக கொடுத்தால் விவசாயம் செய்து அதிகப்படியான உற்பத்தியைச் செய்ய ஆர்வம் ஏற்படும். ஒரு ஏக்கருக்குச் சராசரியாக தஞ்சை மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் 18 மூட்டை உற்பத்தியாகிறது. மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த விபரங்கள் எனக்குத் தெரியாது. சாதாரணமான முறையில் 18 மூட்டையிலிருந்து 24 மூட்டைகள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த 6 மூட்டையின் கிரயம் எவ்வளவு ஆகிறதோ, அதைவிட அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. அதிகப்படியாக செலவு செய்து குறைவாக வருவாய் அடைய யாரும் பிரியப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கிரையம் கொடுக்கின்ற அளவு இன்னும் உயர்த்தப்பட வேண்டும். விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பு எங்களுடைய மாவட்டத்தில் நன்றாக இருக்கிறது. மக்கள் நன்றாக வாழவேண்டுமென்று நோக்கமே எங்களுடையது. நல்ல விளைவு இருந்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லது. ஆகையாலே, சர்க்கார் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் முதலில் செய்து விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகப்படியான விலை நெல்லுக்குக் கொடுக்கவில்லை. தகுந்த விலை கொடுக்கவில்லையென்றால் அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மிராசுதார்கள் மாத்திரம் அல்ல, ஏழை உழைப்பாளிகளும்தான். எப்பொழுதும் விவசாயிகளின் கூலி சராசரி 2 மரக்கால் நெல்தான். அதேசமயத்தில் சாதாரணமாக ஒரு கூலியாள் மாதத்திற்கு 60 ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். மற்ற மாவட்டங்களில் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள் அதிகமாக 4 ரூபாய் 5 ரூபாய் வரை சம்பாதிப்பார்கள். அவர்களுக்கு 120 ரூபாய் 150 ரூபாய் வரை வருமானம் கிடைக்கும். தஞ்சை விவசாயிகள்உணவுக்காக 30 ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டால் பாக்கி இருப்பது 30 ரூபாய். தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் நியாயமாக ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். இதர மாவட்டங்களில் 30 ரூபாய் போனாலும்கூட 120 ரூபாய் மிச்சம் கிடைக்கும். ஆகவே மற்ற மாவட்டத்திலுள்ள கூலி ஆட்களுக்கு வாழ்க்கை தரம் உயர்ந்த அளவில் இருக்கிறது. தஞ்சை விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் நெல்லுக்கு நல்ல விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் பேசும்போது காலேஜுகளை சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது சரியல்ல. இடம் போதவில்லை என்றால் அதிகம் காலேஜுகளை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள், காலேஜுகள் இவைகளுக்கு அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் இலாக்கா பற்றி ஒருவார்த்தை. ஏப்ரல் மாதத்தில் இருந்து ஒரு புதிய முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நானே ஒரு பத்திரப்பதிவு சம்பந்தமாக மிகக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிவிட்டேன். முன்பு பத்திரத்தை எழுதிக் கொண்டுபோனால் போதும். ரிஜிஸ்தர் செய்து அனுப்பிவிடுவார்கள். காப்பி வருவதற்குப் பத்து நாட்களாகும். ஆனால் இப்பொது ரிஜிஸ்தர் செய்வதற்கே புள்ளி, கமா சரியாக டைப் செய்யவில்லை என்பதாக பத்து பதினைந்து நாட்களாக்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே பழைய முறையையே கொண்டுவரும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் :** மதிப்பிற்குரிய தற்காலிக சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இப்போது புதிய அரசு தந்திருக்கக் கூடிய இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஒருசில கருத்துக்களை முன்பு படைக்க விழைகிறேன்.

மக்களுக்கு முன்னால் வைத்த கொள்கைகளை திட்டங்களாக்க, அந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முற்படவேண்டுமென்று உறுதியான எண்ணத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்திலும் எடுத்துச் சொல்லி பொதுமக்களுடைய உள்ளத்தில் பதியச் செய்து, அப்படிப்பட்ட அந்த நம்பிக்கையோடு அந்தக் கொள்கைகளை, திட்டங்களை நிறைவேற்றும் முகத்தான் அவற்றை வகைப் படுத்தியிருக்கும் இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தை வல்லோர், நல்லோர் எவரும் வரவேற்காமல் இருக்க மாட்டார்கள். அந்த வகையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். பொதுவாக மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இருக்கக்கூடிய உறவு முறைகள் பற்றி தெள்ளத் தெளிய அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குப் பயன் தரத்தக்க அளவில் தேன் கூடாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் வலிமையை உறிஞ்சக்கூடிய சிலந்திக் கூடாக இருக்கிறது. நம்முடைய வலிமையை உறிஞ்சக்கூடிய அதன் நிலையை மாற்றி அதைத் தேன்கூடாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் இந்த அறிக்கையில் அமைந்திருக்கின்றன.

ஆனால் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கக்கூடிய அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் மீதே பழியைப் போடுகிறீர்கள் என்றனர். உண்மையிலேயே பார்த்தால் நம்முடைய அரசு மாநில மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்த வேண்டுமென்று முன் வந்திருக்கிறதே தவிர மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது பழியைப்போட வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாநில அரசுக்கு இல்லை. எனவே அருமை காங்கிரஸ் நண்பர் இந்த நாட்டுக்கு வேண்டிய நல் வாழ்வைத் தேடித் தருவதற்கு ஆளும் கட்சியோடு இணைபிரியாது, தோளோடு தோள் நின்று பாடுபட முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தொடங்கிய காலத்திலே—அருமை காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த நேரத்திலே—அப்போது 53 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்பத்தியை 70 லட்சம் டன்னாக உயர்த்திவிடுவோம் என்பதாக இந்த மன்றத்திலேயே உறுதிமொழி கொடுத்துவிட்டு ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 52.59 லட்சம் டன் அளவே உணவு உற்பத்தியைக் கண்டார்கள் அந்த நிலையைப் பார்க்கிறபோது அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகளும் இந்த நாட்டில் ஆட்சியை நடத்தினார்களா? ஆட்சிக் காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்த அருமை நண்பர்கள் இப்போது எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து, அதை விரிவுபடுத்துகின்ற நிலையில் இருப்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அருமை காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவர் சொன்னார், இதற்கு நாங்கள் பாராட்டுப் பல்லவியா பாடுவோம் என்று! உண்மையை உணர்ந்தால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பாராட்டிப் பேச இயலாதவர்கள், பாராட்ட மனம் இல்லாதவர்கள் பாராட்டுப் பல்லவியைப் பாடினால் யார் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்? படி அரிசித் திட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் ஓர் அடிப்படைத் தத்துவத்தையே அரங்கேற்றியிருக்கிறது.

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும்
இங்கு வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்

என்று அன்றைக்குப் பாரதி சொன்னரே, அந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தில் இந்த நாட்டில் வாழ்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் நல்ல அரிசி கிடைக்க வேண்டுமென்று இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறது. இதை விரிவுபடுத்தும் நிலையைக் கண்டு, அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் குப்புற விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை என்பதாக நாங்கள் பாராட்டுப் பல்லவியா பாடுவோம் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய அடிப்படைத் திட்டங்களுக்கு தக்க ஆதரவைத் தந்து, துணையாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்,

அடுத்து பொதுவாகப் பார்க்கின்றபோது அன்றைக்கு வள்ளுவர் சொல்லிவிட்டு சென்றார்:

'இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.'

இந்த உலகத்தில் இரந்து வாழவேண்டுமென்ற நிலை இருக்குமானால் இந்த உலகத்தை உண்டாக்கிய இறைவன் அப்படியே இறந்து அழியட்டும் என்று சொன்னார். இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான்

தனியொரு வனுக் குணவில்லை எனில்
சகத்தினை அழித்திடுவோம்

என்று பாரதி பின்னால் சொன்னார். அதை ஒட்டியே பாரதிதாசன்

'கொடுவாளினை எடடா மிகக் கொடியோர் செயல் அறவே'

என்று சொன்னார். கொடிய செயல் அற. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் அரியபல திட்டங்களைத் தீட்டியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இதில் என்ன அருமை இருக்கிறது, இதில் என்ன புரட்சி இருக்கிறது என்று பேசுகிறார்கள். இதில் புதுமை இல்லையா? புரட்சி இல்லையா? உணர்ந்து கொள்கிற மனப்பாங்குதான் அவர்களிடத்தில் இல்லை.

அடுத்து நிலவரி நீக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சை நிலத்திற்கு மட்டும் தானே கொடுத்திருக்கிறார்கள், நன்செய் நிலத்திற்கு கொடுக்கவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். நஞ்சை நிலத்திற்குக் கொடுத்திருந்தால் புன்செய் நிலத்திற்குக் கொடுக்கவில்லையே என்று சொல்லக்கூடும். மொத்த பட்டதாரர்களில் அதிகமான பேர்கள் நன்மை அடையக்கூடிய வகையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் புன்செய் நிலத்திற்கு விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்களும் தேர்தலுக்கு முன்னால் வரி நீக்கம் செய்தார்கள். கூட்டிய வரியை நீக்கிவிட்டு மார்தட்டிக் கொண்டார்கள். அதை இந்த நேரத்தில் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதை எண்ணிப்பார்த்தால் நிச்சயமாக புன்செய் நிலத்திற்கு அளித்துள்ள வரி நீக்கத்தை வரவேற்க உள்ளம் செல்லும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து பேருந்து போக்குவரத்தை தேசியமாக்குகிற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருத்துப் புரட்சியை ஏற்படுத்துகிற வகையில் அருமைத் திட்டத்தை போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் நண்பர்களோ இதனால் எங்களுக்கு நட்டம் தான் வந்தது, இவற்றை எடுத்துப் பயன் இல்லை என்று பேசுகிறார்கள். நிச்சயமாக இந்தப் புதிய அரசில் அதனால் இழப்பு வாராது, மிச்சம் கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கையை இந்த நேரத்தில் எடுத்து வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புதிய நிலையை நல்லவர்கள் அனைவரும்

வரவேற்காதிருக்கமாட்டார்கள். வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கும் முதன்மையான நிலை இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய பாசனத் திட்டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் அதிக அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. நீர் இறைக்கும் கருவிகளைக் கொடுத்து, அதன் மூலம் தண்ணீர் இறைத்துப் பாசனம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு, வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கிற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் வேளாண்மை வளர்ச்சியில் புரட்சியைக் காண்கிறோம். அடுத்து வாழ்க்கையில் ஏற்படுகிற புரட்சியாக கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இதன்மூலம் சமுதாயப் புரட்சி ஒன்று தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. இதில் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களை ஒரு தனிச்சாதியாக கிராமப் புறங்களில் ஒதுக்கி வைப்பதை நாம் காண்கிறோம். அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு ஆவன இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு சில கருத்துக்களை முன்னே வைக்க விழைகிறேன். உண்மையிலேயே ஊராட்சி ஒன்றியங்களை அகற்றிவிட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாகச
பி.ப. 1-30 சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களை நிறுவினால் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையிலே இயங்கும். சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களைத் தொகுதிக்குத் தொகுதி அமைத்தால், தொகுதிக்குத் தொகுதி இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தேவையில்லை. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை அகற்றிவிட்டு அதற்கு பதிலாக ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒவ்வொரு சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகத்தை மட்டும் நிறுவினால் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கவனிக்கின்ற வேலைகளை அந்தச் சட்டமன்றத் தொடர்பு அகம் மட்டுமே கவனித்துக் கொள்ளலாம். அந்தச் சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகத்துடன் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தொடர்பு கொண்டு இருக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்தால் இங்கே இருக்கின்ற தலைமைச் செயலகத்தோடு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அவரவர்களது சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களினுடைய சார்பாக இணைப்புக் கொள்வார்களானால் இரண்டு மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செய்யக்கூடிய வேலையை ஒரே ஒரு சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகம் மட்டும் கவனிக்குமாறைக் கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று என்னுடைய தாழ்ந்த கருத்தினை நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத் தம்பி) :
பி. ப. 1-32 இந்த மன்றம் இன்று பிற்பகல் 3-30 மணிவரை ஒத்தி வைக்கப்படுறது.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[இடைவேளைக்குப் பின்னர் சட்டப் பேரவை மாலை 3-30 மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் மீண்டு கூடியது.]

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி.

(அ) அறிமுகம் செய்யப்படும் மசோதாக்களின் நகலை முன்னதா உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குதல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று மாலை இந்தக் கூட்டத் தொடக்கத்தில் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் அவர்களுடைய நடைமுறைக் கேள்வியை எடுத்து விளக்குவார்கள்.

***திரு. சோ. அழகர்சாமி:** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், மசோதாவை அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கு ஒரு நாளைக்கு முன்னாலாவது எங்கள் கைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் மக்கள் சபையில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அஜெண்டா இரவு வெகு நேரத்திற்குப் பிறகு தான் எங்கள் கைக்குக் கிடைக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கிடைக்க வேண்டும். இதைப் பற்றித் தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்பை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு நடைமுறைக் கேள்வியை எழுப்ப அனுமதி கொடுக்கிறேன்.

(இ) விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா ஆய்வை ஒத்திவைத்தல்

Thiru K. RAMAMOORTHY : On a point of order, Sir. By virtue of the notifications issued under section 59 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1959, the provisions of this amending Bill have already come into operation. As such there is no urgency for introducing this Bill at this stage.

ஆகவே இந்த அமென்ட்மெண்ட் ஆக்ட் பற்றிய விவாதத்தையும், நிறைவேற்றும் பொறுப்பையும் சட்டசபையில் தொடர்ச்சியாக வருகின்ற மற்ற நாட்களில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இதை இவ்வளவு அவசரமாக வைத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்ப அனுமதிக்கிறேன்.

(உ) வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நாட்களில் நிதி மசோதாக்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

* THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, Sir, the budget has been introduced in this Hon. House and it indicates certain increase in the rate of sales tax. Under Rule 153 of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has fixed the dates for the general discussion on the budget and he has fixed Tuesday, the 27th June 1967 as the last date for the general discussion. The general discussion is not yet over, the House is still carrying on the general discussion. Demands for grants have to come thereafter. In the Parliament also, the Finance Bill comes only after the conclusion of the voting on

demands for grants. That being so, the moving of this amending Bill now during the time allotted by the Hon. Speaker for the general discussion on the Budget will result in contempt of this Hon. House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுடைய நடைமுறைக்கேள்வி மீது நான் எனது கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அவர்கள் விதிமுறைகளைக் கற்று அறிந்து சிறப்பாக நடைமுறைக் கேள்வி எழுப்பியதற்காக பாராட்டுகிறேன். சட்டப் பேரவை விதிகளில் 95-வது விதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதில் கடைசி இரண்டு வரியைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிலே—

" . . . . and such objection shall prevail unless the Speaker allows the motion to be made "

95-வது விதியில் பேரவைத் தலைவர் அனுமதித்தாலொழிய இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இந்த விதியிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கால அளவைக் குறைக்கலாம் என்பது தான் " ஒழிய ", தவிர' என்ற சொல்லில் இருந்து தெரிய வருகிறது. 138-வது விதியில் இதைப்பற்றி இன்னும் தெளிவாகவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

Rule 138 says :

" The Speaker may, in his discretion, dispense with the provisions of this Chapter regarding notice, periods of notice, or interval between any two stages of legislation, and may, in his discretion, allow any motion regarding a Bill or any amedment to be moved without notice or after such shorter interval, as he may think fit."

இதில், பேரவைத் தலைவரின் விருப்பப்படி முன் அறிவிக்கைக்கான நாட்களைக் குறைக்கலாம் அல்லது முன் அறிவிக்கை கொடுக்காமல் இருக்கலாம் என்று இருந்தாலும், தகுந்த காரணங்களுக்காகவே குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பது என் கருத்து. இந்த மசோதா மேன்மைமிகு ஆளுனர் அவர்களின் இசைவை 21—6—1967-ல் பெற்றிருக்கிறது. மசோதா மேலவையிலும் இந்த மாத முடிவிற்குள் நிறைவேற்றியாக வேண்டுமென்று இருக்கிறது. எனவே அரசினருக்கு மிகக்குறைந்த கால அளவுக்குத்தான் நேரவசதி கிடைத்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக 138-வது விதிப்படி முன் அறிவிக்கைக்கான கால அளவுவை குறைத்துக் கொள்ள என் ஒப்புதலை அளித்து நான் கையெழுத்து இட்டிருக்கிறேன். மேலும் உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் திருத்தத் தீர்மானங்களைக் கடைசி நிமிடம் வரையில் கொடுக்க அனுமதியளித்தும் நான் கட்டளையிட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த நடைமுறைக் கேள்வியை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருப்பது குறித்து வருந்துகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் ஏறத்தாழ இதையே குறிப்பிட்டமாதிரித் தெரிகிறது. அவர்கள் இதை உடனடியாக நிறைவேற்றத் தேவை இல்லையென்று ஒரு பிரிவை மட்டும் எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஒரு பிரிவு எப்படியிருந்தாலும் அரசினரின் அலுவல்கள் ஒழுங்காக முறையோடு நடைபெறுவதற்காகவும், வரி வசூல், முதல் தேதியில் இருந்து நடைபெறுவதற்காகவும், இந்த மசோதாவானது இந்த அவையிலும் மேலவையிலும் இந்த மாதத்திற்குள் நிறைவேற்றப் பட்டுவிடவேண்டுமென்ற கட்டாயமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இவ்வுறுப்பினர் எழுப்பிய நடைமுறைக் கேள்வியையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தாற்போல், திரு. மார்டின் அவர்கள் ஏதோ நாடாளுமன்றத்தில் நடந்த சில விவகாரங்களைக் குறித்து, அந்த நடைமுறையை நாமும் பின்பற்றவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள்.

* THIRU T. MARTIN : Sir, I gave only an illustration from the proceedings of the Parliament but I relied upon Rule 153 of the Assembly Rules which says—

'The Budget shall be dealt with by the Assembly in two stages, namely :

(i) a general discussion; and

(ii) the voting of demands for grants.'

The Hon. Speaker has fixed seven days for the general discussion and he has exercised his power under sub-rule (2) of Rule 153 which says—

'The Speaker shall, in consultation with the Leader of the House and the Business Advisory Committee, if any, fix and appoint sufficient number of days for each of these stages.'

Now the point is that the Hon. Speaker has fixed seven days for the general discussion and before that, if this Bill which virtually gives effect to the Budget proposals is passed, then it will be like putting the Budget to the vote. According to sub-rule (1) of Rule 154, no motion shall be moved at this stage, nor shall the Budget be submitted to the vote of the Assembly. So, my submission is that the moving of the Bill will have the effect of putting the Budget to the vote of this House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்ப்புபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை எடுத்து வாசித்துவிட்டால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்தக்கேள்வியை எழுப்பியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொது விவாதத்திற்காக வழக்கமாக நம் பேரவை கூடுகிற நேரங்களை எல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்மானத்தின் கடைசிப்பகுதியாக '24—6—1967-ஆம் தேதி பிற்பகலில், அரசினர் மசோதாக்கள் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும்' என்பது அலுவல்

வரவேற்காதிருக்கமாட்டார்கள். வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கும் முதன்மையான நிலை இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய பாசனத் திட்டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் அதிக அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. நீர் இறைக்கும் கருவிகளைக் கொடுத்து, அதன் மூலம் தண்ணீர் இறைத்துப் பாசனம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு, வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கிற நிலையை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் வேளாண்மை வளர்ச்சியில் புரட்சியைக் காண்கிறோம். அடுத்து வாழ்க்கையில் ஏற்படுகிற புரட்சியாக கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இதன்மூலம் சமுதாயப் புரட்சி ஒன்று தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. இதில் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களை ஒரு தனிச்சாதியாக கிராமப் புறங்களில் ஒதுக்கி வைப்பதை நாம் காண்கிறோம். அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு ஆவன இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு சில கருத்துக்களை முன்னே வைக்க விழைகிறேன். உண்மையிலேயே ஊராட்சி ஒன்றியப்புக்களை அகற்றிவிட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாகச
பி.ப. 1-30 சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களை நிறுவினால் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையிலே இயங்கும். சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களைத் தொகுதிக்குத் தொகுதி அமைத்தால், தொகுதிக்குத் தொகுதி இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியப்புக்கள் தேவையில்லை. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியப்புக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை அகற்றிவிட்டு அதற்கு பதிலாக ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒவ்வொரு சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகத்தை மட்டும் நிறுவினால் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியப்புக்கள் கவனிக்கின்ற வேலைகளை அந்தச் சட்டமன்றத் தொடர்பு அகம் மட்டுமே கவனித்துக் கொள்ளலாம். அந்தச் சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகத்துடன் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தொடர்பு கொண்டு இருக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்தால் இங்கே இருக்கின்ற தலைமைச் செயலகத்தோடு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அவரவர்களது சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகங்களினுடைய சார்பாக இணைப்புக் கொள்வார்களானால் இரண்டு மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியப்புக்கள் செய்யக்கூடிய வேலையை ஒரே ஒரு சட்ட மன்றத் தொடர்பு அகம் மட்டும் கவனித்துரைக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று என்னுடைய தாழ்ந்த கருத்தினை நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத் தம்பி) :
பி. ப. 1-32 இந்த மன்றம் இன்று பிற்பகல் 3-30 மணிவரை ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[இடைவேளைக்குப் பின்னர் சட்டப் பேரவை மாலை 3-30 மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் மீண்டும் கூடியது.]

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி.

(அ) அறிமுகம் செய்யப்படும் மசோதாக்களின் நகலை முன்னதாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குதல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று மாலை இந்தக் கூட்டத் தொடக்கத்தில் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் அவர்களுடைய நடைமுறைக் கேள்வியை எடுத்து விளக்குவார்கள்.

***திரு. சோ. அழகர்சாமி:** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், மசோதாவை அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கு ஒரு நாளைக்கு முன்னாலாவது எங்கள் கைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் மக்கள் சபையில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அஜெண்டா இரவு வெகு நேரத்திற்குப் பிறகு தான் எங்கள் கைக்குக் கிடைக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கிடைக்க வேண்டும். இதைப் பற்றித் தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்பை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு நடைமுறைக் கேள்வியை எழுப்ப அனுமதி கொடுக்கிறேன்.

(இ) விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா ஆய்வை ஒத்திவைத்தல்

Thiru K. RAMAMOORTHY : On a point of order, Sir. By virtue of the notifications issued under section 59 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1959, the provisions of this amending Bill have already come into operation. As such there is no urgency for introducing this Bill at this stage.

ஆகவே இந்த அமெண்ட்மெண்ட் ஆக்ட் பற்றிய விவாதத்தையும், நிறைவேற்றும் பொறுப்பையும் சட்ட சபையில் தொடர்ச்சியாக வருகின்ற மற்ற நாட்களில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இதை இவ்வளவு அவசரமாக வைத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்ப அனுமதிக்கிறேன்.

(உ) வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நாட்களில் நிதி மசோதாக்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

* THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, Sir, the budget has been introduced in this Hon. House and it indicates certain increase in the rate of sales tax. Under Rule 153 of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has fixed the dates for the general discussion on the budget and he has fixed Tuesday, the 27th June 1967 as the last date for the general discussion. The general discussion is not yet over, the House is still carrying on the general discussion. Demands for grants have to come thereafter. In the Parliament also, the Finance Bill comes only after the conclusion of the voting on

demands for grants. That being so, the moving of this amending Bill now during the time allotted by the Hon. Speaker for the general discussion on the Budget will result in contempt of this Hon. House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுடைய நடைமுறைக்கேள்வி மீது நான் எனது கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அவர்கள் விதிமுறைகளைக் கற்று அறிந்து சிறப்பாக நடைமுறைக் கேள்வி எழுப்பியதற்காக பாராட்டுகிறேன். சட்டப் பேரவை விதிகளில் 95-வது விதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதில் கடைசி இரண்டு வரியைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிலே—

“ . . . . and such objection shall prevail unless the Speaker allows the motion to be made ”

95-வது விதியில் பேரவைத் தலைவர் அனுமதித்தாலொழிய இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இந்த விதியிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கால அளவைக் குறைக்கலாம் என்பது தான் “ ஒழிய ”, தவிர' என்ற சொல்லில் இருந்து தெரிய வருகிறது. 138-வது விதியில் இதைப்பற்றி இன்னும் தெளிவாகவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

Rule 138 says :

“ The Speaker may, in his discretion, dispense with the provisions of this Chapter regarding notice, periods of notice, or interval between any two stages of legislation, and may, in his discretion, allow any motion regarding a Bill or any amedment to be moved without notice or after such shorter interval, as he may think fit.”

இதில், பேரவைத் தலைவரின் விருப்பப்படி முன் அறிவிக்கைக்கான நாட்களைக் குறைக்கலாம் அல்லது முன் அறிவிக்கை கொடுக்காமல் இருக்கலாம் என்று இருந்தாலும், தகுந்த காரணங்களுக்காகவே குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பது என் கருத்து. இந்த மசோதா மேன்மைமிகு ஆளுனர் அவர்களின் இசைவை 21—6—1967-ல் பெற்றிருக்கிறது. மசோதா மேலவையிலும் இந்த மாத முடிவிற்குள் நிறைவேற்றியாக வேண்டுமென்று இருக்கிறது. எனவே அரசினருக்கு மிகக்குறைந்த கால அளவுக்குத்தான் நேரவசதி கிடைத்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக 138-வது விதிப்படி முன் அறிவிக்கைக்கான கால அளவுவை குறைத்துக் கொள்ள என் ஒப்புதலை அளித்து நான் கையெழுத்து இட்டிருக்கிறேன். மேலும் உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் திருத்தத் தீர்மானங்களைக் கடைசி நிமிடம் வரையில் கொடுக்க அனுமதியளித்தும் நான் கட்டளையிட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த நடைமுறைக் கேள்வியை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருப்பது குறித்து வருந்துகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் ஏறத்தாழ இதையே குறிப்பிட்டமாதிரித் தெரிகிறது. அவர்கள் இதை உடனடியாக நிறைவேற்றத் தேவை இல்லையென்று ஒரு பிரிவை மட்டும் எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஒரு பிரிவு எப்படியிருந்தாலும் அரசினரின் அலுவல்கள் ஒழுங்காக முறையோடு நடைபெறுவதற்காகவும், வரி வசூல், முதல் தேதியில். இருந்து நடைபெறுவதற்காகவும், இந்த மசோதாவானது இந்த அவையிலும் மேலவையிலும் இந்த மாதத்திற்குள் நிறைவேற்றப் பட்டுவிடவேண்டுமென்ற கட்டாயமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இவ்வுறுப்பினர் எழுப்பிய நடைமுறைக் கேள்வியையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தாற்போல், திரு. மார்டின் அவர்கள் ஏதோ நாடாளுமன்றத்தில் நடந்த சில விவகாரங்களைக் குறித்து, அந்த நடைமுறையை நாமும் பின்பற்றவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள்.

* THIRU T. MARTIN : Sir, I gave only an illustration from the proceedings of the Parliament but I relied upon Rule 153 of the Assembly Rules which says—

‘ The Budget shall be dealt with by the Assembly in two stages, namely :

(i) a general discussion; and

(ii) the voting of demands for grants.’

The Hon. Speaker has fixed seven days for the general discussion and he has exercised his power under sub-rule (2) of Rule 153 which says—

‘ The Speaker shall, in consultation with the Leader of the House and the Business Advisory Committee, if any, fix and appoint sufficient number of days for each of these stages.’

Now the point is that the Hon. Speaker has fixed seven days for the general discussion and before that, if this Bill which virtually gives effect to the Budget proposals is passed, then it will be like putting the Budget to the vote. According to sub-rule (1) of Rule 154, no motion shall be moved at this stage, nor shall the Budget be submitted to the vote of the Assembly. So, my submission is that the moving of the Bill will have the effect of putting the Budget to the vote of this House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்ப்புபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை எடுத்து வாசித்துவிட்டால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்தக்கேள்வியை எழுப்பியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொது விவாதத்திற்காக வழக்கமாக நம் பேரவை கூடுகிற நேரங்களை எல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்மானத்தின் கடைசிப்பகுதியாக ‘24—6—1967-ஆம் தேதி பிற்பகலில், அரசினர் மசோதாக்கள் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும்’ என்பது அலுவல்

ஆய்வுக் குழுவின் தீர்மானம். எல்லோருக்கும் தீர்மானத்தின் சுவடிகள் கிடைத்திருக்கும். திரு. மார்டின் அவர்களும் கடைசிப் பகுதியைப் படித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பார்லிமெண்டில் இருக்கிற நடைமுறையைப் பற்றிச் சொல்லி அதை இங்கே பேரவைத் தலைவர் பின்பற்றவேண்டுமென்று கூறியதற்கு, நான் இங்கு பலமுறை விளக்கம் கூறியிருக்கிறேன். அரசமைப்புச் சட்டப்படி 194-வது பிரிவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே அன்று எடுத்துரைத்தார்கள். அதன்படி நமது பேரவையின் 250 விதிகளையும் பின்பற்ற வேண்டும்; அவைகளில் குறிப்பிடாத காரியங்களுக்கு இங்கிலாந்தில் இன்ன பாராளுமன்ற விதிகளையே கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 194-வது பிரிவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே சொன்னார்கள். நானும் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தப் பேரவையின் தலைவராக என்னை நியமித்தபோதே அரசமைப்புச் சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாக என்னிடம் பிரமாணம், வாக்குறுதி, வாங்கிக் கொண்டு, பிறகு நாடாளுமன்றத்தில் ஏதோ, நடக்கிறது. அதைப் பின்பற்றவேண்டுமென்றும் அதை முன் மாதிரியாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொன்னால், அது, பிரமாணத்துக்கு முரணாக இருக்கிறது என்று கூறி, தள்ளுபடி செய்யக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அடுத்த அலுவல், மசோதாக்கள்.

* THIRU K. VINAYAKAM : Sir, on a point of information . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்பர்மேஷன் என்று நடைமுறை ஒன்றும் கிடையாது. நடைமுறைக் கேள்வி இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : But I do not want to be in disorder. Mr. Speaker, Sir, we understand that the rulings given by the Chair are binding upon this House and the Hon. Speaker was magnanimous to say that he was using the discretionary powers. So far as this rule is concerned, may I know and the House also wants to know, what are the extenuating circumstances or compelling reasons to persuade the Hon. Speaker to use his discretionary powers. After all, the general discussion on the Budget is going to be over on the 27th instant and on the 28th instant the sales tax demand is going to come up for discussion. There are enough days, that is 28th, 29th and 30th instant for this Bill to be passed here in this Lower House as well as in the Upper House. Even if the Upper House rejects it, it automatically becomes law by the first of July. Such being the case, what are the extenuating circumstances under which the Hon. Speaker will have to suspend this rule under operation.

* **THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI :** Mr. Speaker, Sir, the only aspect to be taken into consideration is the question of time-table. There is no other extenuating circumstances in this.

As my hon. friend has stated that even if such Bills are not taken into consideration or are rejected or sent back, the Government have got enough time for that. But since we have to take up Demands continuously, we thought that we would have an evening session when these Bills could be discussed. (Thiru K. Vinayakam : The Hon. the Leader of the House himself is silent.) He is keeping a very serene silence because he has been a member of the party to that arrangement and therefore, he is keeping quiet. But that does not mean that the hon. Member should not question all these things. But what is really amazing to me is that the hon. Member is so vigorous in fighting over a shadow.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார் இந்த 1967-ம் வருஷத்து ஜெனரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நோட்டிஃபிகேஷன் ஆன அன்றே அமலுக்கு வந்துவிட்டது. அந்தச் சட்டம் மசோதா தேதியிலிருந்தே அமலுக்கு வந்துவிட்டது. இந்த நிலையிலே இப்படி அவசரமாகச் சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டி இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து எழுந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே நடைமுறைக் கேள்வி எழுப்பியவர்களையும் அமைச்சர்களையும் தவிர வேறு உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு இடமில்லை.

On the matter mentioned by the hon. Member Thiru K. Vinayakam that there is sufficient time, the point is whether these bills in fact have retrospective effect or not is not a fully settled question of law. The hon. Member assumes that whatever we pass in this Assembly is automatically passed by the Upper House and returned in two days. Our experience is that Bills passed by this House have been held up by the other House to the maximum extent possible. The other House has power to obstruct non-money Bills to the extent of ninety days. They have not returnd the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1967, although two months and twenty-nine days have elapsed. They are waiting for the full three months, not even one day less They have held it up for full three months. They have got power to hold up even Money Bills for fourteen days. I am unable to assume that the Upper House will pass even Money Bills within that period. I will only assume that the maximum length of time should be given to the other House. They may probably want to discuss in detail and the maximum time should be given.

(எ) மேலவையைப்பற்றிக் குறை கூறல்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : On a point of order, Sir, accusing the Upper House of obstruction will amount to a breach of order. When the Upper House is seized of a matter, when

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1967 ஜூன் 24

that matter is pending consideration by that Hon. House, will we be in order in saying that this will be obstructing the proceedings of this House?

MR. SPEAKER: What I mean is that the House has delayed the passing of this Bill. 'Obstructing' does not convey the meaning; I will substitute the word 'delaying'. What we actually see is that the Bill is detained in the Upper House to the maximum length of period. Having had that experience, will it be right on our part to assume that even a Money Bill will not be delayed to the maximum number of days allowed by the law? I would certainly be on the side of precaution in getting these Bills passed as early as possible, particularly, because even delay by a day will mean loss of revenue to the Government. Therefore, it is all the more our bounden duty to pass these Bills as early as possible. Having taken everything into consideration, I have allowed a shortening of the time to the Government. I have also allowed a lengthning of the time to the Opposition. Although amendments should be given a few days earlier, I have allowed the Opposition to give notice of amendments up to the very last minute. What has been done is fair to both sides. I will not allow further points of order to be raised. I notice that Mr. Ramamoorthy has raised the same point of order twice. Point of order being raised over and over again will amount to obstruction of the proceedings of the House. The first point of order was exactly the same as the second point of order. If the same Member raises the same point of order, it amounts to obstruction of the proceedings of the House and there are certain rules to deal with that.

THIRU V. GEORGE: Mr. Speaker, Sir, you have submitted that the Business Advisory Committee has decided that this Bill may be taken up on this day. But my submission is that the Business Advisory Committee cannot go against the rules of the Assembly. The rules of the Assembly clearly provide. . . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member is raising the same point over gain. I am saying that the time laid down for the discussion on the budget and the discussion on the Demands for Grants has been fully allotted. We are sitting extra time. Does not the hon. Member see that it is now 4 o'clock in the afternoon and not 9 o' clock in the morning? We have not committed any breach of either the Rules or the decision of the Business Advisory Committee. The Business Advisory Committee is composed of very experienced Members and leaders of parties. They have gone into every aspect of the matter including the Rules and decided that the Bill should be taken up on the afternoon of the 24th June and therefore I am taking it up in the afternoon.

DR. H. V. HANDE: On a point of order, Sir, a clear decision has been given about a year ago that money bills are not subject to vote in the Upper House, when the Additional Land

1967 ஜூன் 24] [Dr. H. V. HANDE]

Tax Bill came up for consideration. Money Bills are being passed by us. It is incorrect to say that the Government will be put in an awkward position if a Money Bill is not passed.

MR. SPEAKER: I do not say that it will be passed or not passed. It does not matter at all. But according to the constitution, they have got the power to delay even Money Bills up to a maximum of fourteen days. If the hon. Member will come to my room, I will show him the relevant article. That is the maximum power they have.

7. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மது விலக்கு (திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை) மசோதா எண் 5/1967.

* THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Sir, I move—

'That the Madras Prohibition (Amendment) Bill,[a] 1967 (L.A. Bill No. 5 of 1967) be taken into consideration.'

Section 21-A of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937) provides for the levy of a sale-tax at the rate of fifty naye Paise in the rupee on sales of foreign liquor to permit holders. With a view to providing for an increase in the revenues of this State, which has been found very necessary to facilitate implementation of the schemes of national development in the Fourth Plan, it is proposed to amend section 21-A of the Act so as to increase the rate of sales-tax from fifty naye Paise in the rupee to seventy-five Paise in the rupee. The Bill seeks to the above object.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதற்கு திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள். ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது சபையில் இல்லாததால், அவருடைய திருத்தம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் "மசோதா ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டு" மென்று தீர்மானம் இப்போது விவாதத்திற்கு விடப் படுகிறது.

* THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, this Bill which seeks to amend the existing Act by increasing the sales tax from fifty paise to seventy-five paise in the rupee over the sale of foreign liquor, to enable the Government to get a larger revenue for executing developmental works. This amending Bill looks very innocuous and innocent in its nature and it gives the impression that the Government intend to increase the sales-tax from 50 Paise to 75 paise. But the increse is very steep. If money alone is the only consideration, I do not see any reason why the Government should not come forward to levy even one rupee on a turnover of one rupee? That would have been all right because after all those people who consume foreign liquor are not

பி. 4

[a] 1967 ஜூன் 23 தேதியிட்ட அரசிதழ் தனி வெளியீட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[Thiru K. V. Vinayakam] [1967 ஜூன் 24.

having any champions in this House to take up their cause and they are considered as not men of good taste and so anything can be imposed on them as their attitude is not in conformity with the policy of prohibition in our State. In this connection, I would suggest to the Government a small innovation. Of late, I have been noticing that the persons who have been used to this consumption of foreign liquor, have been going up to the Government in large numbers asking for the grant of permits on a permanent basis. The grounds on which these permits are granted are very worthy to be considered. The persons who have been used to this liquor cannot live comfortably without the consumption of foreign liquor and that is one consideration. Another consideration is that the people who are infirm or have attained old age and who can afford and who belong to the higher strata of society must have this foreign liquor if they are to live for a long time. So, instead of bringing forward this kind of a niggardly amendment, I would suggest that the Government should be more liberal in their policy of granting permits whenever persons come forward to have these permits because the number of persons who will be going in for this foreign liquor will be considerably less when compared to the entire population of our State. After all those persons can afford to throw away their money and also they want to live in comfortable position in the last days of their life and why not the Government be more generous and give more permits to such persons. Of course, the Government should have a perfect machinery to check malpractices. The Hon. Chief Minister is well aware that for the persons in the higher strata of society, foreign liquors can be got for the mere asking and they are easily available and how do they find their way into our State? They are being handled by the persons in the higher strata of society. These are the things which the Hon. Chief Minister cannot profitably probe into. Such being the condition of the society, why not the Government be more liberal in the grant of permits for foreign liquor. I am not concerned with toddy or country liquor and the Hon. Chief Minister can continue to have his faddism satisfied by having stricter prohibition. But as far as foreign liquor is concerned, this is a thing which concerns only a microscopic minority of the population and he can be more liberal in this respect. We cannot bring forward an amending Bill but the Government can bring forward it to give effect to this proposal and they can even levy a sales-tax of one rupee on a turnover of one rupee in the case of foreign liquor. Thank you, Sir.

*THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Speaker, Sir, there is practically nothing for me to add except to say that my Hon. Friend has been pleading, even overpleading, by stating that I wanted only 75 Paise and that he wanted the levy of one rupee. I am thankful to him for being of assistance in bridging the gulf with regard to finance. He has stated that instead of taking this way, we can raise some money through permits and he has talked about trafficking in liquor. But I am not familiar with

1967 ஜூன் 42] [Thiru C. N. Annadurai]

such traffiking. I find that my Hon. Friend was very explanaory in that he was having some connection in his capacity as an advocate. . . (Thiru K. Vinayakam: Let not your people be under the impression that I am a drunkard.) May I announce to the House that Mr. Vinayakam is a teetotaller. The offer he has made will be taken into consideration as and when necessity arises. Now, would request the House to accept the Motion.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறை வேற்றப்பட்டது.

நெடுந்தலைப்பு, முன்னுரை முதல் பிரிவு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Mr. Speaker, Sir, I move : "That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 5 of 1967) be passed."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1967.)

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு சபா நாயகர் அவர்களே, " தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1961) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் " என்று பிரேரேபிக்கிறேன்.

தமிழக 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழகச் சட்டம் 1/1959) வரி வீதங்களில் சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. 1967-68 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெருத்த அளவில் வருமானப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பது மட்டும் இதற்குக் காரணம் அல்ல. இரண்டு சதவிகித மத்திய விற்பனை வரி 1—7—1966-லிருந்து 3 சதவிகிதமாக உயத்தப்பட்டிருப்பதும் இதற்குக் காரணமாகும். இந்த 3 சதவிதத்தைவிட குறைவான வீதப்படி மாநிலச் சட்டத்தின்கீழ் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிற சரக்குகளைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் விதித்துள்ள இந்த 3 சதவீத உயர்வின் பயனை நாம் துய்க்க முடியாது. அறிவிக்கப்பட்ட பொருள்கள் மீது தமிழக 1959-ம் ஆண்டு 1 வது சட்டத்தின்படி வரி வீதம் இப்போது 2 சதவீதமாகவோ அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ உள்ளது.

* 1967 ஜூன் 23 தேதியிடப்பட்ட அரசிதழ் தனி வெளியீட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூன் 24

அச்சட்டத்தின்கீழ் பல முனை வரி விகிதம் 2½ சதவீதமாக உள்ளது. இப்பொருள்களிலே மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் வாணிக அலுவல்களைப் பொறுத்தவரையில், அனுமதிக்கப்பட்ட அளவாகிய 3 சதவீதப்படி இம்மாநிலம் இதனால் வரி விதிக்க இயலாமல் உள்ளது. எனவே, வரிவிகிதங்களில் ஓரளவு மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1967-68-க் குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தமிழகச் சட்டப் பேரவை முன்வைத்து உரையாற்றிய போது விற்பனை வரி விதிப்பில் கீழ்க்கண்ட மாறுதல்களை அறிவித்தார் —

(1) பலமுனைவரி விதிப்பின் பொது விகிதத்தை 2½ சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாக உயர்த்துதல்;

(2) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் 1 முதல் 14 வரையுள்ள ஆடம்பரப் பொருள்களின் (luxary goods) மீதான ஒருமுனை வரிவிகிதத்தை 11 சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதமாக உயர்த்துதல்;

(3) முதல் அட்டவணையின்கீழ் வருகிற (சிக்கரி, காப்பி, தேயிலை, சோப்பு, மண்ணெண்ணெய், ரசாயன உயங்கள், தங்கம், வெள்ளி நீங்கலாக) ஏனைய ஒருமுனை சரக்குகளின் மீதான வரி வீதத்தை இப்போது இருப்பதைவிட ½ சதவீதம் உயர்த்துதல்;

(4) சட்டத்தின் 2-வது அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகளில் (declared goods) பருத்தி, (பருத்திநூல் நீங்கலாக), நிலக்கரி, கல்கரி, இரும்பு, உருக்கு, சணல் (வேர்கடலை தவிர) எண்ணெய் வித்துக்கள், தோல் ஆகியவற்றிற்குரிய வரிவீதத்தை 2 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகவும், வேர்க்கடலையைப் பொறுத்தவரையில் 1½ சத வீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாகவும் பதப்படுத்தப்பட்ட தோலைப் பொறுத்தவரையில் 1 சதவீதத்திலிருந்து 1½ சதவீதமாகவும் உயர்த்துதல்.

சட்டத்தின் 17-வது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்புகளின் மூலம் வரி குறைக்கப்பட்டிருந்தால், அவ்வாறு குறைக்கப்பட்ட வரி விதத்தை ½ சதவீதம் உயர்த்தக் கருதப்படுகிறது.

சட்டத்தின் 3 (1) பிரிவின்கீழ் வரிவிதிப்பு விலக்கு பெறுவதற்கான மொத்த வியாபாரத் தொகை வரம்பு ரூ. 10,000 ஆக இருப்பதை உயர்த்த வேண்டுமென வர்த்தகர்களிடமிருந்து அடிக்கடி வேண்டுகோள்கள் வந்துள்ளன. விற்பனை வரி விலக்குக்கான மொத்த வியாபாரத் தொகை வரம்பினை ரூ. 10,000-லிருந்து ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதையொட்டி வியாபாரியெனப்பதிவு செய்து கொள்வதிலிருந்து விலக்குப் பெறும் வரம்பும் ரூ. 7,500-லிருந்து 10,000 ஆக உயர்த்தப்படும். இச்செயற் குறிப்புகளின் விளைவாக, 21 லட்சம் ரூபாய் வருமான இழப்பு ஏற்படும். இவற்றால் வரிவிதிக்கப் பெறுவோர் 16,000 பேர் பயன் பெறுவர்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சிறு வியாபாரிகளுக்கு நிவாரணம் தரும் வகையில் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின்கீழ் உடன்பட்டு வரி (Compounding) செலுத்துவதற்கான மொத்த வியாபாரத் தொகை வரம்பு ரூ. 50,000-லிருந்து ரூ. 75,000 ஆக உயர்த்தப்படும். ரூ. 15,000-க்கு மேல் ரூ. 20,000-க்கு உட்பட்ட நிலைக்கான உடன்பட்டுச் செலுத்தும் வரி வீதத்தில் மாறுதல் எதுவும் இருக்காது. ரூ. 20,000-க்கு மேல் உள்ள பல நிலைகளுக்கு உடன்பட்டுச் செலுத்துவதற்கான வரி வீதம் கீழ் நிலைக்கு 1.3 சதவீதம் முதல் மேல் நிலைக்கு 1.7 சதவீதம் வரை இருக்கும். உடன்பட்டுச் செலுத்துவதற்கான (Compounding) தற்போதைய வரிவீதம், பலமுனை வரிவீதம் 2 சதவீதமாக இருந்தபோது நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். அதன்பின் அந்தப் பலமுனை வரிவீதம் 2½ சதவீதமாகவும், இப்போது 3 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டு இருப்பதால், உடன்பட்டுத் தீர்க்கும் வரி வீதத்தை இப்போதும் நாம் உயர்த்துவதற்கு நியாயம் உள்ளது.

முதலாவது, இரண்டாவது அட்டவணைகளின்கீழ் வரிவீத மாற்றங்கள் மேற்படி சட்டத்தின் 59 (1) பிரிவின்கீழ் அறிவுப்புகள் வெளியிடுவதன் மூலம் 1967 ஜூன் 18-ம் தேதி முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. உலோகங்களைப் பளபளப்பாக்கும் கம்பிகள் முதலாவது அட்டவணையின் 37-வது இனத்தின் கீழ் வரும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகவும், இப்பொருள் குறித்த எல்லா வரி விதிப்பு அதிகாரிகளும் ஒரே மாதிரியான வரி வீதத்தை மேற்கொள்ளுவதற்காகவும், அரசு மேற்படி சட்டத்தின் 59 (1) பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது. 37-வது இனத்தின் கீழ் வரும் சரக்குகளின் விளக்கத்தை 1967 ஜூலை 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு தக்கவாறு திருத்தியமைக்க இந்த அறிவிப்பு வகை செய்கிறது. மேற்படி சட்டத்தின் 59 (2) பிரிவின்கீழ் மேற்சொன்ன அறிவிப்புகளினால் அட்டவணைகளில் செய்யப்படும் மாறுதல்கள் குறித்து சட்ட வரைவு ஒன்றினைச் சட்டப் பேரவையின் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது.

உடன்பட்டுத் தீர்க்கும் வரம்பினை (Compounding rate) ரூ. 75,000 என்று அதிகரித்ததன் விளைவாகவும், தமிழக விற்பனை வரிமேல் முறையீட்டு மன்றம் (Sales tax Appellate Tribunal) மேல் முறையீடுகளை விரைவில் முடிவு செய்வதற்காகவும் நடுவர் மன்றத்தின் உறுப்பினர் ஒருவர் விசாரித்து முடிவு செய்யக்கூடிய மேல்முறையீடுகளில் மொத்த வியாபாரத் தொகையின் வரையறையை ரூ. 1 லட்சம் என்று உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்த வகைசெய்யும் அளவில் இந்தச் சட்ட வரைவின் விதித் துறைகள் அமைந்துள்ளன. இச்சட்ட வரைவினை ஏற்று நிறைவேற்றுமாறு. இம் மன்றத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, Sir, it is my duty to oppose L.A. Bill No. 6 of 1967.

Sales tax legislation has been initiated consequent on the introduction of Prohibition in our State in 1937. The then Chief Minister Sri C. Rajagopalachari was the author of sales tax. I may say that he is the father of it. This has been a fertile source of revenue so far as our finances are concerned. This is an indirect tax and it will affect the poor. That is my first contention.

There is a proposal to raise the two and a half per cent referred to in section 5 (b) of the Act to three per cent. The increase will adversely affect the consumers and there will be a tendency for the prices to increase. Even now, it has been urged on the floor of this House that there is a tendency for the prices to soar. It may be contended that the sales tax is imposed only on luxury goods. My reply to it is that even in this category of goods there will be a tendency for the prices to go up and the revenue accruing to the Exchequer is likely to be very little. Motor-car parts and refrigerators come under luxury goods and the tax on them and some other luxury goods has been increased from eleven to twelve per cent. The increase will affect the working of the public undertaking, viz., the State Transport. The cost of the spare parts required for the State Transport buses will increase, the cost per mile will increase and the return from State Transport will dwindle. That is my next point.

Another point which I would like to emphasise is that the former Government abolished the sales tax on foodgrains. What the present Government did was to abolish the sales tax on fried rice and compensate it by adopting a wonderful practice.

Even before that an announcement was made that the Hon. Minister for Food was pleased to state that the Government had decided to abolish the sales tax on fried rice. Before the notification was published, that announcement was made. To regularise it, the Government issued a notification subsequently. So, it cannot be said that there is no irregularity. But I welcome that exemption.

So far as the present increase in the rate of sales tax on edible oil and other food articles is concerned, my main contention is that that has worked as a great hardship to the people. This is a time when the prices of edible oil have soared high and will it be feasible for the Government to raise the rate of sales tax from $2\frac{1}{2}$ per cent to 3 per cent. That is a point on which I want a clarification from the Hon. Minister.

Another point which I want to bring to the notice of the Government is that so far as hides and skins are concerned there is also increase in the rate of sales tax and that would adversely affect the revenues of this State. We have been doing tanning business in this State and the raw hides and skins from

other States are flowing into our State and as a result of that, we are getting good revenue. I am afraid, if the present contemplated increase is adhered to, that would adversely affect our returns.

Sir, it may be stated that the people who are buying cars, refrigerators and other luxury articles are the people to pay the tax but the ability to pay the tax is not the only criterion that should be taken into account. But as I have stated before, so far as edible oil and other food articles are concerned, the enhancement of the tax will adversely affect food production and I strongly object to it. I hope the Hon. Minister will withdraw it. With these few words, I oppose the Bill.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker Sir, at the very outset I must express my sincere gratitude to my Hon. Friend, Mr. Ponnappa Nadar for reminding this House that the sales tax idea itself was the brain-wave of my revered leader, Rajaji. In fact, if the sales tax idea had not been put into practice, the very administration of this State Government would not have continued in the way in which it has continued all these years. The sales tax is responsible for the prevention of rift between the Centre and the State because it has given a very wide area for taxation in the State.

Now, we have to address ourselves to the point, how the increase of half a per cent would affect the people and what are the good and bad effects of this increased levy. When I went through the Bill, I found that there were certain aspects of the Bill which were totally welcome and there were certain other aspects of the Bill which would be welcomed after analysis and careful consideration. We wholeheartedly welcome the provision to raise the limit of turnover for exemption to Rs. 15,000 Sir, in this connection I would like to point out in this House very clearly the exact problem facing the persons having betelnut shop or tea shop. Most of them are very poor people who are living in shambles. They have a turnover of nearly Rs. 100 per day which comes to Rs. 3,000 per month or Rs. 36,000 per annum. Let us now work out the profit that they would make out of Rs. 100. They would get a profit of Rs. 7 or Rs. 8. After all they could not earn very good profit over the sale of cigarettes. If we take that into consideration, the net profit that they would get after deducting the exorbitant rent due to the landlord and other expenses would be very little. It would not even be a taxable income. So I suggest that if we increase the exemption limit to Rs. 50,000 we will be doing a very good thing to such persons. I am quite confident that the Ministry will come forward one day to increase the exemption limit to Rs. 50,000. In this connection, I would also like to point out that when compared to the amount to be spent on the maintenance of the huge plethora of records,

staff, etc., the amount that we can get from these small people is practically negligible. I hope the voice of these people will reach the ears of the treasury Benches and they will do justice to them. Of course we are aware that the Government have to address themselves to augment the resources of the State. Why do they want to augment the resources? We need not go far to find it out. The main reason is that they are committed to give a measure of rice for one rupee and they have to get extra revenue from the people by way of taxation. If we analyse the economics of this scheme we will find out how exactly it would affect the poor persons in the Madras State. An adult would get a benefit of Rs. 2 or Rs. 2-50 out of this cheaper rice scheme. The return on the proposed increase of sales tax by half a per cent would definitely be more than Rs. 2 or Rs. 2-50 that he would get by way of reduction in the cost of rice. This is the argument that several economists have put forward and I feel that it is my duty to present this argument for the consideration of this House.

Now the most important thing that we have to address ourselves is the additional revenue that these taxation measures would yield to the Government. It is stated that it would yield a revenue of Rs. 3.25 crores. But my submission is that it would yield more. A few years ago when the then Hon. Minister in charge of Sales tax, Thiru R. Venkataraman increased the sales tax from 2 per cent to $2\frac{1}{2}$ per cent he also stated that it would yield a revenue of only about Rs. 5 crores but ultimately it yielded a revenue of Rs. 8 to 9 crores. Now also I expect that the proposed increase from $2\frac{1}{2}$ per cent to 3 per cent would yield a revenue of Rs. 7 to 8 crores. This half a per cent is not just half a per cent. It is a multi-point tax, and at each stage there is a half per cent. If a commodity passes through four hands, the tax at the consumer's end will be two per cent. We must take care to see that this half a per cent does not increase when it reaches the consumer. If we think over this point properly, I think we will be able to come to a proper decision. The State has nothing else barring sales tax. That is the position in which the Members on the Treasury Benches find themselves in. It is a position in which they deserve our sympathy.

There is a feeling that a good amount of income is suppressed or the sales turnover is suppressed. Tax evasion is there because of the extraordinary harassment by the officials. I have referred to this during the time of the previous Ministry and again I want to bring it to the notice of this House. Merchants have to keep a huge number of records and they are at the mercy of the officials. The officials go on harassing so much that the merchants try to come outside a particular slab. Most of the vessels are made of copper and brass scraps. These scraps are collected by street collectors. They change hands half a dozen times at the melting point and another half a dozen times at the rerolling point. Thus they change hands about a dozen times

before the finished product reaches the consumer. The points are so many that the sales tax officials are not able to keep track of all of them. Otherwise the amount of sales tax that they collect will be completely different from what it is to-day. Sales tax on copper and brass can be levied at one point either at the point of the rerolling mills or at the melting point. Then there will be more revenue to the Government and absence of evasion. With these words . . . . (Thiru K. VINAYAKAM : Commending the Bill?). I have made out certain points for the information of the House. If it comes to a question of division, I will definitely vote with the Government. I wanted to express these points so that they may be borne in mind by the Members on the Treasury Bench when they bring the Act into active operation.

There is one more trickish point with regard to this three per cent. There is a tendency among several merchants to round off the figure to the nearest percentage to facilitate easy calculation. In olden days, when the cost of civil constructions was worked out, three per cent was taken and this meant inflating the price. Whenever the cost of civil projects or constructions are worked out, I only hope that this three per cent will not be rounded off to five per cent for convenience of calculation. All these points should be considered. I support the Bill.

* **திரு. என். சங்கரய்யா** : சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின்மீது பொதுவான சில கருத்துக்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கூற விரும்புகிறேன். பிற்பகல் 4-30

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், என்னுடைய கட்சிக்கும் விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய ஒரேவிதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையிலேயே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் விதித்த ஆயத் தீர்வைகளின் காரணமாக ஏற்கெனவே பல பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்தவண்ணமாக இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட விற்பனை வரியில் சிலபல மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் அதே தருணத்தில் இன்று எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் "திரு. ராஜாஜி அவர்கள்தான் இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்தினுடைய தகப்பனாராகவும், தோற்றுவித்தவராகவும் இருந்தார்" என்று கூறினார்கள். அப்போது ஏற்பட்ட காங்கிரஸ் மந்திரி சபை 'காமதேனு' என்று விற்பனை வரியைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது. அந்தக் காமதேனுவைக்கொண்டு வந்தது காங்கிரஸ் மந்திரி சபையே தவிர தனி நபர் அல்ல என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கங்கள் இருந்த காலத்தில் விற்பனை வரியை பொதுமக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விதத்தில் உயர்த்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையாலே இப்போது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவிலே சில திருத்தங்களை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை நட்பு முறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பரிசீலித்து ஆழ்ந்து

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1967 ஜுன் 24

கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறோம். என்னுடைய அபிப்பிராயத்திலே ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கென்று ஒரு அட்டவணை இருக்கிறது. சில ஆடம்பரப்பொருட்களை மிகவும் வசதி படைத்தவர்கள் தங்களுடைய சொந்த வாழ்விலே நல்ல வசதி முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக வாங்குகிறார்கள். அவைகளுக்கு இன்னும் ஒரு அரை சதவீதம் கூட்டினால் பரவாயில்லை. ஆனால் 1-வது இரண்டாவது அட்டவணையில் கண்டுள்ள சாதாரண உபயோகப் பண்டங்களுக்கு இந்தத் தீர்வையைக் கொண்டுவராமல் இருப்பது நல்லது. இதற்காக ஓர் ஆலோசனைக் கமிட்டியை நியமித்துச் செயல்படலாம். ஆகவே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற மந்திரிகளும் அடுத்தாற்போல வரக்கூடிய காலத்திலாவது விற்பனை வரி பொதுவாக எப்படி இயங்கி இருக்கிறது. மக்களை அதிகமாகப் பாதிக்காவண்ணம் ஆடம்பரப் பொருள்கள்மீது சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு யோசனை செய்தால் நலமாக இருக்கும். சில குறிப்பிட்ட பொருள்களின்மீது வரி உயர்வு செய்ய வேண்டாமென்று நான் கொடுத்த திருத்தங்களை ஏற்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொது விற்பனை வரி உயர்வு அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு போடாத பொருள்களுக்கெல்லாம் போட்டு வரியை விதித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் காற்றுக்கு மட்டும் வரி விதிக்கவில்லையே தவிர சகல பண்டங்களுக்கும் ராஜ்ய மக்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். மேலும், அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. அந்த நிதியை அவர்கள் போட்டிருக்கக் கூடிய வரியை முறையாக வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நிர்வாக அமைப்புத் தேவைப்படுகிறது. திரு. ராயப்பா அவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வரி முழுவதும் முறையாக வசூல் செய்தால் 40 கோடி ரூபாய்க்கு வசூல் செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். வரியை ஏய்க்கக்கூடிய எத்தர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். வரி ஏய்ப்பிலிருந்து மறைந்து கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய முறையினை அரசாங்க நிர்வாகத் துறை செம்மைப்படுத்த வேண்டும். பலர் இரண்டு கணக்குகளை எழுதி, கள்ளத்தனமாகக் கணக்குகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகப் போதுமான வருவாய் இந்த வரி மூலமாகக் கிடைக்க முடியும். ஆகவே மேலும் மேலும் வரி விதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்று எண்ணும்படியான இடம் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படக் கூடாத அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும். இதை இங்கு அமைச்சரவை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **DR. HABIBULLAH BAIG** : Mr. Speaker, Sir, if I support the Bill, Mr. Vinayakam will not think that I am an allied party man and am supporting this Bill. The actual fact is that the Food

1967 ஜுன் 24] [Dr. Habibullah Baig]

Minister is also the Revenue Minister. He is committed to an expenditure of Rs. 5 crores on account of the supply of rice at a cheaper price to the people. In order to compensate it, we have to enhance the commercial taxes. We have got a population of 3.54 crores and the estimated receipts will be of the order of Rs. 3.25 crores. The average tax comes to one rupee per head.

After all, the additional levy of commercial tax is proposed to be collected to compensate for the loss of revenue necessitated by the commitment of the Government with regard to the supply of rice at Re. 1 per measure. Of course, they have not stated so. But in this connection, I would like to point out that the multi-point tax levied in respect of items in the Fourth Schedule is too much. Instead of having multi-point tax, we can have a single point tax because merchants are not in a position to give vouchers to the customers and the customers also are not in a position to get vouchers from them. Also, they are not in a position to maintain accounts. Apart from that, due to the levy of the multi-point tax, the tax is not properly collected by the officials. So, I suggest that instead of having multi-point tax, we can have a single point tax at a specified rate. With these words, I support the Bill.

* **திரு. க. இராமமூர்த்தி** : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் பொது விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்த்து என் கட்சியின் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இருக்கிறேன். இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதா இரண்டு முக்கிய பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இது சிறிய வியாபாரிகளுக்கு ஒரு நலனைச் செய்வதற்காகவும், நம்முடைய அரசின் வருவாயை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வருவாயை உயர்த்தித்தரும் என்ற அளவில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்குமானால் அதற்கு இந்த மசோதா பெரிதாக ஒன்றும் துணை செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தையும் சேர்த்து சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமாய் 38 கோடியே 90 லட்சம் கிடைக்கும் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு இந்தத் திருத்த மசோதா இல்லாமலேயே நமது அரசுக்கான வருவாய் 38 கோடியே 65 லட்சம். ஆகவே இதிலே துண்டு விழுகிற 25 லட்சத்தைத்தான் இப்படி ஒரு திருத்த மசோதா ஈடு செய்கிறது. இந்த 25 லட்சத்திற்காக இப்படி ஒரு திருத்த மசோதா அவசியமா என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மறுபடியும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறு வியாபாரிகளுக்கு நல்லது செய்கிற மசோதா இது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் இந்த மசோதா சிறு வியாபாரிகளுக்கும் நல்லது செய்யவில்லை என்பதுதான். அதே நேரத்தில் மத்திய தர வகுப்பினர் மீது பளுவைச் சுமத்தி வைக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1967 ஜூன் 24

கிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவு பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வரிவிகிதம் 2½ சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் 2 சதவிகிதமிருந்து 2½ சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தினார்கள். ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை அதிகப்படுத்தவில்லை. உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவுக்கு ரூபாய் 120 ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை பதினையாயிரமாக உயர்த்தி இருப்பதோடு வரித் தொகையை ரூபாய் 180-ஆக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் 2-இல் இருந்து 2½ சதவிகிதம் விதித்தபோது உடன்பட்டு வரிசெலுத்துகின்ற அளவை 12½ ஆயிரமாக உயர்த்தி அதற்கான வரித்தொகை ரூபாய் 150-ஆக உயர்த்தியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாததற்குக் காரணம் சிறு வியாபாரிகளுக்கு நன்மைபோலத் தோற்றினாலும் நன்மையை ஏற்படுத்தாது, அதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதுதான். அதன் காரணமாக விலைவாசி உயரக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றே அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆனால் விலைவாசியைக் குறைப்போம் என்கிற அளவில் முன் வந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதுபோன்ற திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதில் பயன் இல்லை. இப்படிக் கொண்டு வருவது அவர்கள் கருத்துக்கு உகந்ததாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்தினால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா என்று பார்த்தால் கிடையாது. ஒரு கையால் கொடுப்பதை மறு கையால் பறிப்பது போன்று விற்பனை வரி விகிதம் உயர்த்தப்படுகிறது, உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் அளவு உயர்கிறபோதே அதற்காக வரி விகிதமும் உயர்த்தப்படுகிறது. ஐம்பது ஆயிரம் என்பதை 75 ஆயிரம் என்று கம்பௌண்டிங் அளவை உயர்த்துவதனால் நன்மை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

அதைப் போலவே பலமுனை விற்பனை வரி 2½ சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்படுகிறபோது ⅓ சதவிகிதம் தான் உயர்த்தப்படுகிறது என்றாலும், உற்பத்தியாகிற இடத்தில் இருந்து ஹோல்சேல் வியாபாரிக்குப் போகிற கட்டத்தில் ½ சதவிகிதம், அவர்களிடம் இருந்து ரீடைல் வியாபாரிகளுக்குப் போகிற கட்டத்தில் ½ சதவிகிதம், அவர்களிடம் இருந்து மக்களிடத்தில் போகிற கட்டத்தில் ½ சதவிகிதம் என்பதாக அது மொத்தம் 2 சதவிகிதம் அளவுக்கு விலை உயர்ந்துபோகிற நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் விலைவாசி உயரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறதே தவிர குறைகிற தன்மை இராது. இதன் பளுவும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரின்மீது சுமத்தப்படுகிறது. எண்ணை வித்துக்களின்மீதான வரியை 1 சதவிதம் உயர்த்துவதும் சரியல்ல கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எண்ணைப் பொருள்களின்மீதான வரியை உயர்த்தாததற்குக் காரணம் கடைகளில் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள், ஹோட்டல்களில் சாப்பிடுகிறவர்கள்

1967 ஜூன் 24] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றுதான் செய்யவில்லை. அதைச் சர்க்கார் உயர்த்த முன் வருகிறபோது அதை உணவு அமைச்சர் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பதனிடப்படாத தோல் மீதான வரியையும், பதனிடப்பட்ட தோல் மீதான வரியையும் உயர்த்த இந்த மசோதா வகை செய்கிறது. தோல் சம்பந்தமான வியாபாரத்தில் அகில இந்தியாவிலும் நம் மாநிலம் தான் முன் அணியில் நிற்கிறது. கிட்டத்தட்ட நம் மாநில ஏற்றுமதி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 கோடி அளவில் இருக்கிறது. இது எப்படி ஏற்படுகிறது என்றால் பதனிடப்படாத தோல் பிற மாநிலங்களில் இருந்து நம் மாநிலத்திற்கு வந்து இங்கே பதனிடப்பட்டு ஏற்றுமதியாகிறது. இந்த அளவிலே நம்முடைய வரிவிதிப்பு முறையானது எப்படியிருந்தது என்றால் கடைசியாக வாங்குகின்றவர்கள் வரி செலுத்துகின்ற முறையில் இருந்தது. இன்றைய தினம் எல்லா மட்டத்திலும் வரி விதிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் தோலின் விலை அதிகமாகிவிடும். அப்படித் தோலின் விலை அதிகமாகிவிட்டால் தோல் வியாபாரத்திலே மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய மாநிலம் முன்னணியிலே நிற்கின்ற நிலைமை போய்விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும், தோல் வியாபாரத் துறையே சீரழிந்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்படும், இந்த சட்டத்தின் மூலம். அதோடு மட்டுமல்ல, வரியை இப்பொழுது இரண்டு சதவீதத்திலிருந்து மூன்று சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் நம்முடைய மாநிலம் இப்பொழுது அனுபவித்து வருகிற சிறப்பான இடத்தை விட்டுவிட நேரிடும் அல்லது இழந்துவிட நேரிடும். தொடர்ந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு இந்த வகையில் பெருமையிருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தை யொட்டி நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரிவிதிப்பைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரிவிதிப்பானது கடுமையான அளவிலே அதிகமான அளவிலே சிறு வியாபாரிகளையும், நடுத்தர வியாபாரிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் மத்திய தர வகுப்பினருக்கும், சிறு வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. டி. மார்டின் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூடுதலான வரிவிதிப்பின் காரணமாய் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக எண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விளக்கெண்ணெய் விலை ஏறவில்லை என்று சொன்னார்கள். மற்ற உணவுப் பொருட்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற எண்ணெய்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிறதே. இப்பொழுது எண்ணெய் விலைகள் மீது அதிகமான விற்பனை வரி விதிப்பதால் ஏற்கனவே

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1967 ஜூன் 24

கிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் உடன்பட்டு வரி செலுத்து கின்ற அளவு பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரமாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வரிவிகிதம் 2½ சதவிகிதத் திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் 2 சதவிகிதமிருந்து 2½ சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தினார் கள். ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை அதிகப் படுத்தவில்லை. உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவுக்கு ரூபாய் 120 ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை பதினையா யிரமாக உயர்த்தி இருப்பதோடு வரித் தொகையை ரூபாய் 180-ஆக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் 2-இல் இருந்து 2½ சதவிகிதம் விதித்தபோது உடன்பட்டு வரிசெலுத்து கின்ற அளவை 12½ ஆயிரமாக உயர்த்தி அதற்கான வரித்தொகை ரூபாய் 150-ஆக உயர்த்தியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாததற்குக் காரணம் சிறு வியாபாரிகளுக்கு நன்மைபோலத் தோற்றினாலும் நன்மையை ஏற்படுத்தாது, அதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதுதான். அதன் காரணமாக விலைவாசி உயரக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். அதைத் தவிர்க்க வேண்டு மென்றே அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆனால் விலைவாசியைக் குறைப் போம் என்கிற அளவில் முன் வந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதுபோன்ற திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதில் பயன் இல்லை. இப்படிக் கொண்டு வருவது அவர்கள் கருத்துக்கு உகந்ததாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்தினால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா என்று பார்த்தால் கிடையாது. ஒரு கையால் கொடுப்பதை மறு கையால் பறிப்பது போன்று விற்பனை வரி விகிதம் உயர்த்தப்படுகிறது, உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் அளவு உயர்கிறபோதே அதற்காக வரி விகிதமும் உயர்த்தப்படுகிறது. ஐம்பது ஆயிரம் என்பதை 75 ஆயிரம் என்று கம்பௌண்டிங் அளவை உயர்த்துவதனால் நன்மை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

அதைப் போலவே பலமுனை விற்பனை வரி 2½ சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்படுகிறபோது ⅓ சதவிகிதம் தான் உயர்த்தப்படுகிறது என்றாலும், உற்பத்தியாகிற இடத்தில் இருந்து ஹோல்சேல் வியாபாரிக்குப் போகிற கட்டத்தில் ½ சத விகிதம், அவர்களிடம் இருந்து ரீடைல் வியாபாரிகளுக்குப் போகிற கட்டத்தில் ½ சதவிகிதம், அவர்களிடம் இருந்து மக்களி டத்தில் போகிற கட்டத்தில் ½ சதவிகிதம் என்பதாக அது மொத்தம் 2 சதவிகிதம் அளவுக்கு விலை உயர்ந்துபோகிற நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் விலைவாசி உயரக்கூடிய அபாயம் இருக் கிறதே தவிர குறைகிற தன்மை இராது. இதன் பளுவும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரின்மீது சுமத்தப்படுகிறது. எண்ணை வித்துக்களின்மீதான வரியை 1 சதவிதம் உயர்த்துவதும் சரியல்ல. கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எண்ணைப் பொருள் களின்மீதான வரியை உயர்த்தாததற்குக் காரணம் கடைகளில் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள், ஹோட்டல்களில் சாப்பிடுகிறவர்கள்

1967 ஜூன் 24] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றுதான் செய்யவில்லை. அதைச் சர்க்கார் உயர்த்த முன் வருகிறபோது அதை உணவு அமைச்சர் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பதனிடப்படாத தோல் மீதான வரியையும், பதனிடப்பட்ட தோல் மீதான வரியையும் உயர்த்த இந்த மசோதா வகை செய்கிறது. தோல் சம்பந்தமான வியாபாரத்தில் அகில இந்தியாவிலும் நம் மாநிலம் தான் முன் அணியில் நிற்கிறது. கிட்டத்தட்ட நம் மாநில ஏற்றுமதி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 கோடி அளவில் இருக்கிறது. இது எப்படி ஏற்படுகிறது என்றால் பதனிடப்படாத தோல் பிற மாநிலங்களில் இருந்து நம் மாநிலத் திற்கு வந்து இங்கே பதனிடப்பட்டு ஏற்றுமதியாகிறது. இந்த அளவிலே நம்முடைய வரிவிதிப்பு முறையானது எப்படியிருந்தது என்றால் கடைசியாக வாங்குகின்றவர்கள் வரி செலுத்துகின்ற முறையில் இருந்தது. இன்றைய தினம் எல்லா மட்டத்திலும் வரி விதிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் தோலின் விலை அதிகமாகிவிடும். அப்படித் தோலின் விலை அதிகமாகிவிட்டால் தோல் வியாபாரத்திலே மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம் முடைய மாநிலம் முன்னணியிலே நிற்கின்ற நிலைமை போய்விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும், தோல் வியாபாரத் துறையே சீரழிந்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்படும், இந்த சட்டத்தின் மூலம். அதோடு மட்டுமல்ல, வரியை இப்பொழுது இரண்டு சதவிதத்திலிருந்து மூன்று சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் நம்முடைய மாநிலம் இப்பொழுது அனுபவித்து வருகிற சிறப்பான இடத்தை விட்டுவிட நேரிடும் அல்லது இழந்துவிட நேரிடும். தொடர்ந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு இந்த வகையில் பெருமை யிருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தை யொட்டி நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரிவிதிப்பைத் திரும்பப் பெறவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டி ருக்கிற வரிவிதிப்பானது கடுமையான அளவிலே அதிகமான அளவிலே சிறு வியாபாரிகளையும், நடுத்தர வியாபாரிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் மத்திய தர வகுப்பின ருக்கும், சிறு வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. டி. மார்டின் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூடுதலான வரிவிதிப்பின் காரணமாய் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக எண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விளக்கெண் ணெய் விலை ஏறவில்லை என்று சொன்னார்கள். மற்ற உணவுப் பொருட்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற எண்ணெய்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிறதே. இப்பொழுது எண்ணெய் விலைகள் மீது அதிகமான விற்பனை வரி விதிப்பதால் ஏற்கனவே

கிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் உடன்பட்டு வரி செலுத்து கின்ற அளவு பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரமாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வரிவிகிதம் 2½ சதவிகிதத் திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் 2 சதவிகிதமிருந்து 2½ சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தினார் கள். ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை அதிகப் படுத்தவில்லை. உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவுக்கு ரூபாய் 120 ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை பதினையா யிரமாக உயர்த்தி இருப்பதோடு வரித் தொகையை ரூபாய் 180-ஆக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் 2-இல் இருந்து 2½ சதவிகிதம் விதித்தபோது உடன்பட்டு வரிசெலுத்து கின்ற அளவை 12½ ஆயிரமாக உயர்த்தி அதற்கான வரித்தொகை ரூபாய் 150-ஆக உயர்த்தியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாததற்குக் காரணம் சிறு வியாபாரிகளுக்கு நன்மைபோலத் தோற்றினாலும் நன்மையை ஏற்படுத்தாது, அதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதுதான். அதன் காரணமாக விலைவாசி உயரக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். அதைத் தவிர்க்க வேண்டு மென்றே அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆனால் விலைவாசியைக் குறைப் போம் என்கிற அளவில் முன் வந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதுபோன்ற திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதில் பயன் இல்லை. இப்படிக் கொண்டு வருவது அவர்கள் கருத்துக்கு உகந்ததாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்தினால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா என்று பார்த்தால் கிடையாது. ஒரு கையால் கொடுப்பதை மறு கையால் பறிப்பது போன்று விற்பனை வரி விகிதம் உயர்த்தப்படுகிறது, உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் அளவு உயர்கிறபோதே அதற்காக வரி விகிதமும் உயர்த்தப்படுகிறது. ஐம்பது ஆயிரம் என்பதை 75 ஆயிரம் என்று கம்பௌண்டிங் அளவை உயர்த்துவதனால் நன்மை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

அதைப் போலவே பலமுனை விற்பனை வரி 2½ சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்படுகிறபோது ⅓ சதவிகிதம் தான் உயர்த்தப்படுகிறது என்றாலும், உற்பத்தியாகிற இடத்தில் இருந்து ஹோல்சேல் வியாபாரிக்குப் போகிற கட்டத்தில் ⅓ சத விகிதம், அவர்களிடம் இருந்து ரீடைல் வியாபாரிகளுக்குப் போகிற கட்டத்தில் ½ சதவிகிதம், அவர்களிடம் இருந்து மக்களி டத்தில் போகிற கட்டத்தில் ½ சதவிகிதம் என்பதாக அது மொத்தம் 2 சதவிகிதம் அளவுக்கு விலை உயர்ந்துபோகிற நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் விலைவாசி உயரக்கூடிய அபாயம் இருக் கிறதே தவிர குறைகிற தன்மை இராது. இதன் பளுவும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரின்மீது சுமத்தப்படுகிறது. எண்ணெ வித்துக்களின்மீதான வரியை 1 சதவிதம் உயர்த்துவதும் சரியல்ல கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எண்ணைப் பொருள் களின்மீதான வரியை உயர்த்தாததற்குக் காரணம் கடைகளில் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள், ஹோட்டல்களில் சாப்பிடுகிறவர்கள்

இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றுதான் செய்யவில்லை. அதைச் சர்க்கார் உயர்த்த முன் வருகிறபோது அதை உணவு அமைச்சர் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பதனிடப்படாத தோல் மீதான வரியையும், பதனிடப்பட்ட தோல் மீதான வரியையும் உயர்த்த இந்த மசோதா வகை செய்கிறது. தோல் சம்பந்தமான வியாபாரத்தில் அகில இந்தியாவிலும் நம் மாநிலம் தான் முன் அணியில் நிற்கிறது. கிட்டத்தட்ட நம் மாநில ஏற்றுமதி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 கோடி அளவில் இருக்கிறது. இது எப்படி ஏற்படுகிறது என்றால் பதனிடப்படாத தோல் பிற மாநிலங்களில் இருந்து நம் மாநிலத் திற்கு வந்து இங்கே பதனிடப்பட்டு ஏற்றுமதியாகிறது. இந்த அளவிலே நம்முடைய வரிவிதிப்பு முறையானது எப்படியிருந்தது என்றால் கடைசியாக வாங்குகின்றவர்கள் வரி செலுத்துகின்ற முறையில் இருந்தது. இன்றைய தினம் எல்லா மட்டத்திலும் வரி விதிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் தோலின் விலை அதிகமாகிவிடும். அப்படித் தோலின் விலை அதிகமாகிவிட்டால் தோல் வியாபாரத்திலே மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம் முடைய மாநிலம் முன்னணியிலே நிற்கின்ற நிலைமை போய்விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும், தோல் வியாபாரத் துறையே சீரழிந்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்படும், இந்த சட்டத்தின் மூலம். அதோடு மட்டுமல்ல, வரியை இப்பொழுது இரண்டு சதவீதத்திலிருந்து மூன்று சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் நம்முடைய மாநிலம் இப்பொழுது அனுபவித்து வருகிற சிறப்பான இடத்தை விட்டுவிட நேரிடும் அல்லது இழந்துவிட நேரிடும். தொடர்ந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு இந்த வகையில் பெருமை யிருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தை யொட்டி நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரிவிதிப்பைத் திரும்பப் பெறவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டி ருக்கிற வரிவிதிப்பானது கடுமையான அளவிலே அதிகமான அளவிலே சிறு வியாபாரிகளையும், நடுத்தர வியாபாரிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் மத்திய தர வகுப்பின ருக்கும், சிறு வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. டி. மார்டின் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூடுதலான வரிவிதிப்பின் காரணமாய் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக எண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விளக்கெண் ணெய் விலை ஏறவில்லை என்று சொன்னார்கள். மற்ற உணவுப் பொருட்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற எண்ணெய்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிறதே. இப்பொழுது எண்ணெய் விலைகள் மீது அதிகமான விற்பனை வரி விதிப்பதால் ஏற்கனவே

ஏறியிருக்கும் விலை இன்னும் அதிகமாக ஏறிவிடும். பணக்காரர்கள் தங்களுடைய தேவைக்காக நெய்யில் உணவுப் பண்டங்களை, பலகாரங்களைச் சமைத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் எண்ணெய்கள் ஏழை மக்களால்தான் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே கூடுதலான விற்பனை வரியின் காரணமாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் ஏழைகள்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகளிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏராளமான பேர்கள் தொழில் செய்துவருகிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பதனிடப்படாத தோல் ஏன் வருகிறது என்றால் வரி விகிதம் குறைவாக இருப்பதால்தான். ஆனால் இப்பொழுது விற்பனை வரி கூடினால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்ற தோல், பதனிடப்படாத தோல், நின்றுவிடும். தோல் பதனிடக் கூடிய தொழிற் சாலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டு விடும். லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுவார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்ததாக பைசைக்கிள்ஸ். பைசைக்கிள் ஏழை மக்களுடைய வாகனம். ஏழை ஆசிரியர்களின் வாகனம், என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய வாகனம்; சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கக்கூடிய வாகனம் சைக்கிள்தான். ஆனால் அதற்குள்ள டயர், டியூப் இவற்றிற்கு விற்பனை வரியை அதிகமாக்கினால் இது ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரியாக இருக்குமா அல்லது பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரியாக இருக்குமா என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய கருத்து, இது சமுதாயத்தின் அடித் தளத்திலே இருக்கின்ற ஏழை மக்களைத்தான் பாதிக்கும் என்பது தான்.

அடுத்ததாக டைம்பீஸஸ், வாட்சஸ். இவை சாதாரணமாக ஏழை மக்களின் நடுத்தர மக்களின் வீடுகளில் அவர்கள் குறித்த நேரத்தில் வேலைக்குச் செல்வதற்காக வாங்கி உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஏழைகள்தான் டைம்பீஸஸ் வாங்குகிறார்கள், நடுத்தர மக்களும் வாங்குகிறார்கள். இங்கே வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகள் வீடுகளில்கூட அவர்கள் சரியான நேரத்திற்கு வேலைக்குச் செல்ல டைம்பீஸஸ் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்த வரிக் கூடுதலினால் சாதாரண மக்கள்தான் பாதிக்கப் படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ஃபோல்டிங் அம்பர்லாஸ், குடைகள். ஏழைகள், ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள், ஏழை குமாஸ்தாக்கள் வெயிலிலிருந்தும் மழையிலிருந்தும் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேறு

சாதனமில்லாத அளவில் குடையைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதற்கும் வரியை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாக ஏழை மக்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் அல்லவா? இதையும் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கரும்புக்கு விற்பனை வரியை இப்பொழுது அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சீனியின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் கரும்புக்கு அதிகமாக விற்பனை வரியைக் கூட்டினால் சீனியினுடைய விலை உயராதா? அப்படி உயராமல் இருப்பதற்கான வழிமுறைகளைச் செய்துவிட்டு இதைச் செய்யலாம். சீனியை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலை ஏழைகளுக்கும் உண்டு. பணக்காரர்களுக்கும் உண்டு. எனவே இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழைகளும். பணக்காரர்களும், நடுத்தர வகுப்பினரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக அலுமினியம் இன்காட்ஸ். இதற்கும் வரியைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் இல்லங்களில்தான் வெள்ளிப் பாத்திரங்களைப் பார்க்கமுடியும். அதற்கு அடுத்தாற் போல் எவர்சில்வர் பாத்திரங்களைப் பார்க்க முடியும். ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கக் கூடிய ஏழைகள் இவர்களுடைய வீடுகளில் உபயோகப் படுத்தக்கூடிய சாமான்கள் எல்லாம் அலுமினியத்தால் செய்யப் பட்டிருக்கக்கூடிய சாமான்கள்தான். எனவே அதற்கும் வரியைக் கூட்டுவதினால், பாத்திரங்களுடைய விலை அதிகமாகிவிடும். எனவே இந்த வரியும் ஏழைகளைத்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இந்த விற்பனை வரி அமெண்ட்மெண்ட் மசோதாவை நிறைவேற்றும் முன்பு ஏழைகள்மீது விழக்கூடிய கூடுதல் பளுவைக் குறைத்து நிறைவேற்றுமாறு மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரியைப் பற்றி, முதலிலே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, ராஜாஜி அவர்கள் இதைப் புகுத்தினார்கள் என்று சொன்னார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் புகுத்திய சமயத்திலே அவர்கள் இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி, அதைப் புகுத்திப் பேசின பேச்சை நான் கேட்கும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். நான் கல்லூரியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் செனட் ஹாலிலே சட்டசபை நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்திலே இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசும்பொழுது, இது வருவதினால் பெரிய ஆபத்தைக் கொண்டு வந்து விடுமென்று வெளிநடப்புச் செய்து, பிறகு ஒருவரும் இல்லாத நிலையில், எம்டி பெஞ்சஸ் உள்ள சபையில், முதலமைச்சர் அவர்கள் 1½ மணி நேரம் பேசியதற்குப் பிறகு கொண்டுவந்த ஞாபகம் எனக்கு இப்பொழுது வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்

அவர்கள் போன சட்டசபையிலே என்ன பேசினார்கள் என்று எடுத்துப் பார்த்தால் இப்பொழுது அவர்கள் பேசும்படியான பேச்சுக்கும் அந்தப் பேச்சுக்கும் வேறுபாடு இருக்கும். அதே போல் நானும் அந்தப் பக்கத்தில் இருந்த நேரத்தில் பேசிய பேச்சுக்கும் இன்றைய நிலைமையிலே பேசுகின்ற பேச்சுக்கும் மாறுதல் இருந்தாலும்கூட பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் அமைக்கப்படும்பொழுது அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் என்னவென்றால் முடிந்தவரை வரிகள் போடாமல் இருக்க வேண்டும், வரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான். அப்படி அவர்கள் ஸ்திரமாக இருந்திருந்தால் இன்றைக்கு அது முக்கியமான ஒரு நிலையைக் கொண்டு வந்திருக்கும். இப்பொழுது 2½ சதவிகிதத்திலிருந்து ரவுண்ட் ஆப் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக 3 சதவிகிதம் ஆக பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்றால், ரவுண்ட் ஆப் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக 2½ சதவிகிதமாக இருந்ததை 2 சதவிகிதமாகக் குறைத்து இருந்தால் வியாபாரம் பெருகி மக்கள் பலனடையும்படியான நிலைமை ஏற்படும். அவர்கள் வரியில்லாமல் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாது என்பதை இப்பொழுது உணர்ந்ததற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பி.ப. 5-00 இப்போது அரை சதவிகிதந்தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இது அரை சதவிகிதத்தோடு நிற்கப் போவதில்லை. மூன்று கைமாறித்தான் இது கடைசியில் இருக்கும்படியான கட்டத்திற்கு வரும். பெரிய பொருள்கள் எல்லாம், மான்யுபாக்சர்களிடமிருந்து, ரிடைலர், ரிடைலரிடமிருந்து பர்ச்சேசர் என்ற அளவுக்கு வரும். அப்படிப் பார்க்கும்போது கடைசியில் வாங்கக் கூடியவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய வரி 9 சதவிகிதமாக ஆகும்.

இப்போது நமது தேசத்திலே உள்ளவர்களின் மனப் போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால் வியாபாரிகள் 'உங்கள் சர்க்கார் தான் வரி போட்டு விட்டார்கள்' என்று சொல்லி இரண்டு விதமான லாபத்தை அடையக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதை நேரடியாக நான் பார்த்திருக்கிறேன்—டெல்லியில் இருந்த சமயத்தில் வருஷா வருஷம் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வரி போடுவார்கள். வரி போடப்பட்டதற்கும் மார்க்கட்டில் வரி வாங்கப்படுகின்ற பொருள்களுக்கும் சம்பந்தமே இருக்காது. வரி போடாத சாமான்களாக இருந்தாலும் அவற்றுக்கு வரி போட்டு விட்டதாகச் சொல்லி எல்லாப் பொருள்களையுமே விலையேற்றி விற்கும்படியான துரதிருஷ்டமான நிலை நமது தேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

என்னுடைய கொள்கை, தத்துவம் என்னவென்றால் ஏற்கனவே போடப்பட்ட வரிகளை வியாபாரிகள் சரியாகக் கொடுப்பார்களேயானால், வசூல் செய்வதிலே ஏமாற்றம் இல்லாத நிலை இருக்குமானால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு விற்பனை வரியில்

அளவைக் குறைக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான எண்ணம் குறைந்து நல்ல முறையில் வருமானம் வர முடியும்.

மற்றவற்றைப்பற்றியெல்லாம் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லி கடைசியில் 'ஆதரவு தருகிறேன்' என்று கூறிவிட்டார். ஆனால், இப்போது இருக்கும்படியான சூழ்நிலையில், இன்ஃப்ளேஷன் இருக்கும்படியான சமயத்தில் இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் பொதுமக்கள், சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் வியாபாரிகளுக்கு நன்மை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், 16,000 வியாபாரிகள் நன்மை அடைந்தால் போதுமா? தமிழகத்தில் இருக்கும் மூன்றரைக் கோடி மக்கள் அந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுவது நல்லதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விற்பனை வரி என்று பெயர் இருப்பதே இதற்குப் பொருத்தமில்லை. யார் வியாபாரம் செய்கிறார்களோ அவர்களுடைய லாபத்தில் இருந்து கொடுப்பது அல்ல இது. வாங்குகின்ற ஏழை மக்கள்தான், கடைசியாக வாங்குகின்ற பர்சேசர் அல்லது கன்ஸ்யூமர்தான் இந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வரியைச் சொல்லிக் கொண்டு வியாபாரிகள் நல்ல ஒரு லாபத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு வரியை ஏற்றியிருப்பது அநீதியான செயல். எண்ணெய் வித்துக்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் எண்ணெயை நாம் சாப்பிடுவதற்கு உபயோகப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற புண்ணாக்கு விவசாயிகளுக்கு முதுகெலும்பாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய கால்நடைகளுக்குப் புண்ணாக்கு மிகவும் அவசியம். இன்றைக்கு இதன் விலையெல்லாம் குறைந்திருக்கிறதா ? கடலைப் புண்ணாக்கு போன வருஷம் 70 கிலோ மூட்டை 30 ரூபாயாக இருந்தது தற்போது 47 ரூபாயாக விற்கிறது. பருத்தி விதை மூட்டை 20 ரூபாயாக இருந்தது, தற்போது 42 ரூபாயாக விற்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதை வரவேற்றாலும், ஒரு கிலோவுக்குப் பத்து பைசா குறைந்ததை வரவேற்றாலும், விவசாயிகள் வாங்கக் கூடிய சாமான்களுக்கு, பொருள்களுக்கு கிலோவுக்கு 50 பைசாவுக்கு மேல் விலை உயர்ந்திருக்கும்படியான நிலைமையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரியை அதிகப்படுத்துவதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஏழை மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்களுக்கு இந்த வரியை 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தாது இரண்டு சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டும். அதே போன்று தோல் பதனிடும் தொழிலைப் பற்றியும் எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதன் மூலம் 25 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கிறது. இப்போது அதற்கு வரியை அதிகப்படுத்தியிருப்பதன் காரணமாக அன்னிய ஏற்றுமதி குறையுமானால் இன்று அந்நியச் செலாவணி அதிகமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் குறைவுபடும்

என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டத்தில் புரட்சி இல்லையென்று சொன்னோம். உண்மையிலேயே புரட்சி செய்வதானால் 2½ சதவிகிதமாக இருக்கின்ற வரியை 2 சதவிகிதமாகக் குறைத்துவிட்டோம் என்று அவர்கள் இப்போதே அறிவிப்பார்களேயானால் அது வரவேற்கும்படியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நிச்சயமாக ஆதரிக்க முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரி மசோதாவினுடைய பொது விவாதத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டு நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, எதிர்க்கட்சியில் இருந்து பேச வேண்டுமென்பதற்காக சிலவற்றைப் பேசினாலும் மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது எல்லோரும் பெருமளவில் இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். 'ஊரும் கருதும் உலகமும் கருதும்'. நானும் அப்படித் தான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவிற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களோ அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ எந்த விதமான திருத்தமும் கொடுக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கும் போது மேலோட்டமாக அவர்கள் இதனை வரவேற்கிறார்கள். என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரே ஒரு திருத்தம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்தத் திருத்தம் இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிற தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்புங்கள், பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்புங்கள் என்பன போன்ற எந்தவிதமான திருத்தத்தையும் பிரதானமான எதிர்க் கட்சியிலிருந்து வராத காரணத்தால் மேலோட்டமாக இதனை ஆதரிக்கும் வகையில் அது அமைந்திருக்கிறது என்பதற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எழுப்பப்பட்ட கருத்துக்களைப் பற்றி ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லாமல் பொதுவாக, சுருக்கமாகச் சில விவரங்களைக் கூறுகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததன் முக்கியமான நோக்கம் மத்திய அரசாங்கம் விற்பனை வரியை இரண்டு சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக்கியதால்தான். 1966-ம் வருஷத்திலேயே மத்திய அரசு விற்பனை வரியை 3 சதவிகிதமாக உயர்த்திவிட்டது. 1966-ல் இருந்து இதுவரை மத்திய அரசாங்க வரி 3 சதவிகிதமாக இருக்கும்போது இந்த அரசாங்கம் 2 சதவிகித வரியையே வசூலித்து வந்திருக்கிறது. இதனால் மாநிலக் கருவூலத்திற்கு வருவாய் கடந்த 1½ ஆண்டு காலமாகக் குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த வரியைக் கேரள மாநிலம், ஆந்திர

மாநிலம், மேற்கு வங்கம், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்கள் எல்லாம் வெகு காலத்திற்கு முன்னாலேயே 'யூனிஃபார்ம்' ஆக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் 3 சதவிகித வரியாக ஆக்கிவிட்டார்கள். இதை நாம் 3 சதவிகிதமாக மாற்றாவிட்டால் நாம் வெளியே அனுப்புகிற பொருள்களுக்கு குஜராத்திலும் ஹரியானாவிலும் 2 சதவிகிதந்தான் வசூலிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கும்.

ஒன்றேமுக்கால் ரூபாய்க்கு சரக்கு வாங்கும்போது 3 சதவிகிதம் வரி என்றால் அதைச் சுலபமாகப் போடலாம். ஒன்றேமுக்கால் ரூபாய்க்கு வாங்கும்போது அதற்கு விற்பனை வரி 2½ சதவிகிதம் போட்டால் புள்ளி வைத்துப் பார்த்து கணக்கெடுப்பதற்குக் கஷ்டமாகயிருக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் கூட. ஆக, கடைக்காரர்களுக்கும் கஷ்டம், அதிகாரிகளுக்கும் கஷ்டம் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகளே கூறுகிறார்கள் முழுமையாக 3 சதவிகிதம் என்று வைத்து விடுங்கள் என்று. ஆகவே அதற்காகத் தான் இது கொண்டுவரப்பட்டதே தவிர ஏதோ சரிக்கட்டவேண்டுமென்று கொண்டு வரவில்லை. இது ஒரு புதிய வரியும் அல்ல. புது வரியே கிடையாது. சரியாக்குவதற்காக சில திருத்தங்கள், சில மாறுதல்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்த வரி ஏழை மக்களைப் பாதிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதில் முக்கியமாக இரண்டு ஷெட்யூல்கள் இருக்கின்றன. முதல் ஷெட்யூலில் 50, 60 பண்டங்கள் உள்ளன. இரண்டாவது ஷெட்யூலில் டெக்ளேர்ட் குட்ஸ் என்று ஏழு உள்ளன. முதல் அட்டவணையில் உள்ள 14 பொருள்களுக்கு, ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு, 11-ல் இருந்து 12 சத விகிதம் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு அம்சம். இரண்டாவது அட்டவணையிலும் சில உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது ஏன் என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாக வேண்டிய, தேவைப் படுகிற உணவு, உடை போன்றவைகளில் ஏறியிருக்கிறதா? உணவு தானியங்கள் மீது வரி இல்லை. இப்போது 14 பொருள்களின்மீதுதான் வரி ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 11 சதவிகிதத்தில் இருந்து 12 சதவிகிதமாக. சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கும் சோப், காபி, டீ, கிரசின், கெமிக்கல் பெர்டிலைசேர்ஸ், சிக்கரி இவற்றிற்கு விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு இன்று திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வரியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த வரிப்பளு இந்த மாநிலத்தில் எந்தளவு வந்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இன்று முதல் அட்டவணையில் உள்ள முதல் 14 பொருள்களுக்கே 1 சதவிகிதம் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சோப், கிரசின், காபி, டீ இவற்றிற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காட்டன், காட்டன் யார்ண் இவற்றிற்கு நாம் வரியை ஏற்றவில்லை. நம் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பலவிதப் பொருள்கள்மீது நாம் வரியை ஏற்றவில்லை. எண்ணெய் வித்துக்கள், சர்க்கரை, ஹைடஸ் அண்ட் ஸ்கின்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். எண்ணெய்களின் விலை குறைக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஒத்துக் கொண்டாலும் எண்ணெய் என்பதில் பலவிதங்கள் இருக்கின்றன.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூன் 24

Oil seeds, other than cardamom and groundnut, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like— இவ்வளவு வகைகளைச் சேர்ந்தது இது. ஒரு சிலவற்றிற்குத்தான் வரி உயர்வு இருக்கிறது. இதைச் சொல்லும்போது ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எண்ணெய் வித்துக்கள் எண்ணெயின் விலையைக் குறைப்பதற்காக எடுக்க இருக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு திரு. மாறன் அவர்களும், அவரது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இதே பேரவையில் எடுக்கப் போகிற நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும். அதேபோல் சர்க்கரை, வெல்லம் இவற்றின் விலைகளை குறைக்க இந்த மா மன்றத்தில் வருகிற சட்டரீதியான காரியங்களுக்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்கின்ஸ் அண்ட் ஹைட்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதையும் அரசு ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை. ட்ரெஸ்ட் ஹைட்ஸ் அண்ட் ஸ்கின்ஸ்க்கு 1 சதவிகிதத்திலிருந்து 1½ சதவிகிதம் வரி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. பத்து, இருபது ஆண்டுகளாக அந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் என் நண்பர்களின் அனுபவத்தில் இருந்து எனக்குத் தெரியும், இது தாங்கக் கூடிய வரிதான் என்று. இதனால் பெரிய சிரமங்கள் சம்பவித்து விடுவதற்கில்லை. இதனால் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையும் ஏறவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே வரி வசூலிக்கவில்லை, அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். திரு. லோகநாதன் அவர்கள் கூறியிருப்பதைக் கூறுகிறேன்.

I feel that the State should increase this exemption limit (of Rs. 10,000) only slightly, to start with, I recommend that the exemption limit should be increased to Rs. 15,000. This will entail a fall in the revenue to the tune of Rs. 19 lakhs. But as against this, it will once for all exclude the examination of nearly 16,000 assesssees, about 18 per cent of all assessees.

இன்று இதன்பலனாக 18,000 வியாபாரிகள் பயன் அடைய இருக்கிறார்கள்.

ரெஜிஸ்ட்ரேஷனுக்கு, எக்ஸெம்ஷன் லிமிட் 7,500-லிருந்து 10,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. டேர்ன் ஓவர் லிமிட். 10,000 ரூபாயிலிருந்து ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கம்போஸிஷனுக்கு டேர்ன் ஓவர். லிமிட் 75,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இவற்றினால் கிட்டத்தட்ட 25 சதவிகிதம் வியாபாரிகள் பயன் அடைவர். இதனால் நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இயங்கவும், ஏமாற்று இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இந்த மசோதாவினால். நான் ஒன்று கூற நினைக்கிறேன். அது

1967 ஜூன் 24] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

புரட்சிகரமாகக் கூட இருக்கலாம். புரட்சிகரமாக என்று கூறுகிறேன். விற்பனை வரி மூலம் விலைவாசி ஏறுவதில்லை. இது சமுதாயத்தில் சென்று கடைசியாக கன்ஸ்யூமர் பாயிண்டில்தான் செலவாகிறது. விற்பனை வரியே ஒரு ஆண்டி-இன்ஃப்ளேஷனரி மெஷர். எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியினால் விலை உயருமே தவிர விற்பனை வரியினால் ஏற்படாது. இதனால் பண வீக்கம் ஏற்படுவதில்லை. இந்த வரி உயர்வோ அல்லது விதிப்போ விலைவாசி உயர்வுக்கு வழி அமைப்பதில்லையென்று கூறி இந்த மசோதாவை இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இதற்கு ஒருமுகமான பேராதரவு தந்து இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Speaker, Sir, I have not much to add to what the Food Minister has already said. I want to erase only one impression that is apt to be created by some of the criticisms levelled by the Opposition Members. In a democracy including ours, a general false impression is created in the minds of the people that those in the Government are merciless towards the people and those in the Opposition are the champions of the cause of the people. We have been hugging to this illusion for too long a time. I think the time has now arrived to give up the illusion, because the people are freed of that illusion. They know the nature, incidence and taxable capacity and more than that they know to what use the proceeds of the tax are put. Members on the Opposition side tried to present a very terrific picture of the people being overtaxed, all of them being in agony and the hon. Members of the Opposition going to their rescue. They have taken great pains and used very good diction for a very bad cause. The present taxation or to be more accurate the increase in the rate of taxation that is now aimed at is only a follow-up of the action of the previous Ministry. The Deputy Leader of the Opposition Mr. R. Ponnappa Nadar was presenting what seemed to be or at any rate what he ought to have believed to be cogent arguments. I went through the debates of 1965 when such a tax was levied by the then Minister Mr. R. Venkataraman, the criticism levelled against it and the answer given by the Minister. I did not find Mr. Ponnappa Nadar raising his voice then against it.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I was then in the Government party.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: My Friend says that he was in the Government party. That is why I said in the beginning that we should give up the illusion that when one is in the Government, he should be merciless to the people and when one is in the Opposition, he should be the champion of the cause of the people. We should logically see whether there is any need for augmenting the revenues. Most of the Members have accepted and several of them have welcomed the measure. The criticism

[Thiru C. N. Annadurai] [1967 ஜூன் 24

is about the implementation of the measure. As far as logic goes, most of the Members have accepted and some have welcomed it. We have to find out wherefrom we take money. Not only that. We should so adjust our taxes as not to be in a position to lose the natural benefits that we will get by the taxation levied by the Centre, and that point has been explained by the Food Minister. It is not as if we are unconscious of the fact that people will be put to a great loss. Left to myself, if there was no necessity for raising taxes, I would be the first person to abolish or at any rate reduce the sales-tax on most of the items, especially the goods which are needed by the common man. If only the Members of the Opposition, the Members of the Congress Party, have strengthened my hands when I was pressing my demand to the Centre that they should come and help me in a big way in the matter of food subsidy—I did not get it in our evening lectures to the people—if only we had got that, I think even this measure would not have become necessary. I assure this House and through this House the people of the State that once our finances are rectified and strengthened, I will try to remove some of the taxes which are working against the interests of the common man. Already we have taken that aspect into consideration and the Food Minister has said that that is why we have exempted tea, coffee, soap, chemical fertilisers, etc. When the Members now on the Opposition side were Members of the ruling party, they did not spare tea, coffee, soap and chemical fertilisers. We want to be more clean, that is why we have exempted soap. We want more food production, that is why we have exempted chemical fertilisers. I do not know what logic there was in the previous Government taxing all these things. I am not going into that matter in any detail. I am only saying that this is only a follow-up action. I do not deny that we want more revenue. As the Food Minister said, if money is taken from the people and utilised for purposes which are yielding benefits to the people, then it ought to be considered as A-1 anti-inflationary measure. I will end as I began by saying let us give up the illusion that Members on the Opposition side are the champions of the people and the Members on the Government side are the enemies of the people. As a matter of fact, the very fact that we form the Government means that we have been recognised to be better champions of the people than those on the opposite side. Therefore let my hon. Friends have faith in logic and give their very honoured support to this very innocent and very necessary measure.

* THIRU K. VINAYAKAM : I want to elicit a little information arising out of the statement made by the Chief Minister.

MR. SPEAKER : The hon. Member can ask one question by way of elucidation.

THIRU K. VINAYAKAM : I assume that the Speaker will give me permission. Arising out of the statements made by the Chief Minister and the Minister for General Sales Tax, it has been made clear that this measure has been brought forward and this Government has embarked upon raising the rate of sales-tax from two and a half per cent to three per cent to be in consonance with the measures already brought in by the Central Government. All along we have been in the belief that the Centre is a monstrous Government, the Centre levies all sorts of special taxes and that the State Government is very generous. Why should they both join and subject us to this kind of impositions?

* THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : My hon. Friend has correctly misread my argument. What I said was that it was a follow-up action and the other reason given was that because of a defect in the taxation system we should not lose what we should get from the Central Government. Incidentally my Friend asked why the Central Government and the State Government should join together. Even to think that there is a remote possibility of such a situation makes one's pulse tickle. It is not happening and it is not going to happen. If my hon. Friends are so inflamed by such a very small measure of taxation why should they be very patient, very silent and to use a legal form why should they abet that crime of high taxation presented by Mr. Morarji Desai?

உணவு வருவாய்த்துறை அமைச்சருடைய தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

2-வது பிரிவு மசோதாவின் உரிய பகுதியாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் பேரவையின் குரல்வாயிலான முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது என மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

எதிர்க் கட்சியினர் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று தெரிவித்தனர்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

தீர்மானம் மறுபடியும் பேரவையின் குரல் வாயிலான முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது என மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர். பி.ப 5-30

ஆதரித்த உறுப்பினர்கள்.

(1) திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை
(2) திரு. வி. டி. அண்ணாமலை
(3) திரு. அ. பொ. அரசு
(4) திரு. அ. ஆறுமுகம்
(5) திரு. வி. சின்னசாமி

(6) திரு. ந. தருமலிங்கம்
(7) மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்
(8) மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி
(9) மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்
(10) மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி
(11) மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து
(12) திரு. து. ப. அழகமுத்து
(13) திரு. முனு. ஆதி
(14) திரு. ஆ. துரையரசன்
(15) திரு. பி. ஜெயராமன்
(16) திரு. கலியமூர்த்தி என்ற ஆ. கு. மூர்த்தி
(17) திரு. எம். கந்தசாமி
(18) திரு. எம். ஆர். கண்ணன்
(19) திரு. எம். கண்ணப்பன்
(20) திரு. ஆ. கருப்பையா
(21) திரு. தே. கேசவலு
(22) திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்
(23) திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி
(24) திரு. அ. கிருஷ்ணன்
(25) திரு. நா. கிருட்டிணன்
(26) திரு சி. கோவிந்தராஜன்.
(27) திரு. பெ. மலைச்சாமி
(28) திரு. வி. மலைக்கண்ணன்
(29) திரு ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ
(30) திரு. பி. துரைராஜ்.
(31) திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்
(32) மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்
(33) மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி
(34) திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்
(35) திரு. என். ராஜாங்கம்
(36) திரு. மா. இராசாங்கம்
(37) திரு. மு. ச. சிவசாமி
(38) திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்
(39) திரு. நா. நாச்சிமுத்து
(40) திரு. பா. நாகலிங்கம்
(41) திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்
(42) திருமதி சு. குப்பம்மாள்

(43) திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்
(44) திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்
(45) திரு. எம். கோபால்
(46) புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்
(47) திரு. ஏ. எம். ராஜா
(48) புலவர் க. முருகையன்
(49) திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்
(50) திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்
(51) திரு. ஓ. பி. ராமன்
(52) திரு. ஜே. எஸ். இராசு
(53) திரு. மு. இரத்தினசபாபதி
(54) திரு. என். சங்கரய்யா
(55) திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
(56) திரு. ஆ. கு. சுப்பையா
(57) திரு. ஹபிபுல்லா பேக்
(58) திரு. ம. பொ. சிவஞானம்
(59) திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்
(60) திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்
(61) திரு. சோ. அழகர்சாமி
(62) திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி
(63) திரு. எம். சுரேந்திரன்
(64) திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்
(65) திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா
(66) திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள்
(67) திரு. வி. எஸ். சண்முகம்
(68) திரு. கோ. க. சிறைமீட்டான்
(69) திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
(70) திரு. என். மருதாசலம்
(71) திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்
(72) திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்
(73) திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்
(74) திரு. எஸ். கே. வடிவேலு
(75) திரு. என். வரதராஜன்
(76) திரு. ந. வீராசாமி
(77) திரு. ஏ. வெள்ளதுரை
(78) திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்
(79) டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே

(80) திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்

(81) திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்

(82) திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா

(83) திரு. மு. முத்தையா

(84) திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்

(85) திரு. பி. வெங்கடசாமி

எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்.

(1) திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்

(2) திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்

(3) திரு. கே. விநாயகம்

(4) திரு. எஸ். ராமலிங்கம்

(5) திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்

(6) திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான்

(7) திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை

(8) திரு. க. இராமமூர்த்தி

(9) திரு. கே. சகாதேவ கண்டர்

(10) திரு. அ. செல்லா கவுண்டர்

(11) திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்

(12) திரு. ந. தீர்த்தகிரி

(13) திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா

(14) திரு. கோ. பூவராகன்

(15) திரு. எம். வில்லியம்

(16) திரு. இல. பலராமன்

(17) திரு. என். துரைபாண்டியன்

(18) திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்

(19) திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்

(20) திரு. வ. ஜார்ஜ்

(21) திரு. ஆர். கருப்பையா

(22) திரு. நா. காசிராமன்

(23) திரு. ப. மகாதேவன்

(24) திரு. டி. மார்டின்

(25) திரு. இ. அ. சிதம்பரம் பிள்ளை

(26) திரு. பா. க. சி. முத்துசாமி

(27) திரு. சி. நஞ்சன்

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்—எவருமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது பிரிவுக்கு—

ஆதரவு தெரிவித்த உறுப்பினர்கள்—85

எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்—27

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்—எவருமில்லை

இரண்டாவது பிரிவு நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கிறேன்.

இரண்டாவது பிரிவு நிறைவேற்றப்பட்டது.

மூன்று முதல் 8 வரையில் உள்ள பிரிவுகள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 9.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பேரவையின் முன்னுள்ள தீர்மானம் '9-வது பிரிவு மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாகக் கருதப்பட வேண்டும்' என்பது. இதற்கு திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்களா ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : எஸ் சார், என் பெயரிலுள்ள திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

"In sub-clause (3) of clause 9, delete the figure '24'?"

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் இந்தத் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், 24-வது, ஐட்டத்திலே இருக்கக் கூடியது, 'Milk foods (excluding milk but including milk powder)' என்பதாகும். அதாவது, பாலுக்குக் கிடையாது வரி; ஆனால், பால் பௌடருக்கு உண்டு. பால் பௌடர் போன்றவை சாதாரணமாக குழந்தைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் பொருள். ஆகவே தான், குழந்தைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் பால் பௌடர் மீது நாம் வரியை அதிகப்படுத்துவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்கின்ற காரணத்தால், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுதே கடைகளிலே போய் யார் வேண்டுமானாலும், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு கிடைப்பதில்லை. தாசில்தார் உத்தரவு போட்டுவிடுகிறார்கள். அல்லது அரசாங்கத்தில் இருந்து உத்தரவு வந்துவிடுகிறது, நியாய விலைக்கடைகளில் இவற்றை விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று. அங்கே போய்க் கேட்டால் சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவேதான் குழந்தைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் இந்த பால் பௌடர் மீது தயவுசெய்து

இந்த வரியை விதிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தொகையை வேறு ரூபத்தில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, கண்டிப்பாக இந்த வரி உயர்வைக் கைவிட வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*** மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததற்கு வருந்துகிறேன். பாலுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அமுல், ஹார்லிக்ஸ், க்ளூகோஸ் போன்றவையெல்லாம் கொஞ்சம் வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ளவர்களாலே உபயோகப்படுத்தப்படும் பொருள்கள் என்ற கருத்திலேதான் இந்த வரியை அவற்றின்மீது அதிகமாக்கியிருக்கிறோம் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கருதிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஒரு முனையில்தான் இந்த வரி இந்தப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிக்கப்படுகிறது என்பதையும் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். நான்கைந்து கட்டங்களில் வரி விதிக்கப்படும்போதுதான் அது பெரிய பாதகமாய்விடும் என்று சொல்லலாம். முன்புள்ள சட்டத்தில்கூட இவற்றுக்கு ஒரே முனையில் 3½ சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக அவற்றுக்கு ஒரே முனையில், ஒரே கட்டத்தில் நான்கு சதவீதம் அளவிற்கு விதிக்கப்படுகிறது. எனவே, கனம் உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கில்லை. இந்த ஒரு சிறிதளவு உயர்வினால் அரசாங்கத்திற்கு மிகப் பெரிய அளவிற்கு வருமானம் வரப்போவது இல்லை, அந்தப் பொருட்களை வாங்கி உபயோகிப்போர்களையும் பெரிய அளவிற்குப் பாதிக்காது என்ற காரணத்தினால் இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் திருத்தம் வாக்களிப்புக்கு விடப்படுகிறது. உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரிப்பவர்கள் 'ஆம்' என்க.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேனா, இல்லையா என்பதைக் கேட்டுவிட்டு, அதன் பிறகுதான் திருத்தத்தை ஓட்டுக்கு விட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் திருத்தத்தைக் குறித்து உறுப்பினர் அவர்களை நான் முதலிலேயே கேட்டாகிவிட்டது. முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய விருப்பத்தை நான் கேட்க, அவர்கள் அதை வற்புறுத்துவதாகச் சொன்னதன் காரணமாகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் வாக்கெடுப்புக்கு விட முற்பட்டேன்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The Hon. Speaker may kindly ascertain from the hon. Member whether he is withdrawing his amendment or pressing it.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை என்று மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

9-வது பிரிவு, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

10-வது பிரிவு

MR. SPEAKER : The question is—

" That clause 10 do stand part of the Bill ".

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir, I move the following amendment :—

" In clause 10, omit sub-clause (2), and renumber sub-clause (3) as sub-clause (2)."

*** திரு. என். சங்கரய்யா :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-வது பிரிவிற்கு நான் அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ள பின்வரும் திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

" In sub-clause (1) of clause 10, delete the figures ' 5 ' and ' 6 (a) '."

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இதை நான் வழிமொழிகின்றேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-வது பிரிவு (1) வது உப-பிரிவில் '5' '6(ஏ)' என்கிற 'ஐடம்'—களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக்கூடிய பொருட்களுக்கு ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய 2 சத வீத வரி 3 சத விதமாக இந்தத் திருத்த மசோதாவின்படி உயர்த்த உத்தேசிக்கப்படுகிறது.

இரண்டாவது ஷெட்யூலில் 5-வது ஐடத்தில் சணல் என்கிற பொருள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சணல் பொருள்கள் சாதாரண மக்களால் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. சணல் நாரினால் உண்டாக்கப்படுகின்ற பை, தானியங்களைக் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் சாக்கு இவைகளெல்லாம் சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருட்களாகும். அந்தப் பொருட்கள் மீதும் இந்த வரி விதிக்கப்படுவதால், அவர்களைப் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால் அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி, சணற்பொருட்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்குமாறு நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, 6 (ஏ) ஐடத்தில் எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு வரி விதிப்பதைப்பற்றி உள்ளது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பொது விவாதத்தில் பேசும்போது, தொழிற்சாலைகளில் பல சாமான்களுக்கு எண்ணெய் வித்துக்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன

என்று குறிப்பிட்டார். தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்துகிற அத்தகைய எண்ணெய் வித்துக்களைக் குறித்து நான் அதிகமாகக் கவலைப்படவில்லை. '.seeds yielding non-Volatile oils used for human consumption'. என்ற பகுதி அதில் இருக்கிறது. மக்களுடைய வாழ்விலே உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அந்த எண்ணெய் வித்துக்களைக் குறித்துத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தை இங்கே பிரேரேபித்திருக்கிறேன். ஆகவே, இவைகளைக் குறித்துக் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் கூறுகிறார்கள் என்பதைப் பொருத்துத்தான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துவதா இல்லையா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் முதல் பகுதியில், இரண்டாவது ஷெட்யூலில் கண்டுள்ள ஐந்தாவது இனத்தைப் பொறுத்த வரையில். ஏற்கனவே பல பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். 6 (எ) இனத்தைப் பொறுத்த வரையில் முன்பு ஒரு முறை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது. சோப்பை சாதாரண மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவேதான் அந்த சோப்புக்கு வரி போடவில்லை. பார்த்தீர்களா? என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாவில் பார்க்கும்போது சோப்புக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய எண்ணெய் வித்துக்களுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. சோப்புக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு வரியை அதிகப்படுத்தும் நிலையில், சோப்பினுடைய விலையும் உயரக்கூடும். அப்பொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி—சோப்புக்கு வரி இல்லை என்று சொல்லப்பட்ட வாக்குறுதி—என்ன ஆவது? ஆகவேதான் சோப்பின் விலையை உயர்த்தக்கூடிய தன்மையிலே அமைந்திருக்கும் 6(ஏ) என்கிற ஐடத்தையும் இரண்டாவது ஷெட்யூலிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். அதற்குரிய வகையில் அமைந்திருக்கும் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால், மூன்று சத விதமாக வரியை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக இரண்டு சத விதமாகவே இருப்பது நலமாக இருக்கும் என்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* மாண்புமிகு கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயககர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் முதல் பகுதி சணலைப் பொருத்தது. நான் முன்பு சொன்ன அதே வாதத்தைத்தான் இதற்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு சத வீதத்தை மூன்று சத விதமாக மத்திய சர்க்கார் ஆக்கியிருப்பதால்தான் இதையும் மூன்று சத வீதமாக்குகிறோம். மேலும், இந்த வரி ஒரே முனையில் விதிக்கப்படுவதால் ஒரே சீராக அமைந்துவிடுகிறது.

எண்ணெய் வித்துக்களைப் பொறுத்தும் நான் பொது விவாதத்தின்போதே பதில் அளித்திருக்கிறேன். உணவுப் பொருளாக உபயோகப்படும் எண்ணெய் மட்டுமல்லாமல் எல்லா வகையான காரியங்களுக்கும் உபயோகப்படும் பல தாப்பட்ட எண்ணெய் வகை இருக்கிற காரணத்தால், திருத்தத்தின் இரண்டாவது

பகுதியையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

* திரு. என். சங்கரய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்த பதிலுக்குப் பிறகு நான் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டது.

அரசினர் திருத்தம், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்தப்பட்ட 10-வது பிரிவு இம்மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டுமா என்பது கேள்வி . . . .

THIRU N. SANKARAIAH : Sir, there is another amendment to this clause.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னொரு திருத்தம் இருப்பதாக உறுப்பினர் கூறுகிறார்.

திரு. என். சங்கரய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. "In clause 10, delete sub-clause (2)" என்கிற என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன். நிலக்கடலை மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி உயர்வினை நீக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தமாகும். மற்ற பொருள்களைப்பற்றி எப்படியானாலும், நிலக்கடலை என்பது சாதாரண மக்களால் உபயோகப்படுத்தப்படக்கூடிய உணவுப் பண்டத்தைச் சேர்ந்தது. நிலக்கடலையை வரி உயர்விலிருந்து நீக்கும்படி கோருவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி உணவு அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை செய்து பதிலளிப்பார் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, பி. ப. 6-00
நம்முடைய சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிடுகிற அதே தகவலை அதே விதமாக சர்க்காருடைய தரப்பிலே திருத்தம் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் தம் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கச் சார்பிலே அதிகாரபூர்வமாகத் திருத்தம் கொடுத்திருப்பதால் திரு. சங்கரய்யா அவர்களையும். திரு. கோதண்டராமன் அவர்களையும் தங்கள் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

திரு. என் சங்கரய்யா : அதை நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினரின் திருத்தமாக நிறைவேறிவிட்டதை உறுப்பினர் திருத்தமாக மீண்டும் கொண்டு வர முடியாது.

திருத்தப்பட்ட 10-வது பிரிவு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

11-வது பிரிவு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மசோதாவின் நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை, முதல் பிரிவு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மசோதாவைச் சட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கோருவார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது திருத்தப்பட்ட "பொது விற்பனை வரி மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தப்பட்ட மசோதா சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமா என்பது கேள்வி. இதை ஆதரிப்பவர்கள் 'ஆம்' என்க. எதிர்ப்பவர்கள் 'இல்லை' என்க.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இல்லை, இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நண்பர் அவர்கள் வாக்குகளை எண்ணி கணக்குப் பார்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் போலும். மணி அடித்தவுடன், கதவுகளை எல்லாம் மூடி எண்ணுதல் நடத்த வேண்டும். உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அருள்கூர்ந்து அவரவர்கள் இடத்திலேயே அமர வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது—கதவுகள் எல்லாம் மூடப்பட்டன)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தப்பட்ட மசோதா சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமா என்பதே கேள்வி. ஆதரிக்கிறவர்கள் 'ஆம்' என்க. எதிர்ப்பவர்கள் 'இல்லை' என்க.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு திருத்தப்பட்ட மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, அரசினரின் தீர்மானம் ஒன்றை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள்.

8. அரசினர் தீர்மானம்.

தமிழக மின்சாரக் கழகம் வாங்கக்கூடிய அதிகக் கடன் அளவை வரையறுத்தல்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1948-ம் ஆண்டு மின்சக்தி வழங்கல் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 54/1948) 65-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3)

உட்பிரிவின்கீழ் அரசினர் மேற்படி பிரிவின் (1) உட்பிரிவின்கீழ் தமிழக மின்சாரக் கழகம் யாதொரு சமயத்தில் வாங்கக்கூடிய அதிக அளவுக் கடன் ரூபாய் 40 கோடியாக இருக்கும் என்று தமிழக அரசு நிச்சயிக்கத் தீர்மானித்திருப்பதை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று முன்மொழிகின்றேன்.

தமிழக மின்சாரக் கழகம் நல்ல பல ஆக்கப் பணிகளை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை இந்த மன்றம் நன்கு உணரும். அதிகச் செலவானாலும், நமது மாநிலம் மின்சாரத் துறையைப் பெருக்குவதிலே பெரு முயற்சி எடுத்து தொடர்ந்து பல நல்ல பணிகளை ஆற்றி வைக்கின்றது. இந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் இந்தக் கழகம் தனக்குள்ள நிதி ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்துவது மட்டுமல்ல; வேறுவகையிலும் கடன் திரட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பொதுச் சந்தையிலும், எல்.ஐ.சி. போன்ற நிறுவனங்களிலும் கடன் திரட்டியும் அதனுடைய ஆக்கப் பணிகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இப்பொழுது 30 கோடி ரூபாய் அளவிலே கடன் வழங்கலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. எல்.ஐ.சி. போன்ற வேறு பல நிறுவனங்களும் இதுவரையில் வழங்கிய கடன் ரூபாய் 29 கோடியே 90 லட்சம் அளவிற்கு வந்து விட்டது. 30 கோடி ரூபாய்தான் கடன் வழங்கலாம் என்று வரையறுக்கப்பட்டது. மின்சாரக் கழகம் பல ஆக்கப் பணிகளை நிறைவேற்ற எல்.ஐ.சி. போன்ற நிறுவனங்களிடம் கடன் வாங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இப்போதிருக்கிற அளவில் 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் வாங்க வசதியில்லை. ஆகவே கடன் வாங்க வேண்டிய அளவு 30 கோடி ரூபாயிலிருந்து 40 கோடி ரூபாய் என்று வரையறுக்கப்பட வேண்டும். இதனால் பல ஆக்கப் பணிகள் செய்ய முடியும். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஏற்க வேண்டுமென்று இந்த அவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றக் குறைந்த பட்சம் அரைமணி நேரமாவது ஆகும். இப்பொழுது 6 மணிக்கு மேல் ஆகிறது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவை எவ்வளவு நேரம் தொடர்ந்து நடக்க வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிப்பதில் தலைவருடைய முடிவு இறுதியானது. நிகழ்ச்சிநிரலிலுள்ள வரிசை முறையை அதாவது முன்னால் இருப்பதை பின்னாலும், பின்னால் இருப்பதை முன்னாலும் மாற்றுவதற்கு பேரவையின் ஒப்புதல் வேண்டும். ஆனால் நேரத்தை நீடிப்பதில் தலைவருடைய முடிவே இறுதியானது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் முடிவாகின்ற வரையில் பேரவை தொடர்ந்து நடைபெற அனுமதிக்கிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு நல்ல ஆக்கப்பணிகளைச் செய்கிறது என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்களுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. கடன் எழுப்பலாம்

அதனை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றபோது செவ்வனே நிதியைச் செலவிட அவர்கள் ஒரு பட்ஜெட் என்று தயாரித்து இந்த அவையின் சம்மதத்தை வழக்கமாகப் பெறுவது உண்டே. அவர்களுடைய அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் இவ்வாண்டு எப்போது உத்தேசமாக விவாதத்திற்கு வரும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எப்போதும் நமது மாநில பட்ஜெட் பிப்ரவரி, மார்ச் திங்களில் இந்த மன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வரும். ஜூலை திங்களில் மின்சார போர்டின் பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு வரும். ஆனால் இவ்வாண்டு நமது மாநில அரசின் பட்ஜெட்டே இந்தத் திங்களிலும், அடுத்த திங்களிலும் நடைபெற இருக்கிறது. ஆகவே மின்சார போர்டின் பட்ஜெட் அக்டோபர் திங்கள் வாக்கில் இந்த மன்றத்திற்கு வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்
பி. ப. 6-12 பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைகின்றன. 26—6—1967 திங்கட்கிழமை அன்று காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

201. *Notification issued with G.O. Ms. No. 494, Rural Development, dated the 6th March 1967, making an amendment to the Madras State Khadi and Village Industries Board (Conditions of Service of Secretary) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Madras Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Madras Act 18 of 1959)].*

65004

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 46. *The Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 5 of 1967) with annexure.*

* 47. *The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 6 of 1967).*

48. *Report of the Select Committee of the Madras Legislature Council on the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 2 of 1967).*

* 49. *Explanatory note to Government Motion under section (3) of section 65 of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act LIV of 1948).*

* **Despatched to Members on 23rd June 1967.**

V2u, 31. N67
N67.2.6